

Edebiyat Defteri

mhrccck -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
19 Mayıs 2024 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Doğduğumuz Günün Hikayesi

beyaz kanatlı bir melek dünyaya inip
bizi kır çiçekleri arasına bırakmış
uzun bacaklı bir leylek ise
takmış gagasını kundağımıza
oda bacasından içeri atıp kaçmış
bize öyle dediler bizde inandık
sonra sonra anladık ki
masum tatlı bir yalanmış anlatılan

.....
aklımız erince sormaya başladık
ne meleği kim bulmuş leyleği
annemize sorduk babanıza sorun
babamıza sorduk annenize sorun dediler
fazla üsteleyince vakti gelince anlatırızla
bir güzel geçiştirdiler
bizde az değildik evelallah
sorularımızın ardı arkası kesilmeyince
daha fazla dayanamayıp kıvrırma yoluna gittiler
sonunda söz babamızda kaldı

.....
biz istedik doğdunuz işte
anladınız mı var mı başka soracağınız
çocukluk buya birazda iç güdüsel hani...
nasıl pek anlamadık da
biraz daha açarmısınız dedik yani...
gök gürlendi yer yerinden oynadı
babamız oldu sanki bir aslan
bak görüyormusun beş kardeşi
ee yeter artık üzerimize gelmeyin ulan

.....
biz gerçeği öğreninceye kadar
melekle leylek hiç durmamış çalışmışlar
anladık ki bizimkiler de
melekle leyleğe iş çıkarmışlar.
12127 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569920/dogdugumuz-gunun-hikayesi.html>

Gitme Kal Mı Desem

İki yol görünüyor çıkan falında
Biri alıp seni uzaklara götürecektir
Gideceksin mutlu olmak için ama ! Üzüleceksin, sonu hüsrancı desem, Ne desem bilmem ki !
Git mi desem, gitme kalmı desem.
Bir yol daha görünüyor tabağında.
Önüne çarşaf gibi serilmiş,
Ne varsa umduğun hepsi orada.
Para, şöhret, aşk bölük pörçük,
Fincana sığmamış tabağa taşmış, Sıkıntıdan yüreğin kabarmış mı desem, Ne diyeyim bilmem ki !
Git mi desem gitme kal mı desem.
..... bir yol kısmetin daha var, tabaktan taşıp masaya akmış. üç yakın zamanda alıp başını, bilmediğin daha uzaklara
sen istediğin için gideceksin. mutlu olacak kök salacaksın orada. üç gün mü desem, üç ay mı desem,
ne diyeyim bilmem ki ! Yoksa gitme kal mı desem. 09117 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570024/gitme-kal-mi-desem.html>

İnan Senin Gibi

kokun bir de güzelliğine hasret
kızıl zambak nilüfer daha nicelerini
seni koklarcasına kokladım
inan senin gibi kokmadılar
gönül koyup kıskandılar
amber vetiver absolesini
gül paçuli rayihasını vermediler
güzelliğin sembolü gardenya
mimoza orkide bir de manolya
bilerek oryantalitesini yitirdiler
kokuna haset kahırlandılar
sen gelmedin diye
canlanıp goncalarını açmadılar
.....
inan seni çok kıskandılar. 957 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571493/inan-senin-gibi.html>

Ağlayan Çocuk

Ne zaman ağlayan bir çocuk görsem
Yumuk elleri yaşlı gözlerinde,
İçim burkulur dolar gözlerim.
Yüreğim kabarır ağıdı içimi dağlar,
Duygulanır çocuğa dalar gözlerim.
Dayanamam mahzun bakışına Kahrolurum.

.....
Aklıma çocukluk günlerim gelir.
Geçip gidemem niye ağlar,
Şekermi yoksa oyuncakmı,
Ne ister bilmek isterim.
Sormak isterim de soramam,
Aklım ağlayan çocukta kalır,
Bir ileri iki geri gider adımlarım.
Geri dönüp bakmak isterim de bakamam,
İçimden dua okurum ağlamasın hep gülsün isterim.
..... Ne zaman sokakta ağlayan,
Salya sümük ortalığı birbirine katan, Bir çocuk görsem Utanırım insanlığımdan.
2838 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574666/aglayan-cocuk.html>

Löküz Lambası

O günler gölge oyunuydu yaşandı bitti
sazlar sustu söyleyenler birer birer gitti
sahne aşınan zaman perde hayaldi
anılar takvim yaprağı peşinde
birer birer uçup gitti.

.....

Kaldıysa eğer o günlerden şimdilere
çatı arasında bir kaç yetmiş sekizlik
alameti farika alaturka taş plak
yanında boynu bükük kör iğneli gramofon.
babaannenin bir daha açılmayan çeyiz sandığı,
onunda annesinden kalma kollu dikiş makinası.
dededen kalma takma diş ile okuma gözlüğü,
kemik tarağı kehribar tespihi horozlu aynası.
bir köşede cenk çalmış abdest ibriği,
üç ayağı ızgarasız pompalı gaz ocağı
çinili antika döküm sobası
en hüzünlüsü o günleri aydınlatmış
ama şimdi bir gömleğe hasret
çatı mahyasına asılı karanlığa mahkum
anılarıyla sönük löküz lambası. 251206 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575042/lokuz-lambasi.html>

Ömür Draması

ömür dediğin ne ki
iki perdelik bir oyun
doğumla başlar birinci perde
durmadan tekrarlar yürek
ahenkle ikinci perdeye kadar
tik tak tik tak
ardından ikinci perde başlar
tikler tekler taklar yavaşlar
gün olur vakit gelir durur zaman
duran saat sarkacında asılıdır zaman
can eğreti düştü düşecek
monitör de uzar gider çizgi
bitap düşer sükute erer yürek
sahnede belirir onlarca melek
nihayete erer vücut
onun için duyulmaz veda çığırtması
bir varmış ile başlar
bir yokmuş ile biter
hüzünle biter ömür draması

.....
kapanır bir daha açılmak üzere perde
yeni bir oyun için yönetmen seslenir
replik hazır oyuncular sahne. mcicek 111207

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576412/omur-dramasi.html>

Kim Bilir Belki

gönül bu uzaklara gitmek istiyor
hüzünlü anıların unutulup
umutların yaşandığı yere
meltem olup huzur esmek
yanan hasreti söndürmek
o saklı kente gitmek istiyor
özlemlerin yarınlara kalmadığı
hayallerin gerçek olup
çal kapı içeri girdiği
hasretin vuslatı kahrlandırıldığı
tebessümün ışığında günün neşesini
gönül bu görmek istiyor

.....
bilinmez belki bir sabah
umutların yaşandığı
hayallerin gerçek olduğu
o saklı kentte doğar özlemlerim
kim bilir belki de hiç doğmaz
boşuna umutlandırır beni hayallerim. 090609mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576857/kim-bilir-belki.html>

Bilirim Niye Islandığınızı

bilirim
niye sağanak yağdığınızı
aşk yağmuru olup
bilirim sizi serseri aşıklar
eşek sudan gelinceye kadar
dayak yemiş gibi sızlandığınızı
bir de üstüne üstlük
bu yükü isteyerek taşıdığınızı
bilirim sizi gidiler
bu yüzden islandığınızı

.....,
yaşam içinde aşk
bir süreliğine de olsa bahar
o evre bir de gençlikse eğer
bırak yağsın için için fitil fitil
susayan yüreklere değer
üzerine yağmamışlar kıskanmışlar
adına eşek ıslatan demişler
kimin umurunda sanki
varsın desinler
aşk için sırlıklam ıslanmak var ya
inan eşek olmaya değer.100112 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577179/bilirim-niye-islandiginizi.html>

Acıdı Yüreğim

bana anlatmak istediğini şimdi anladım
burkuldu biraz acıdı yüreğim
gözlerim doldu hüzünlendiğimi anladım
hafiften bir ezgi çalındı kulağıma
ayrılık şarkısı dinletildiğimi anladım
sıladayken ayrılığın gurbet olduğunu
senden ayrı düşünce anladım

.....
o bir sıkıntılı dönemimdi geldi geçti
anılar rüyalarım girmiyor artık
telgrafın telleri arşınlanmıyor
yar üstüne yar seven kurşunlanmıyor
anladım ki ateşten kor olmuyor ayrılık
demiyorum yar sensiz olmuyor artık
yine başım dumanlı karlı dağlar gibi
demiyorum sensiz olmuyor gel artık

.....
anılar siz yokken mutluyyum
çıkın mazimden gidin artık. 251011mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577581/acidi-yuregim.html>

Cumbalı Evlerim

dalmışım geçmişin efkarına
girmişim zümrüt sokağına
bir anlığına zaman tünelineyim
hayal meyal görüyorum
şen berberi çukur kahvehaneyi
asmalı güllük hamamını
güçük minareli taş mescidi
çeşme başında su satan deli bekiri
mırgıcın ören yerinde salkım söğüdünü
giyotin pencereler önünde
rengarenk sardunya çiçeklerini
o günlerden beri kaderleri değişmeyen
sokak kedilerini ve köpeklerini
sahafı kavafı dahası ne varsa hepsini
hüzünle anımsıyorum.

.....

yıkılmış hamamı kalmamış esnafı
geçmişini yitirilmiş sokağı
zamana direnen evlerden birini
mahallemi o mutlu günlerimi
kaybolan çocukluğumu yad ediyorum. 020718 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577934/cumbali-evlerim.html>

Yapılmayan Resim

Söz veriyorum başlayacağım
Bir elimde samur fırçam
Diğer elimde palet
Önumde sehpa üzerinde tuval
Hayal dünyamı yansıtacağım.
Bir tarafta çam ormanı
Berisinde yakutu yeşil gölü.
Gerilerde başı dumanlı karlı dağları.
Uzayıp giden patika yolu
Rengarenk kır çiçeklerini
Bacası mutluluk tüten
Kırmızı çatılı kütük dağ evini.
Oyun oynayan çocukları
Gölde balık tutan balıkçıyı
Gök yüzünde beyaz bulutları
Gün batımında vals eden martıları
Çiçekler üzerinde kelebekleri arıları !
Resmedeceğim.

.....
Azrail bir günün kaldı dese söz
Sehpa üzerinde tuvalim
Bir elimde palet
Bir elimde fırçam
Zamanı durduracağım.
Fona kızılığın veren güneşi
Fırçamın ucunda hasretim sevdam
Hayal dünyam, tuvale yansıtacağım.
Yüreğimin coşkusunu resmedeceğim.
O anın baharında kalacağım
Keyifle oturup karşısında
Kurduğum renkli dünyamı Hayal olsa da yaşayacağım
Sağ köşesinde yaşlanacağım. 121207 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579045/yapilmayan-resim.html>

Tutkudur Aşk

tutkuya müptela acıya mahkum
ayrı kalmanın sancıdır aşk
körebe oyununda ebelenme
bile bile sobelenmedir aşk.
elde edememenin verdiği hırs
kaybetmeyi kabullenememedir aşk.
sevda üzerine oynanan oyun
kumarda yüreği kaybetmedir aşk.
kaybettikçe kazanma hırsına kapılma
bilerek uçuruma yuvarlanmadır aşk.
özlemin dayanılmaz hüznü
yandıkça buram buram tüten içe çekildikçe baş döndüren
Sevenlerin sevda tütünüdür aşk. 130212mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579525/tutkudur-ask.html>

Bahar Mutluluk Ve Akşam

Ay gecenin karanlığına umut
Alabildiğine mehtap gönüllerde
Hasret esince kara yel ile
Hüzün fısıltıları dökülür dudaklardan.
Bir çatana düdüğüyle uyanır düş sakinleri
Gece uykusunda kaldı martıların çığı
Yamaçlardan sahile yankılanır gurbet türküleri
Uyuyan karanlıkta düşlerin hırçın coşkusu.
Gün aydınlığına erince gökyüzü
Yine doğacak günü hatırlatır ezan sesleri.
Hayat kimilerine göre kuş cıvıltılarıyla canlanırken
Aldırmaz, egzoz kokusu korna sesi sarsa da her yeri.

.....
Yine bir günün umuduydu geride kalan
Yine başladı gün batımıyla evsizlerin hikayesi
Birazdan kimilerine perde ardında başlayacak yaşam
Kimilerini sahilde uyutmayı bekliyor akşam.
010311 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579962/bahar-mutluluk-ve-aksam.html>

Gelirmisin

gök kubbe altında güneş düşmeden üzerimize
ay somurtmadan kara bulutlar çatmadan kaşını
gözlerimizde şimşekler çakmadan
gönülden gönüle hasret sular seller gibi akmadan
hadi tut ellerimi
gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin
dirilmeden uyuyan kuşku ve ürkekliğimiz
hüzün sinsice içimize ağsını akıtmadan
karanlığa sızan ışığın aydınlığına umutlanıp
hadi ver elini gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin.

.....
bilirim bu fırtınalar birazdan diner
yorgunluktan düşer gözlerine uyku hali
rüyalara teslim düyuna kalır yine gidişimiz
bir daha ki uyanışına kalır
hayal ve umutlarımız
uyanınca hadi tut ellerimi
gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin. 24127mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580406/gelirmisin.html>

Bazen Bahar Gibi Gözlerin

Bazan bahar kadar canlı gözlerin
Baktıkça gözlerime gözlerin
İçim pembe gönlüm pembe açıyor
Bazan yağmur bulutu oluyor da
Gözlerime dalıyor ya gözlerin
Hüznün sel olup yüreğime akıyor
Bazan felfecir okuyor ya gözlerin
Dudaklarından dökülen sözleri
Anlamaya çalışıyor anlayamıyorum
Lalleşiyorum dilim tutuluyor
Bağlıyor gözlerimi efsunlu gözlerin
.....
Bazan boş boş bakıyorsa şu gözlerin
Dalıyor gözlerine gözlerim tadım kaçıyor.
140308 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580707/bazen-bahar-gibi-gozlerin.html>

Aşk Hayal Gibidir

aşk gülmekle ağlamak arasında
sanki bir an gibidir
kimine köprü olur aşırır
kimine aşılmaz sarp gibidir
aşk gülmekle ağlamak arasında
bazen düş
bazen hayal gibidir. 040507 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581823/ask-hayal-gibidir.html>

Kahroldun mu Hiç

geleceği umutla beklerken
hayallerle aldatıldın mı hiç
yüreğin alev alev yandıda
acısı içini dağladımı hiç
yuvadan atılmış kuş gibi
boynu bükük kaldın mı hiç
soğuk bir kış günü
tipinin önüne katıp götürdüğü
biçare kar tanecikleri gibi
umutsuzca savrulduğun oldumu hiç
kirpiklerin donup kitlendide
ağlamak isteyip
ağlayamadığın oldumu hiç
yüreğini acıtan bir zalimi
affedip bağrına bastında
sırtından hañçerlediđi oldumu hiç
umutsuz bir sevdanın
adı konmamış bir aşkın
tutsağı oldun mu hiç
umutla yarınları beklerken
sahtekar bir gönül hırsızına
hayallerini çaldırdın mı hiç
sen beş para etmez birine
bağlanıp kahroldun mu hiç. 2727

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582342/kahroldun-mu-hic.html>

Divane Ediyor Aşk

bir daha diyor seviyorsa yüreğin
şelale olup oluk oluk dökülsün
bırak dudağından fısıldasın aşk
şöyle ağız dolusu gürleyerek
seviyorum desin delicesine
coşkun akan sevda seli gibi
peşinden sürüklesin gözlerini
atlı karınca gibi dönsün başın
gönül aralığında coşsun aşk
aydınlığında yok olsun hüznün
vuslata ersin sevdalıyım dedirsin aşk

.....
bu sevda bir ömür boyu sürmez
vakti gelir kopar bir yerlerinden
yollara düşürüyor mecnun misali
kahreder divane eder unutturmaz
müzmin yürek yarası olarak kalır aşk. 13308 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582676/divane-ediyor-ask.html>

Bırakın Peşimi Yıllar

bırakın peşimi yıllar
ben koştukça peşimden geldiniz
dahası yok şimdi yorgunum
nerede durmalıydım
söyleyin kaç istasyon ilerlediniz
kaç zaman uyuttunuz neden habersiz
şimdi hiç bir şeyi hatırlamıyorum
hatırladığım sadece çocukluk günlerim
oyun için parçalanırcasına koşarken
yere düşürdüğüm aynalı şekerim
yalanlarla avutulduğum ağıtlı günlerim
bu kadarmıydı nerede gençliğim
nerede delikanlılığım deli yüreğim
nerede cilvenaz sevgilim
söyleyin hangi zaman diliminde gizlediniz
çok mu aceleniz vardı sanki
ne olurdu biraz durup ilerleseydiniz. 28107

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583171/birakin-pesimi-yillar.html>

Bazen Mutluluk

bazen mutluluk
çok bilinmeyenli denklem gibidir
çözömlenemez çözümlense de
kuramlarla farazilerle çözüür
çoğu zaman da dört işlem gibidir
ne zaman kar da ne zaman ziyanda
asla bilinmez
bölündükçe azalacağını
çarpıldıkça çoğalacağını bilir
toplama çıkartma tuzu biberidir
gün olur artar gün olur azalır
bazen de imla kuralları
cümle sonunda ünlem gibidir
manadan mana girer
hele soru işaretini hiç sevmez
virgölün yalana zemin hazırladığını
noktanın her şeyi bitirdiğini bilir
her ikisinden oldukça uzak durur
mutluluk var ya
en çok noktalı virgölü sever
zira dedikodu yapmaya müsaittir
dedikodusuz yaşayamaz kudurur. 23117mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583515/bazen-mutluluk.html>

Çocuk ve Uçurtması

kaçan uçurtması ardından koşan
bir çocuk düşmüş ağlıyordu
dizi yaralanmış habersizdi akan kanından
hüzünlü gözleri uçurtmasını arıyordu
parçalanarak gelen annesi
kaldırdı düştüğü yerden oda ağlıyordu
çocuk salya sümük burnunu çekerken
uçurtmam kaçtı anne diye ağlıyordu.

.....
uzun yıllar sonra hüzünlü bir adam
düştüğü yerde dizleri üzerine çökmüş
yüzü elleri arasında hayli düşünceli
dalmıştı gözleri uzaklara
sanki bir şeyleri arıyordu

.....
tebessümle dudaklarından döküldü
ah bir daha çocuk olsam
uçurtma ipini bilerek zağlatsam
uçurtmamı alıp götürse rüzgar
ardından ağlayarak bir daha koşsam
düşsem dizlerim üzerine kanatsam
avazımın çıktığı kadar bağırısam
uçurtmam kaçtı anne desem
çığlık çığlığa koşup gelerek
düştüğüm yerden beni bir daha kaldırsa
yanağıyla göz yaşlarımı silip bağrına bassa
uçurtmam bahaneydi anne
seni özledim diyebilsem dedi
tebessümü göz yaşına boğuldu
hüznünü buruk yüreğine akıttı

.....
uzun yıllar sonra düştüğü yerde
dizleri üzerine çökmüş bir adam
gök semaya uzun uzun bakıp
kaçan uçurtması gibi
bir daha geri dönmeyen
meleşini annesini arıyordu. 010607mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585789/cocuk-ve-ucurtmasi.html>

Gerilerde Kaldınız

Ayakta taytay dururken
Tahta kağnıcak sürdüğümüz günler,
Ah o günler çok gerilerde kaldınız.
Paytak paytak yürürken
Babamıza zendiğimiz Pabularını ters giydiğimiz günler,
Ah o günler çok gerilerde kaldınız.
Telden araba taştan kayrak
atal lastik elik omak
Smkl hasan toska mer Yoluk saçlı şaşı hacca
Saklanba oynadığımız günler,
Ah o günler çok gerilerde kaldınız.
Okula başladığımız ilk günler
Anamızın sınıfa girip
Sabah bir şey yemedi
Yufka arası sokum getirdim dediği
Öğretmenin müsaadesiyle
Bir kiş günü okul koridorunda
Yufka drm arası nevale Yediğimiz güzel günler,
Ah o günler çok gerilerde kaldınız.
Kolasız tsz buruşuk kirli yaka
Bir evelki yıldan kalma dar nlk
Altı delik ayakkabı yamalı orap
Giyindiğimiz zor günler,
Ah o günler çok gerilerde kaldınız.
Ne ocukluğumuz ne gençliğimiz
Dönülmez gerilerde bizden gayri,
Çok uzaklarda gurbetimizde kaldınız. mcicek 040906

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586157/gerilerde-kaldiniz.html>

Gideceğim

belli kafaya koymuş gidecek
gitsin gide bildiği yere kadar
dur demiyeceğim
giderse dönmesi zor olacak
yolun nihayetinde kalması da
ama biliyorum dönecek bir gün
tükenmiş ve bitkin olarak
tutup ellerinden yine ben kaldıracığım
hüzünle bağırma basıp kucaklayacağım
gözlerine bakmam kolay olmayacak
biliyorum baktıkça içim kanayacak
nefret duygularım kabarmak
hırpalayıp onu üzene küfredeceğim
ar namus dümdüz gideceğim
biliyorum yüreğimin biteviye acıyacağını
biliyorum ömür boyu bu acının katlanacağını
bu sebeple aşkı sevdamı alıp başımı
bir gün batımı akşamının alaca karanlığında
bir daha geri dönmemek üzere
ardıma bakmadan gideceğim. 18407mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587199/gidecegim.html>

Çim Adam

o bir çim adam masada oturan
kulağı burnu düğmeli
gözleri bir çift siyah boncuktan
öylesine melül melül boş bakan
tepesi yeşeren hoş bir çim adam.

.....
sabah ilk işi kırpmak olurdu
dertleşmek isterdi sanki çimi kesilirken
bilirdi doyasıya baharı yaşadığını
bilirdi zamanı geldiğinde her ot gibi
önce sararıp sonra solup öleceğini
kaderiydi ölüm ömrü o kadardı.
çok isterdi zira olmadı
bir sabah işe geldiğin de
masası üzerinde hüznün vardı
ten çoraba mahkum başı talaşlı çim adam
boyunu üzerine yığılmış kalmıştı
ölüm esrarına bürünmüş
boncuk gözleri önüne düşmüştü.

.....
o çim adam sırdaşydı
şimdi masasın da yeri boş kaldı
gördükleri boncuk gözlerinde
duydıkları düğme kulaklarında
o bir çim adamdı gördükleri duydukları onda sır olarak kaldı. 20207mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587849/cim-adam.html>

Fotoğraf Hatıratı

bir zamanlar vesikalik fotoğraf çeken
seyyar şipşakçılar vardı
şimdi ki gibi anında çekip görmek nere
sıra almak bir dert fotoğraf çektirmek olaydı
üç ayak sehpa üzerinde kurulu idi makinesi
vardı tepesinde koyu camlı dikiz penceresi
ahşap kutu arkasında siyah bezdendi kolçağı
üç adım önünde çivi de asılı idi
kanaviçe işlenmiş kara bezdendi fonçağı
sanırdın duvara çalınmış katran karası
Siyah bez fonçağında yazardı (s) si (b) si ters
askerlik yada İstanbul hatırası. 210308

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588229/fotograf-hatirati.html>

Bana Aşkı Anlat

bana anlat da ne anlatırsan anlat
ağıt yakar gibi olmasın ama anlatacakların
hele ninni söyler gibi hiç değil
bulamıyorsan anlatacak bir şey
uzattım bak tut diye ellerimi
tut şöyle dal göz bebeklerimden içeri
şimdi gördüğün seni anlat
bende daldım bak gözlerinden içeri
bir şeyler fısıldıyor
duydum dudakların
seviyorum seni der gibi..

.....
bu kadarı yetmez dahasını anlat
hadi susma süt dökmüş kedi gibi
gevşek tutma öyle kuş tutar gibi
tut sımsıkı birazda okşa ellerimi
bir daha dal gözlerimden içeri
bir daha mırıldansın dudakların
aşka davet eder gibi
seviyorum seni der gibi. 181112 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588580/bana-aski-anlat.html>

Hayal Masası

ışınlarım kendimi vasıta zaman kaybı olmadan
göz açıp kapayınca istediğim yere giderim
kanlıcadan temaşa ederim boğazı mesela
ince belli bardaktan yudumlarken çayımı
isterim vezir selam durup önümde
sadareten davet aldığımı söylesin
beylerin beyi olurum saltanat kayığı emrimde
saray merdiveninde padişahı bekletirim

.....

senin neyine şimdi beylerin beyi olmak
haydi öde hesabı da
hayal masasından gidelim
ince belli bardaktan bakınca
boğazın akıntısına dalmış kanlıca

.....

hey mühendis hayal sınırı buraya kadar
işine bak devir için virane çerağdasın
rıhtımda büro misafirhane beride üç ambar
hesabına koymayı sakın unutmayasın. 2159 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589051/hayal-masasi.html>

Uçup Gittiler

hayaller vardı yaşamdan ırak ama umut dolu
hayaller vardı yaşamın içinde ama umutsuz
bir an fırcanın ucundan akan kışa aldanıp
tipiye kapılmış kar habbecikleri gibi uçup gittiler
kimi zaman meltem kara bulutları getirdi
düşen yağmur çatlayan toprağa hayat verdi
yeşerdi zümrüt misali kırlar bayırlar
kuş cıvıltıları aşk nağmelerine esin oldu
sevdalar yaşandı şiirleri okundu
gök yüzünde süzülen gelinler gibiydi
pamuk beyazı kabaran bulutlar
kah göründüler kah kayboldular
derken balaylar son günlere erdi
gündüzler sıcak geceler ayazdı
sazlıklar kurudu yine çatladı toprak
göçmen kuşlar uzaklara göçüp gittiler
ağaçlar bukalemun gibi birden bozardı
yapraklar rüzgarın peşinden sürüklendiler
umutlar yine resmedilemeden hazana erdi
palette cıvıdı bozarmaya yüz tuttu renkler
sis bulutlarınının yamaçlardan ovalara indiği gibi
yaşam kiri olarak aktı tuvalden hüznler

.....

hayaller vardı yaşamdan ırak ama umut dolu
hayaller vardı yaşamın içinde ama umutsuz
onlar da fırcanın ucunda ki kara kışa aldanıp
tipiye kapılmış kar habbecikleri gibi uçup gittiler. 2669mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589397/ucup-gittiler.html>

İçimdeki Hüzün

ne cümbüşün ne de udun sesine benziyor
olsa olsa bu ses yaylı tamburdandır
içimde bir hüzün bu acılar niye büyüyor
hazanla yüzleştim sebebi ahındandır
şimdi yorgunum yoruldum hastayım biraz
söyleyen gitti çalan sükuta erdi mızrap mahzun
söz ve güfte öksüz kaldı kahrından kırıldı saz
geride ne uşşak kaldı ne hüzzam nede hicaz. 7126

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589648/icimdeki-huzun.html>

Çiçek Sensin Osman

Gün bulup gün çalışan
Bazan işli bazan işsiz
Güçlü bir amelesin Osman.
Bu gün sevgililer günü
Ne aldın sevgiline Osman.
Bu gün iş buldum çalışıyorum Henüz almadım alacağım dedin.
Merak ettim hadi söyle
Ne alacaksın sevgiline Osman.

.....
Tozlu kirpikleri arasından
Sızan mahcup bir bakış
Buruk bir tebessümle
Çiçek ekmek alacağım beyim.
Anlamadım Osman
Bir daha söyleyeyim mi
Çiçek ekmek beyim.
Çiçeğiyle aşkımızı
Ekmeğiyle karnımızı
Doyuruyoruz, dedin
Sorduguma utandım Osman.

.....
Ekmeğini çiçek bilen Günün çiçeği sensin, Ekmeği emek çiçeği sevgi bilen
Günün çiçeği sensin
Be OSMAN. 140208 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590105/cicek-sensin-osman.html>

Beddua (B)

yaktın yüregimi sende yan kül ol
altından renk kapmış pahasız pul ol
sende benim gibi birine kul ol
akıbetim ettim buldum diyesin

yaprağın başından göğüken düşsün
sevdam sana varsın yüreğin pişin
gözyaşın pınar olsun kervanlar içsin
akıbetim ettim buldum diyesin

yeşermiş yaprağın tezce sararsın
yakma beni bir gün olur ararsın
soğuk vursun için dışın kararsın
akıbetim ettim buldum diyesin

güzelliğın seninle kalır sanma
feleğın sözüne uyup da kanma
gün olur da yersen ansız sille
akıbetim ettim buldum diyesin. Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590414/beddua-b.html>

Başımızın Öne Eğikliği

iki ucundan duvara asılı
kara bezden bir fon
önünde çarpma iskemle
iskemleye ilişmiş bir çocuk
fotoğrafçı melankolik
birazda sergüzeşt
öyle bilmiş öyle havalıydı
geçerdi sehpa üzerinde duran
düzenekli kutunun başına
alırdı ışığıarkasına
kutunun ayarını yapardı
poz almak için giderdi
oturan çocuğun yanına
bir eliyle çenesini
diğer eliyle alnını tutar
başını biraz sağa
birazda öne eğerdi
çabucak geçerdi kutunun başına
muhtar çakmağıyla
havalara girer
sönen piposunu yakardı
sağ eli deklanşörde
sol eli merceğin kapağında
kapağı Açar üçe kadar sayar
eliyle havada bir yay çizer
çektim der kapağı kapardı
kalkardı çocuk iskemleden
gider ebeveyninin elini tutardı

.....
İşte öyle ipek çocuk
o günlerden kalmadır
başımızın biraz öne
biraz sağa eğikliği
o sarmış fotoğraf karesinin
yan tarafında bekleyen
sevgi dolu bakışlarıyla
tebessüm ettiklerini hayal ettiğimiz
bizim görüp sizin göremediğiniz
o cefakar o vefakar
şimdi çok uzaklardan
bizi izlediğine inandığımız
ebeveynlerimize saygımız içindir. 210308 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592250/basimizin-one-egikligi.html>

Bir Aşk Çiçeği

bahar rüzgarına kapılmış
salınan kır çiçeği gibiydin
dokundum ama koparamadım
kıyamadım seni senden almaya
sadece üzerinde dolaştı ellerim
gözlerinde arzuyu vuslatı gördüm
sevmeye sevmeye muhtaçtın
dokunmak yetmedi ama yetindim
gelincik çiğdem mor sümbülle
aşk kokan mistik ortamında
kal istedim.

.....
yine baharlar gelecek
yine kır çiçekleri gibi açacaksın
yine koparamıyacağım dalından
yine aşk çiçeği edasıyla
gelincik çiğdem mor sümbülle
aşk kokan mistik ortamında
bahar rüzgarlarında salınacaksın. 12407 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592659/bir-ask-cicegi.html>

Sen Varya Sen

sen varya ah sen
sevda esen meltemim
akıntısına kürek çektiğim
boğazda salınan sandalımsın
sen bebeğim üsküdarım
bir yakınlaşıp bir uzaklaşan
heybelim büyükadamsın
sen göz yaşı sarnıcında
bir damla gözyaşıyla boğan
efsunlum yere batanım
sen varya sen belalımsın. 120708

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593738/sen-varya-sen.html>

Tek Yoldur Aşk

gönülün adına yürek demişler
haberi bile yok garibin
nereden bilsin aşkı sevdayı
işi devri daim pompası gibi
durmadan çalışmak
güp güp güp
tek derdi bir gün ansızın durmak
ruh var ya ruh ona da gönül demişler
haberi bile yok biçarenin
işi gücü gönül yapmak
onun da korkusu
bir gün gönülden göçmek
.....
birileri sevdaya giden yol boğazdan değil
gönülden geçer demişler doğru söylemişler
zira o yola düşmenin tek yoludur aşk. 200411 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594715/tek-yoldur-ask.html>

Vedalıyım

vedalıyım beni üzen enlere
huzursuzluk verenlere
akıl verip kaçanlara vedalıyım
aksiliklerime huysuzluklarıma
dönem dönem küsmelerime
vedalıyım içimi alt üst eden
düzenimi bozan
yüreğimi acıtan hatalarıma
perişanlıklarına vedalıyım..

.....
en doğru zamanda oldu vedalarım
ve de başlangıçlarım
dilimi susturdum gözlerimi bile
konuşmuyor ağlamıyorlar halime
çocuksu yanlarımı da desturladım
sormuyorlar artık tek bir kelime
bu defa kararlıyım kapıyorum
gönlümü benden yana senlere
üç altın kurala uyuyorum
görmemeye duymamaya sevmemeye. 21211mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595808/vedaliyim.html>

Koşu Bandı

yol çizgileri kovalarcasına
zamanla yarıştık
ömür tükendi yollar tükenmedi
ne yokuşlar devirdik ne virajlar döndük
geçip gitmek çabuk tükenmek için
hemzemin geçitlerde bekletilmedik
yüksüz olmadık hiç bazen keder
bazen mutluluk taşıdık
yükten değil altımızda ki yolda aşındık
dalgalı saçlarımızı kaptırdık rüzgarına
gençlik adımlarımız altından aktı geçti
yaşlı yorgun vücudumuzla baş başa kaldık
şimdi yürüyemesekte zoraki koşu bandındayız
ne yol çizgisi kovalamak ne yokuş çıkmak
yok artık gençliğin rüzgarına saç kaptırmak

.....
dolap beygiri gözlüğü taktık gözlerimize
geriye dönüp bakmak yasak
görünen akşamın gurubundayız
sabit hızda onbin adım diyor doktor
kalan inkıta turlarını atmaktayız. 200507 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597438/kosu-bandi.html>

Deniz ve Esin

ay gecenin karanlığında iz peşinde
yakamozlar parlayan gümüş
suya saçılmış inci taneleri gibi
kıpır kıpır darmadağın ışıldayan
sanki denizle esinin açığını arıyor
oysa bilmiyor ki her gece
esinle deniz bir o yana bir bu yana
salınarak mehtabı aşk yaşıyor
ay çılgın aşıklara kızmış belli
dolun olmuş met ceziri hatırlatıyor

.....
sahilde kumlar üzerinde mutlu bir çift
yürekleri efil efil el ele yıldızları sayıyor
ay yine gecenin karanlığında iz peşinde
yakamozlar parlayan gümüş
suya saçılmış inci taneleri gibi
ışıl ışıl kıpır kıpır darmadağın 10127 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598559/deniz-ve-esin.html>

Bir Tebessüm

Bir tebessüm
sevdalı bir bakış
taksa peşine
alıp götürse beni
bu yol cennete
gider dese
binsem kanatlarına
göklere uçursa beni. 4512mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600989/bir-tebessum.html>

Annemi İstiyorum

çocukluk günlerime dönmek
dizlerinin üzerinde uyutulmak istiyorum
uyandığında ağlayarak eteğini çekiştirmek
acıktım anne demek istiyorum
anemi çok özledim ben annemi istiyorum
kucağına sarılıp okşanmayı
öpülüp koklanmayı istiyorum
mızmızlanıp oyuncak diye tutturmayı
şekerle kandırılıp avutulmayı istiyorum
bağrına bastığında sıcaklığını hissetmeyi
sevgisi ile ısınmayı istiyorum
saçlarımı okşarken kulağıma fısıldamasını
yavrum kuzum demesini istiyorum
o günlerim çok gerilerde kaldı
özledim annemi ben annemi istiyorum.1637 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604085/annemi-istiyorum.html>

Geceler

yorgan dağ üzerimde
çakıl torbası sanki yastığım
anılar gelir ah hüzünlenirim
kasvet çöker döner başım
uykumu çalar hırsız geceler
tan ağarır sabah olmak bilmez
uzar gider içimde ki karanlık
gözlerimi hükümler geceler
rüya görmek gönlümden geçer
karanlığını düşürür gri perdesine
aklıma ziyan olur geceler
oynar da görünmez gönül hikayelerim
uykuyu unuttu alıştı gözlerim
dün yordu bugün hasta etti
uykumu gözlerime gömen geceler. 030208 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/606629/geceler.html>

Adem Gibi

kendini izleniyormuş bil
gözlerin gülsün elaleme karşı. kostak kostak içten yürü
şöyle sekerek dans eder gibi
duyur sesini cümle aleme
şöyle ağız dolusu türkü söyle avazın çıktığı kadar
cehennem etme kendine hayatı
yer yüzünde dolu dolu
tak koluna havvayı yasa cenneti.
ibreti alem için at havanı
boş ver aldırma el alemi
yaşa gitsin adem gibi. 29512 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/612199/adem-gibi.html>

Ağlar Yolcuyum - B

Her an işlemekte yarama bilde
Sevgiye muhtacım bu gurbet elde
Yeşeren bir dal yok şu yanan şölde
Mihnetle dünyayı gezen yolcuyum

Yolcuyum yoluma indi haramı
Mevlam benim yazgım böyle karamı
Felek açtı yar ile benim aramı
Gurbette aç susuz gezen yolcuyum

Yükümü aldım göç yerinde kalmadı
Derdime kardeşim derman olmadı
Açılan yaramı kimse sarmadı
Gurbette boynunu büken yolcuyum

Düştüm gurbet ele ayağım yalın
Mevlam susuz şölde bu aciz kulun
Acınır genç yaşta perişan halim
Kervanın peşinden giden yolcuyum

İşte ben yolcuyum yolunda gerek
Ne bende hal kaldı ne benzim de renk
Görenler diyor dayanır mı yürek
Yükü ziyan olmuş müflis yolcuyum.
şair Mehmet çiçek

Bilde; bezir ve gaz yağını emen pamuk fitil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626666/aglar-yolcuyum-b.html>

Dolar Gözlerim

Ne zaman h z nlensem, Dolar gözlerim.
Enkaz olur yüreğim, Sevdiğim bir tanem  zlerim.
Andıkça hasretin
 zer kahrolurum.
Gurbetim uzağım Gözümün buludu
Dokunsun mızrabın
Telimde nağmelensin sevdam
Hasret bitsin yürek evime
Gönül evimize gidelim. 010309mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632952/dolar-gozlerim.html>

Yalancı bahar

güz
sam yelleri ile soldurdu renkleri
ağaçlar son demimiz bildiler
rüzgarın uğultusuna aldanıp
hüzün şarkılarıyla salındılar
her bir yaprak düştü dalından
teker teker uçuşup gittiler
aç kurt gibiydi acımasız kara kış
kar örttü üzerini gazellerin
bir daha ki bahara kadar

.....
koskoca bir yıl böyle geçti
akıllarda iki mevsim vardı
biri ilk diğeri son bahardı
sevda çiçeği açtıran
nisan da mayıs da coşandı
eylöldü hazandı
sam vurgunu ömürlere
yalancı olsa da hayat verendi
yaşlı gönüllerde ikinci bahardı. 121107mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641405/yalanci-bahar.html>

Biz de Çocukluk

bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik kavgada sopa vurmaya
bizim sopamız kiraz çeliğindendi
iki taş üzerine konan
çomağa takıp hoplatmaktı
hedeflenen noktaya
en uzağa ta uzağa fırlatmaktı
bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik rep i metalikayı
bizim türkülerimiz vardı
ayrı ağızlardan çalınıp çığırılan
ağıttı bozlaktı uzun havaydı
bir zamanlar biz de çocukluk
belletmediler cam kırmayı talanı
ateşe verip ortalığı yakıp yıkmayı
bizim kırdığımız top oyunundandı
bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik sokakları ateşe vermeyi
bizim yaktığımız ateş nevruzdandı
ferfene oyununda pilav pişirmek
üzerinden atlayıp baharı kutlamaktı
bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik dağa çıkıp eşkiya olmayı
bizim dağa çıkışımız
kenger otundan sakız kaynatmak
kuru yavşan geven kesip ipe dizmekti
ipi omuza vurup ıslık çalarak sürümek
bizim için tandırda yakmak bazlama yemekti
bir zamanlar biz de çocukluk
bizim silahımız tahtadandı
bilmezdik silahla adam vurmaya
vurmamız vurulmamız bile yalancıklandı
ko men leyip kuf lamak oyundandı
bir zamanlar biz de çocukluk
gün geldi büyüdük askere çağrıldık
en büyük asker bizim asker coşkusuyla
vatan borcunu ödemeye uğurlandık
borcumuz namusdu onurdu şerefti
gururla imanla savunduk
kimimiz şahadet şerbeti içti
şehit olduk albayrağımıza sarıldık
atamızın başını eğdirmedik gururlandırdık
tekbir sesleri eşliğinde uğurlandık
bir zamanlar biz de çocukluk büyüdük
bize adam gibi adam olmayı bellettiler
öğretmediler hainliği kalleşliği
bilemediler ki tembihlesinler
hainle oyun oynanmaz çıkar kahbeliği. 070912mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/645445/biz-de-cocukluk.html>

Olur Biter

göz açıp kapamaya geçer zaman
bir an duracakmış gibi olur
zannedersin ki vakit tamam
bir çare arar kahrolursun
eyvah ne etmeli demeden
kaldığı yerden başlatmayı düşünürsün
gidici der götürürler para göz birine
bilir de söylemez vaktin olduğunu
endişelenmeyin yaşatmaya çalışırız
eh hadi başlat bari derler yanındakiler
kurcalar her tarafını oranı buranı
ver neşteri al makası derken
sonunda hurdaya çevirir
sonsuzla bağlar zamanı

.....
kibarca kurtaramadık der hastayı
geride kalanlar biçare üzgün
derler son görev musalla taşı
hazır olan durur cenaze namazına
hep bir ağızdan derler Allahu Ekber
duyacağın son ses cenazeyi gömün olur
gömerler olur biter. 190107

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646388/olur-biter.html>

Diyemedim

bir sokak başında gördüm yıllar sonra
usulca yaklaşp merhaba dedim
donmuştu gözlerimde ela gözleri
soramadım neden ayrılmıştık
söylermisin neden diyemedim

.....

o an içimde yıkıldı duvarlar
enkaz olup çöktü yüreğime
canlandı mazimizden anılar
soramadım neden ayrılmıştık
söylermisin neden diyemedim

.....

ne güzeldi o mutlu günlerimiz
bazen dargındık bazen kumrular gibi
soramadım varmıydı nedenlerimiz
söylermisin neydi neden diyemedim
uzattım bak tut diye ellerimi
hadi sen de tut ellerimi
gidelim buralardan diyemedim. 280507 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651409/diyemedim.html>

Dediler

onun da baharı kısa sürer
bak gör su vermez sevenleri dediler
bildiler
yine bir sabah
işe geldiklerinde neşeleri kaçtı
temize havale
geceden göçmüş dediler
başka birini oturtmuşlardı yerine
yallılar verse de ışığını suyunu
yakında sarartırlar her ot gibi
onun da günü az olur dediler
bildiler
riyalı gülücüklere aldanır da
çöpe gideceğini bilemez dediler
bildiler
acımadılar zaten ara gazı verenler
şişti şişti balon misali
patladı ortalık temizlendi dediler
.....
yine bir gece
bir başkasını koydular yerine
o gecenin sabahında
işe gelenler
buda geldiği gibi gider dediler
vallahi bildiler. 160712 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656745/dediler.html>

Uzaklara Gitmeliyim

dönüşü olmayan trenden
bir bilet ver biletçi
beni anılarımdan alıp
uzaklara götürsün
umurumda sanki sıra
varsın gurbet öldürsün
yüksüzüm bir başımayım
yorgunum bitkinim
Sorma müzmin hastayım
bir vefasız gönül verdim
aldı vermedi yastayım
haydi ver artık şu bileti
tren kalkmadan binmeliyim
bu tren kurtuluşum benim
çok uzaklara gitmeliyim. mcicek 250307

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665241/uzaklara-gitmeliyim.html>

Sevmesem Öldüm (B)

Boynuna atmış ibrişim atkı
Kirpikleri ok gibi kalbime battı
Cennette huriye benziyor tıpkı
Sevdim öldüm sevmesem öldüm

Bülbül gibi name verdi seherde
Lokmanın yazdığı deva var sende
Ben senin uğruna düştüm bu derde
Sevdim öldüm sevmesem öldüm

Özenmiş bezenmiş seni yaratan
Gezmeye giderken geçiver buradan
Hiç vaz geçilir mi sen gibi yardan
Sevdim öldüm sevmesem öldüm

Dertli şair savrulursun zarınan
Bu dünyada işin gücün yarınan
Yaşıyorsun namusunan arınan
Etme yare sitem sen zaten öldün. 30.08.1960
Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671380/sevmesem-oldum-b.html>

Yok Gibi

kimi var
kasvetli akşamın ertesi
berbat geçen bir gece gibi
kimi var
her gecenin sabahında
yeni doğmuş güneş
mutluluğa uçan kuş gibi
kimi var
enginle dalga geçer
ay ile raks eder
ışıl ışıl ışıldar gözleri
yanar döner yakamoz gibi
kimi var
fırtınaya bile bile kapılır
derya ile durduk yerde boğuşur
hayatını mahveder batan sal gibi
.....
kimi de var ki
bir gözü karanlığa
diğer gözü toprağa bakar
ha bu dünyada var
ha bu dünyada yok gibi. 121212 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678883/yok-gibi.html>

Gözü Doymaz Hasedin (B)

Bıçak gibi keser hasedin gözü
Kov gıybet etmektir en büyük özü
Ömründe göremez bini binbeş yüzü
Cebi delik olur bil ki hasedin

Ne kendisi onar nede ondurur
Atar palavrayı seni kandırır
Dikkatli bakarsa o an öldürür
Ömrünce tok olmaz karnı hasedin

Besmeleyi bilmez vakitli kalkmaz
İşi gücü kovdur Allah'tan korkmaz
Hör görür kişiyi iyi gözle bakmaz
Yemeye ekmeği olmaz hasedin

Aç kurt gibi gözün diker malına
Ya ayaline kasti ya canına
Alır bıçağını vurur bağrına
Ömrünce huzuru olmaz hasedin

Eğer kaptırırsan birden yakayı
Çalışayım demez sıkıp tokayı
kolayı bulursa döner köşeyi
Ömrünce gözü doymaz hasedin

Şair memet ne anladın bu sözden
Kimi vurur topuktan kimi dizden
Kabirde yatanın yarısı gözden
Toprak dolsun gözlerine hasedin
Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681045/gozu-doymaz-hasedin-b.html>

Be Güzel (B)

Elinde bakracı gidiyor suya
Vuruldu m görünce endama boya
Seni bana yazar yaradan buya
Deme sakın olmaz olur be güzel

Seni andım hayalin gözlerimde
Ateş oldun düştün narın yüreğimde
Çare bulamadım gittim hekime
Seni yazdı reçeteme be güzel

Gayen unutmaks a gel beni yorma
Hasta olsam duyup hatırım sorma
Yüreğimde yara birde sen vurma
Kanarsa iflah olmaz be güzel.
Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683847/be-guzel-b.html>

Sevmez Olaydım (B)

Kader dedim aldı vurdu yerlere
Düzen verdim sazımdaki tellere
Başı açık yalın ayak yerlere
Bastiğın yola basmaz olaydım

Seher vakti yıldız doğdu karşıdan
Al sat paran varsa pazar çarşıdan
Kızını istedim karşı komşudan
O da olur dedi almaz olaydım

Yaşım yirmibirdi evlenme çağım
onu gördüm şaştı köyüm bucağım
Taranmış beleği zülûf saçığın
O gün düştü gönlüm görmez olaydım

Şöyle baktım endamına boyuna
Çok geçmeden ateş düştü bağrıma
Feda ettim ben bu canı uğruna
Sordum adın nedir sormaz olaydım

Fakirlik benim büyük kusurum
Elleri bağlanmış sanki esirim
Serip oturacak yok ki hasırım
Mihnetle dünyaya gelmez olaydım

Halı sermiş odasına dokuma
Seni gördüm neler geldi aklıma
Ellere sırrını deme sakın ha
Nerden buldum seni bulmaz olaydım

Bu işin sonu yok böylece kalsın
Meyven yetişmeden hırsızlar çalsın
Garipler mezarlığı mekanın olsun
Kölen olam dedim olmaz olaydım

Dil bağladın hayran oldum sözüne
Nice fırsat geçti vurdum dizime
Attı beni aşk ateşinin közüne
Bilerek yandım bilmez olaydım

Şair mehmet evlenmenin tam anı
Kimi saz çalar kimisi kemanı
Aldırma bu kız olmazsa olanı
Al gitsin deme ki sevmez olaydım. Şair Mehmet Çiçek
(B)- Babama ait

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699858/sevmez-olaydim-b.html>

Doktor Bey (B)

Yalvarırım doktor beni bir dinle
Yaşım seksen iki gideyim kime
hanıma bana vur bir zehirli iğne
Sürünmekdense ölek doktor bey

Gelen hastaların paralı zengin
Ücret yüz dedin çatladı benzim
Tadımız yok kadın hayattan bezgin
Kurtar bizi bu dertten doktor bey

Dört oğlumun on para yok katkısı
Hanım hep hasta hastalık hastası
Canı çeker ister Antep tatlısı
Param yok ki yedireyim doktor bey

Bu gördüğün altı çocuk anası
Entarisi bir ama yoktur yaması
Aynı dertten öldü merhum anası
İlacı yazda biz gidelim doktor bey

Öğlen oldu acıktık cepte yok para
Görmemiş soruyor burası nere
Yalvarırım koyma bizi avara
İlacı yazda biz gidelim doktor bey

Bildiğin tek şey paraya tuzak
Ne umuyorsun ki şu halime bak
Et muayeneni yolumuz Irak
Korkma veririm paranı doktor bey

Sora sora buldum düven önünü
Yol çatalladı şaşırdım yönümü
Diyorlar adamın hasta hanımı
Yürümeye mecali yok doktor bey

Bir değil beş değil benim derdim
Sattım kilimi de hasırını serdim
Aldığım parayı hep sana virdim
Vakit öğlen karnımız aç doktor bey

Epeyidir yatar istiyor gezme
Acı haber verip de beni üzme
Yaz reçeteme kürek ile kazma
Ben bilirim ilacım odur doktor bey

Büyük oğlan Ankara da odacı
Görsen acırsın dökülmüş saçı
Yirmi beş yıldır çalışır ne acı
Dertlerim depreşti deşme doktor bey

Gadan alam doktor yaz ilaç buna
Dert çekmesin geldi ömrün sonuna
Hastaya getirsem acaba kuma
Ona nispet dirilir mi doktor bey

Şair Mehmet derler mahallem köşktür
Bu devirde doğruyu söylemek suçtur
Sokağa girerken evimiz baştır
Ev hanımın benim değil doktor bey. Şair Mehmet Çiçek

Gülebilem (B)

Çıkmadı bir zaman günüm buluttan
Darıldım da gittim doğduğum yurttan
Ne farkım varmış yeşeren ottan
Orakla o otu ah yolabilsem
Ne olur ben de biraz gülebilem

Seksen yıl yaşadım gördüm gerçeği
Kuruttum dalında açan çiçeği
Ecelin belinden pala bıçağı
Kıvırıp elinden ah alabilsem
Ne olur bende biraz gülebilem

Allah ömür verdi çokça yaşadım
Çok fazla çalıştım çıktı haşadım
Ben şairliğe otuzun da başladım
Ozan gibi çalıp söyleyebilsem
Ne olur bende biraz gülebilem. Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712436/gulebilem-b.html>

Yeşilhisar (B)

Kara idin nasıl döndün yeşile
Çok yer gezdim rastlamadım eşine
Şu dünyada neler geldi başına
Tarihinle bin yaşa Yeşilhisar

İlkbaharda bahçelerin ekilir
Küme küme sürülerin çekilir
Suyun kışın akar yazın kesilir
İntizarlımısın yoksa Yeşilhisar

Haziranda meyvelerin erişir
Menekşenle sümbüllerin yarışır
Her özünde bir pınar çaya karışır
Yaz gelir özün kurur Yeşilhisar

Mehtap basar yay gölünde tan yeri
Geçmiş de kaldı hamamın han yeri
Gelirin hububat elma zelderi
Halkın geçim ehlidir Yeşilhisar

Serin geçer yaylaların yazların
Mayıs olur ayırırlar yozların
Şalvar giyer gelinlerin kızların
Baharın iğde kokar Yeşilhisar

Önde gider ak koyunun seyisi
Mart ayında çiçek açar kayısı
Sende biter meyvelerin iyisi
İradın para etmez Yeşilhisar

Mor menekşen reyhan ile yarışır
Yaylalarında koyun kuzu meleşir
Ne kadar mağrurlansan yakışır
Ata yurdumsun övün Yeşilhisar

Gün döner kıraç dağların bozarır
Haziranda akan suyun azalır
Bahçelerde elmaların kızarır
Her pazara malın gider Yeşilhisar

Baracın var enercin var yolun var
Erciyes gibi koskoca dağın var
Ne mutlu ki şöhretin var şanın var
Onunla bahtiyar ol Yeşilhisar. Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712892/yesilhisar-b.html>

Bizim Ele Gidin Turnalar (B)

Uçuşun yüksekde gidişin nere
Uğra bizim ele hakkı seversen
Halimi arz edem sana bir kere
Al götür selamım hakkı seversen

Erciyes'den yüksel doğrult kaleyi
Benim için ziyaret et sılayı
Turnam sever isen kadir Mevlayı
Uğra bizim ele hakkı seversen

Turnam şen değilsin yaşlısın neden
Korkma tüfeğim yok sakınma benden
Köprünün başında buz gibi sudan
Bir kaç yudum su iç hakkı seversen

Kesmesin yaradan senden nazarı
Tez git yol vermez dağların dumanı
Bizim elin cuma günü pazarı
Cumada orada ol hakkı seversen

Bil ki Garaserin bağları düzde
Gelirsen baharda gidersin güzde
Bu yazın misafir kalsanya bizde
Göl senin sazlık senin hakkı seversen.
(1955) Şair Mehmet çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714982/bizim-ele-gidin-turnalar-b.html>

Onunla Yaşlanacağım

Azrail bir günün kaldı dese söz, o tabloyu yapacağım.
Tüm zamanımı başlamak için durduracağım.
Sehpa üzerinde tuval bir ellerimde palet, bir elimde fırçam.
Tuvale yansıtacağım her şey, olacak mutluluğum sevdam.
Gün batımı fonunu, kızıla boyayan bayık güneş.
Olsa da hasretim, hüznüm, acım.
İnan resmedeceğim o anı. Mutluluğun baharında kalacağım.
Oturacağım karşısına tüttüreğim Keyfimin dumanını.
Tablo içinde sevdam yaşayacak,
Özlemlerimle yaşlanacağım. 2007 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/716440/onunla-yaslanacagim.html>

O Kadın

almış kollarının arasına
yaslamış bağına başımı
kucaklamış sarmış sım sıkı
hem öpüyor hem kokluyordu
öylesine huzurluydu
öylesine mutlu görünüyordu

.....
hey rüyamın sorumlu meleği
ne olur tan ağarmadan
gecem düne kalmadan
kapansın uykuya gözlerim
yarıda kalmasın gördüklerim
aklım o genç kadında kaldı
o kadın uzun yıllar evvel
kaybettiğim gelin anamdı
epey zaman oldu görmeyeli
ne olur gecemin sorumlu meleği
o rüyanın devamını görmeliyim
öpüp koklarken ellerini
yüzümü ellerine sürmeliyim
anne seni özledim demeliyim. 12513mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728279/o-kadin.html>

Kapına Geldim (B)

Tan ağardı doğrudum yataktan
El açıp ecir diledim haktan
Bir damla su idim var ettin yoktan
Kapına hamd olsun demeye geldim

Aldım abdesti koştum divana
Yetiştim camiye durdum kıyama
Uydum Peygambere yüce Kurana
Günahım affına kapına geldim

Yassının sonunda amene resul
Sevli secde yaparsan gider kusur
Nefsimi şeytana eyleme esir
Tövbe etmeye kapına geldim

Oldu seneler gün günlerse saat
Uzun yaşadım tattırdın bin bir tat
İnsana yakışan selamı salat
Kapına toprağın olmaya geldim. Şair Mehmet Çiçek 2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/728547/kapina-geldim-b.html>

Böyle Bil (B)*

Kesilmez fidanın yeşeren dalı
Çiçekten getirir arılar balı
İşte böyle kızım dünyanın halı
Geçen yıllar ömürdendir böyle bil

Biçerler haftaya yeşil çimeni
Kendine dikkat et avlarlar seni
Ancak Allah alır verdiği canı
Taktir Allahtan'dır böyle bil

Tahminim doğruysa yaşın elli
Kendini genç sayma şahsından belli
Bir zamanlar kız idin incecik belli
Gençlik gider mazi olur böyle bil. Şair Mehmet Çiçek 2006

* (B) Babama ait

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729187/boyle-bil-b.html>

Be Usta

bende isterim de
doktor yasakladı
ver benim yerime
şu ağlayan çocuğa...
o yesin be usta
külâhı çitir gevrek
kehribar gibi pişkin
bir top sade
bir top karadutlu
bir top vanilyalı
bir top da kakaolu
doldur kallavisinden
bocala krema sosuna
bandır fındık ezmesine
şöyle doya doya
gülücüğüne bulaştırı bulaştırı
yesin göreyim
göreyim o anı be usta

.....
anladım ki mutluluk
dudak kıvrımında
oluşan tatlı bir tebessümmüş
doktor ne derse desin
umurumda sanki
banada ver kallavisinden
döke döke bende yiyeyim
bende mutluluğumu
tebessümüne bulaştırayım
çocukluğuma doyayım usta. 101012mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733216/be-usta.html>

Siler Atarım

Ben arzuhalci değilim
yazdırmasına yazdırırımda
kalemim sanki doğrucu davut
senin istediğini değilde
kendi istediği gibi yazıyor
Sanırdım benden düzgün
benden ideallisti yok
meğer kalemim benden betermiş
yazam diye diye içi kurudu
zaten bir baltaya da sao olamadı.

.....
Bilirim, yazıyı yazmasına
yazar ama arzuhali dağıtır
çizer bozar bayıltır
karalar okunmaz eder.
Aracı olma istemem
tahammülsüzüm tavassuta
hele ki şahıs yakınım diyorsa dayıcılık hak ihlali var sanırım
yazsamda silgimin altına alırım
silemezsem eğer
ucuma bastırır yırtarım
şimdi sor bakalım. hala istiyorsa yazarım. mcicek 30513

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733905/siler-atarim.html>

Yakan Gözlerin

ne vurgun bakardı
gözlerin var ya
ah o gözlerin
o fettan gözlerin
uyuyordu ne güzel
uyandı artık imkansız
uyumaz yüreğim
vurdu hedeften
gözlerin var ya
o avcı gözlerin
şimdi neden kaçıyor
neden kaçık gözlerin
neden alev alev bakmıyor
eskisi gibi neden yakmıyor
ah o gözlerin var ya
perde inesi kr olası
o yakan gözlerin. mcicek110613

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736583/yakan-gozlerin.html>

Bil Sevgilim (B)

Hayran oldum hilal kaşa
Oldu sevdan bela başa
Ömürlü ol çokça yaşa
Gel yarım ol gül sevgilim

Beyaz tene siyah tüller
Yanağında açmış güller
Kınar bizi duyan eller
Tenhalara gel sevgilim

Yaşlı gözün dertli için
Derdin demen bana niçin
Rast gelsin işin gücün
Bir busecik ver sevgilim.

Acep nedir senin adın
Balı kaymakta yok tadın
Arşı alemde feryadın
Çınlar haline bil sevgilim.
Şair Mehmet Çiçek (1960)
(B)=Babama ait

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742319/bil-sevgilim-b.html>

Ah Şu Anılar

Eskimez yıpranmaz hiç anılar
Gönülden gönüle gider gelirler.
Sanırsın yaşanmışlığın kalıntısı
Antik Şehir
Şehrin önünden akan nehir.
Bazıları Yürek sızlatan gibidir
anılar var ya ah Şu anılar.
Yıkılası antik kalıntı anılar
ne alınır ne satılır
sadece düşününce yaŐanırlar.
yaŐanmıŐlıđa değen vardır
günbegün tazedir yaŐanırlar
kimileri acı ve hüzn yüklü
kahır mektubu gibidirler
yırtıp atamazsınun Kahırıldırılar
.....
Ah Şu anılar var ya
Ah Şu anılar. 250913mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/765392/ah-su-anilar.html>

Bir Güzel

Sevda çiçeğinin kökünde yaprağında tevirleri
Onu arar bulur bağda bahçede bir güzel.
Eğirir büker kirmeninde ip eyler
Kaynar kazanda fokurdatır bir güzel.
Tokuşlar arındırır çay yunağında
Sarar umutlarını yumak yumak bir güzel.
Düşürür ıstarın arkacına sevda ilmiklerini
Vurur da vurur kilkiti üzerine bir güzel.
İşler nakış nakış umudunu yarınlara
Sındı alar kırpar coşkularını bir güzel.
Efsunlu parmakları ağır ağır dokur gizlerini
zlmesin maşsere kalsın ister bir güzel. 221113mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781345/bir-guzel.html>

Ben Dertlerin - B

Çalışmakmış işim gücüm
Meğerse buymuş suçum
Muhannet var ister geçim
Dört oğlanın babasıyım

Boş dururum kıştan beri
Mayışım var hazır yeri
Hep kazandığım alın teri
Dört hayırsızın babasıyım

Böyük mesgen duttu angarayı
Güççüğü kar tatlı nitsin babayı
Diğer ikisi kaf dağında kabadayı
Dört oğlanın babasıyım

Böyük çocuğunu över
Öbürü kucaklar sever
Kabadayılar höt der döver
Dört hayırsızın babasıyım

Kızın biri alamanya da
Ötekinin burnu havada
Huzursuzum ben burada
Güya altı çocuk babasıyım

Yaşım tamam oldu seksen
Ecel gelse de gitsem
Ah halimi bir bilsen
Ben dertlerin babasıyım

Yemeğim yok çayım demli
Gitti gençlik atım gemli
Evde kalabalık bir ben mi
Ben dertlerin kahyasımıyım. Şair Mehmet Çiçek2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783140/ben-dertlerin-b.html>

Arz Eyledim-B

Ömrümce arz eyledim gelip görmeyi
Yeşil kubbesine kurban olduğum
Mevla'm nasip etti yüzüm sürmeyi
Erdim muradıma kurban olduğum.

2

Çağırdı Mevlam uzaklardan geldim
Kırk vakit namaz kıl istedi kıldım
Beytullah'a vardım yüzümü sürdürdüm
Nasip oldu geldim kurban olduğum.

3

Hanende sekiz gün misafir kaldım
Yüce mihrabında namazım kıldım
Rabbim emri ile seni resul bildim
Şefaatinu umarım kurban olduğum

4

Zikirle geçerdi her günü gecesi
Kuran ezberinde yoktur hocası
Var mı kâinatta ondan yücesi
Cebrilin dostu kurban olduğum.

5

Beytullah'tan çıktım ravza son durak
Cennette bekliyor bindiğin burak
İsmiyle yazmıştır Allah
Gördüm mihrabında kurban olduğum.

6

Bu hac yolu peygamberler mirası
El açanın boşa gitmez duası
Kabir ile mihrabının arası
Cennetten bir bahçe kurban olduğum.

7

Gidiyorum elveda gönlüm dininle
Bir ıstırap duydum nazik tenimde
Ebubekir Ömer yatır seninle
Onlara da selam kurban olduğum.

8

Ömrüm geldi geçti günüm beyhude
Zikreyle Mevla'yı balıklar suda
Selamın kalbimde dönüyorum yurda
İletirim bil ki kurban olduğum.

9

Tekbir ile girdim babu selamdan
Çıkmak istemedim Mescidi Haramdan
Okudum yasini açtım kurandan
Gönderdim ruhuna kurban olduğum.

10

Nurdan halk eyledi eşin bulunmaz
Yaratan Mevla'dır sual sorulmaz
Üç ay kalsam beş ay kalsam doyulmaz
Tadına doyulmaz kurban olduğum.

11

Çok dilek diledim yaradan haktan
Bir damla su idim var etti yoktan
Şu yeşil kubbenin içinde yatan
Resülü Ekremimsin kurban olduğum.

12

Kubbesi yeşilde direği nurdan
Görünce ravzayı sıçradım birden
Nasıl ayrılalım böyle bir yerden
İzin bukadarmış kurban olduğum.

13

Nasip oldu bindik bizde uçağa
Medine yeşillik biçilmez paha
Ben şair mehmet görürsem bir daha
Şükrüm olur Hüda'ma kurban olduğum. mayıs1995
Şair Hacı Mehmet çiçek
B- Babama aittir.
(merhum 2009)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790704/arz-eyledim-b.html>

Kara Burcum

Ağustos alacası düşecek üzerine
Igaracak olgunlaşacaksın kara burcum
Koparacaklar dalından yıllanmak için
Ezileceksin sıranı akıtacaklar
Derin sumalarda mayalanacak
Yıllarca mahzenlerde uyutulup
İksir olarak saklanacaksın.
Belki de kim bilir...!
Sofraların iştah ile yenileni
Mevsimin beklenileni olacaksın.

.....
Çiltimlerin unutulmuşsa dalında
Kurda kuşa yem olacaksın
Düşmüş ise tanelerin toprağa
Hazan rüzgarları esecek üzerinde
Kara kışı düşen yapraklar altında
Yeşermek tekrar hayata dönmeyi
Umut ederek baharı bekleyeceksin.

.....
Ama o beklentin olmayacak
Çürürken bereket vereceksin toprağa
Üzerinde kır çiçekleri bitecek
Nice mevsimler gelip geçecek de
Mahşere kalacak beklentilerin. 2007 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791007/kara-burcum.html>

Belki bir Sabah

Çok uzaklara diyor deli gönül
Dertlerlenmeyi unut anılarını
Git umutların yeşerip coştığı yere
Aldırma unut yaşa biraz delice.

.....
Rüzgar senden alıp götürsün hüznünü
Götürsün seni senden uzaklara
Umutların yarınlara kalmasın
Beklenmedik bir anda çal kapı girsin içeri
Gün batımıyla tükensin çaresizliğin
Işıldasın gözlerinde tebessüm

.....
Bilinmez belki bir sabah...
Umutların yaşandığı o saklı kentte doğar özlemlerim
Kim bilir!
Belki de hiç doğmaz
Şaşırtır beni hayallerim. 090609 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791245/belki-bir-sabah.html>

Kendini Özletmelisin

Her ayrılışının ardından
Ardına bakmadan gitmelisin
İçinde dönme arzusu varken
Hiç dönmeyecekmiş gibi
İnadına yalan söylememelisin.
Dayanamaz dönersin bilirim
Bin pişman buruk ve suskun
Bakışın da hüzün gözlerin nemli

.....

Hırçın esen yükü kahır fırtınam
Hüzün seli yaralı turnam
Her ayrılışın da kırıp dökmeden
Kapıyı çarpmadan gitmelisin
İçinde hep dönme arzusu varken
Hiç dönmeyecekmişsin gibi
İnadına yalan söylememelisin.
Bir daha ardına bakmadan git
ki....!

Gidişinle kendini özletmelisin. 050707mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792338/kendini-ozletmelisin.html>

Bilin ya-B

Yazgın dedin tokmak vurdun başıma
Divane ettin engel oldun işime
Her öğünde zehir kattın aşıma
Şu ömrüme eğe vurdun bilin ya

Her ne etsen bende buldun kusuru
Düşman bile böyle ezmez esiri
Yaşadık seninle yarım asırı
Gözyaşımı dindirmedin bilin ya

Çiçeğimi kurur koydun dalında
Ömür boyu esirmiyim yanında
Bir an dahi gezdirmedin kolunda
Hürriyetsiz köle ettin bilin ya

Arap atı gibi saktun koşuma
Geldin gittin tokmak vurdun başıma
Zincirle bağlayıp geçtin karşıma
Gündüzümü gece ettin bilin ya

Deli diye yayın ettin aleme
Her sözün bir dirhem zehir bilene
Ben derdimi anca döktüm kaleme
Yazdığım defteri yırttın bilin ya

İçim dertle doldu ele diyemem
Kalkan kılıcına boyun eğimem
Dünya güzeli olsan yine sevmem
Kırık kalbe tekme vurdun bilin ya

Bir gün güldürmedin koca cihanda
Üç günlük konuttuk şu yıkık handa
Huzuru ilahi yüce divanda
Arzuhalim yazdım yırttın bin ya. Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792868/bilin-ya-b.html>

Göreyim Anne - B

Bir ulu çınarsın sararmış yaprakların
Sonbaharda bir yel bekliyon anne
Sığındık gölgede bu geçen zaman
Devrilmiş halini gösterme anne

Tipiye borana kışa sırt verdin
Hayat verdin gıda verdin süt verdin
Dört mevsimde ağzımıza tat verdin
Yıkılmış halini gösterme anne

Evin yakışığısın bellidir yerin
saygım sonsuz inan hemde pek derin
Ecel sana vursa balta kederim
O halini bana gösterme anne

Yeşersin dalların bir hayli zaman
Dökme yaprağını zamansız anne
Gölgede yeşerdik nice bir zaman
Hep bu halinle kal isterim anne.

Şair Mehmet Çiçek 1960

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798613/goreyim-anne-b.html>

Nerde Kaldı Bilinmez - B

Adem atamızdan bugüne kadar
Kimler geldi geçti mışlı bilinmez
Onca sultanları tahttan indirdi
Bu gidiş asla silsen silinmez

Nice ulemalar nice alimler
Suda gark oldu hain zalimler
Kimine dert verdi derdi ile iniler
Bu dünyanın akıbeti bilinmez

Harun Davut İdris topu orada
Veysel Karani de aynı sırada
Nuh'un gemisi de çıktı karada
Hakkın hikmetinden sual olunmaz

Bizim kitabımız mukaddes kur'an
Onu canla başla okurum her an
Dünya'ya hükmeden Sultan Süleyman
Tahtı tacı nerde kaldı bilinmez.
Şair Mehmet Çiçek 1959

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798881/nerde-kaldi-bilinmez-b.html>

Ah Bu Yaşlılık - B

Aslı olsun olmasın her şeye kızar
Seksene varınca bastonla gezer
Onu paklar anca derince mezer
Gelir başa birgün ah bu yaşlılık

Yaşlan amma sakın ihtiyar olma
Nasıl olsa gelecek kafanı yorma
Dikkat et sözüne hiç hatır kırma
Çekilmez bir dertmiş ah bu yaşlılık

Şair mehmet geldin ömrün sonuna
Bir davet var yaradandan kuluna
Ecel taktıysa ki kancayı sana
Götürür peşinden ah bu yaşlılık.
Şair Mehmet Çiçek
(B) Bu Şiir Babama aittir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799971/ah-bu-yaslilik-b.html>

Yaksın Beni - B

Acınır benim halime
Çare yok ki bu ölüme
Musalla taşı önüne
Dostlarım koysun beni

Boyun eğdim kuranına
Şükreyledim her anına
Varacağım divanına
Günahkarım yaksın beni

Kuşlardaki teleklere
Kendi kadir dileklere
Gökyüzünde meleklerle
İnanmazsam yaksın beni

İstemem vermesin fazla mal
Gönlüm tok var bende bir hal
Yediysem haram helal
Varsın yaksın Mevla'm beni

Çok çalıştım düşmedim dile
Aşkı yaktı döndüm küle
Defterimi aldım ele
Mizamın da tartsın beni

Şimşek çakar yağar bulut
Ona sığın doğru yolu tut
Cennetinden kesme umut
Şanındandır inşallah yakmaz bizi. Şair Mehmet çiçek 1958

B- Bu şiir merhum babama ait

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800220/yaksin-beni-b.html>

Dostlarım - B

Yaşlı küheylanı sürerler dağa
Pazara çıkartsan etmez bir paha
Gelirsem dünyaya eğer bir daha
Taşı taş üstüne koymam dostlarım

Göze batar ihtiyarın boğazı
Tutamaz kafada söylenen sözü
Gözüne bakarlar oğlu ve kızı
Malın varsa göz dikerler dostlarım

Duymaz kulakları durmaz çenesi
Sanki bir asır geçer tek bir senesi
Boğazından başka gayri var nesi
Kul olanın başına gelir dostlarım

Maziden anlatır tüm avarayı
Emsalleri kalmaz bekler sırayı
Eşyle dostuyla açmaz arayı
Gün gelir hazanla göçer dostlarım. 2008
Şair Mehmet Çiçek 1925 - 2010)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800500/dostlarim-b.html>

Sarı Saçlı İpek Kız

Sarı saçlı ipek kızın
Bir elinde ısırıldığı yarım elma
Diğer elinde yassı çakıl taşı
Bak bu taş kaplumbağaya benziyor diyor
Belli ki okuldan yeni gelmiş oyun istiyor
Çıkartıyorum cep kameramı
Bukle bukle sarı saçlı ipek kızın
Bir kaç poz resmini çekiyorum
Sek sek oynuyor bir şarkı tutturmuş
A de bakıyım a, B de bakıyım B
Çocuk çok mutlu halinden belli uçuyor
Bilmiyor ki o mutlu anını dondurdum
Gelecekte yad ile anacak
Saf temiz o pembe dünyasından
Bir elinde çakıl taşı diğer elinde elması
Kurdelası yakalığı bir de forması
Bukle bukle sarı saçları mazide kalacak.120607

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800880/sari-sacl-ipek-kiz.html>

Farkında Olmaktır

hayatı fark etmeli insan
ömür dediğin bir gündür
ne yarın yarın nede dün dündür
ömür dediğin nefes aldığın bu gündür
tanımaktır bilmektir gidişin
farkında olmaktır farkındalığın
hep aynı sebeple yaradılışın
farkında olmaktır salt mantığın
tezgaha düşen bir zerre bir damlanın
ana rahminde var olmanın
yaşam için karın darlığına sığmanın
gün gelip tezgahtan düşüldüğünde
neden ilk nefeste ağlamanın
farkında olmaktır insan olmanın
farkında olmaktır ikiye birlik çukurda
beş metrelik kaput bezine sarılıp yatmanın
velhasıl

.....

yaşarken sevgiden gayri
değmediğini bilmektir hayatın
farkında olmaktır insan olmanın
farkında olmaktır yaratana şükürdar olmanın. 140211mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/801124/farkinda-olmaktir.html>

Güzelim-1-B

Söyle dedin arzularım söyledim
Şahin oldun pençe vurdun avladın
Mahkum ettin elim kolum bağladın
Köle ettin kapında beni güzelim

Sana gönül verdim emeğim boşa
Neler bilirim de vuramam dışa
Ömrün uzun olsun mihnetle yaşa
Taç olsan başıma koymam güzelim

Kul mehmet isimindir zamanım ahir
Kabahat kendimde feleğe kahr
İçerdim elinden verseydin zehir
Şimdi vakit çok geç içmem güzelim
Şair Mehmet Çiçek 1945

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804325/guzelim-1-b.html>

Güzelim-2 - B

Giysin sadedir yakışmış bence
Güzelsin yakışır elbette gence
Herkesin yıldızı doğduğu gece
Dilerim sönmez parlar güzelim

Koç ederler önde giden tokluyu
Hakim ayırt eder ancak haklıyı
Sanırsın sanki yedi dağın kecliği
Düşürürler tuzağa sakın güzelim

Çal kapı girilmez kader bağına
Bakıp da yerinme toros dağına
Oku üfle döndür yönün sağına
Melekler yoldaşın olsun güzelim

Şair Mehmet der yazdığım nasihat
Vermeden suali geçilmez sırat
Amel et ahrete ki olsun berat
Gideceğin kara toprak güzelim. Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804673/guzelim-2-b.html>

Hasan'a Mektup 1 - B

Anan hasta dizleri hiç tutmuyor
Doktorun verdiği hapi yutmuyor
Yaşım ilerledi çilem bitmiyor
Akranlarım göçüp gitti be Hasan

Meyveleri soğuk vurdu dalında
Zengin ilerliyor işi yolunda
Yaşlılar hastalar çoğaldı burada
Ne diyeyim ölen çoğaldı be Hasan

Bu yıl kurak gitti mahsul kurudu
Memleket seçimde piyasa durdu
Ecevit barajın altında kaldı
Hükümeti Gül kurdu be Hasan

Ağabeyin satıyor magirus dolmuş
Rızkını arayıp Uğurlu da bulmuş
Yatakta yatıyor amcan Durmuş
Ölmedik bi o kaldı bir ben Hasan

Kaplan gibi oldu koyduğun kedi
Her sabah haşlanmış yumurta yedi
Nüfus kağıdın da kırpık ya adı
Bir görsen bağına basan be Hasan

Dere bağ vadi de karşıda yay gölü
Çiftçi komada ne yaşıyor ne ölü
Şehrimiz kızları bir yaban gülü
Bekarlığa elveda de gel be Hasan

Emniyette müdür oldu Haceli
Faullerine inmiş başının keli
Şahsından bellidir yaşı tam elli
Emekli olmuyor çalışıyor be Hasan

Mahir abin tayin oldu Konya'dan
Onunda yaşı elli haberi yok dünyadan
Anıl İzmir'deydi evlenmiş oradan
Hayırlısıyla darısı sana be Hasan

Ömer ağabeyini sorarsan bazen dalıyor
Düşük modelli araba alıp satıyor
Sanayide ustaları tanıyor
Toplatıp pazarda sürüyor be Hasan.
09.06 2003 Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810453/hasan-a-mektup-1-b.html>

Hasan'a Mektup 2 (B)

Mektup-2

Uyanınca Almanya rüyam gitti
Ne güzel öptüm hasretliğim bitti
Oğlum bu ayrılık canıma yetti
Vatanın cennet dön be Hasan

Abin Recai alır ona satar elliye
Öğretmez kimseye ister mi belliye
Anası bir yana itibar kaynana Güllüye
Sanki o doğurdu büyüttü be Hasan

Ankara'dakini on aydır görmem
İşi rast gitsin kötü olsun istemem
Oğlumdur darda kalsın demem
Baba yarısıdır bunu bil Hasan

Bazen ilham gelir yazar bozarım
Ne kov eder ne kimseye nazarım
Kahrederim uyumsuz kizarım
Haksızlarla işim olmaz be Hasan

Daha bu yazacağımın yarısı
Terk etti amcanı yeni karısı
Gelecek mektuba kalsın gerisi
Memleketten havadisim bu Hasan

Gittiğinden beri sayarım günü ayı
Yoramam inan gördüğüm rüyayı
Ömür olmaz ise nidem dünyayı
Gidersen gelemem bir daha Hasan

İçerim yana yana bunları yazdım
Afrika Almanya Kıbrısı gezdim
Feleğin girdabında yeleksiz yüzdüm
Boğamadı boğulmadım be Hasan

Benden geçti Allah sizi korusun
Ablan çocuklarının gününü görsün
Enişten Zeki bir koysun bin bulsun
Babanın duası tutar be Hasan

Gayri yeter bu mektubu bağladım
Hasret kor yüreğimi dağladım
Helal olsun hakkım sana evladım
Gelince ayak ucumda ol Hasan

İsmim Mehmet de soyadım Çiçek
Doğumum gibi ölümüm de gerçek
Yaratan Mevladan dileğim bir tek
Cümleniz ömürlü olun be Hasan. 12.07.2003 Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810676/hasan-a-mektup-2-b.html>

Adı Hasan- B

Bir oğlum var adı hasan
Söylemez adını sorsan
Çatlatır sabrını melek olsan
Okumaz adam olmaz Hasan

Çok çok üzüyor annesini
Hiç göstermez karnesini
Daha söyleyeyim nesini
Efesi olmuş okulun Hasan

Pantolonunun ütüsünü
Tövbe giymez kötüsünü
İster ben yiyeyim iyisini
Kanaatsiz biri oldu Hasan

Ağzı durmaz çiklet çiğner
Kopya çeker hoca mimler
Çalışmaz boşa geçer günler
Ömür törpüler bu Hasan

Çayı içer bardağı kırar
Açar günde üç beş zarar
Hep dövmeğe verir karar
Dayak yer gelir Hasan

Namaz kılmaz oruç tutmaz
Hasta olsa hapını yutmaz
Zamanında okula gitmez
Sonunda sınıfta kalır Hasan

Hep ak eyledik karasını
Kıymaz harcamaz parasını
Acep yakar kimin çirasını
Mevla korusun o kızı Hasan

Kravatını üçgen bağlar
Saçını jöleler yana tarar
Yerinde durmaz hoplar zıplar
Yoksa pilava kaşık mı Hasan. Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/811550/adi-hasan-b.html>

Günahkar Olma- B

İleri gitme deki buymuş yazgı
Kaderin üstüne çekme ha çizgi
Mevla verir anca kuluna rızgı
İsyankar olup ta günahkar olma

Beyaza ak deme aynı kelime
Yaşın ilerlediye bak haline
Çare buldu mu lokman ölüme
Haline şükreyle günahkar olma

Seneler geçtikçe yaşın ilerler
Yaşadığın müddet görürsün neler
Şöyle bir düşün kimler vardı kimler
Nefsine zulmeyle günahkar olma

Azıksız çıkarsan şu uzun yola
Kimine kul olursun kimine köle
Sevdiğin malların gider bir pula
Rızkına şükreyle tamahkar olma

Bir tek dostun varsa yaratan Mevla
Dert verir de sınar sevdiği kula
Hakkı hak bilip gelmezsen yola
Tövbekar ol günahkar olma

Getirin düzen vereyim sazıma
İyi dinle dikkat eyle sözüme
Paha biçilmez kaşla gözüne
Kibirle bakıp günahkar olma

Şair Mehmet kucakladın dünyayı
Bazen ok oldun bazen gerdin yayı
Günün gelince silerler künyeyi
Akıbetin topraktır inkarcı olma.
Şair Mehmet çiçek

"B-" Bu şiir rahmetle andığım babam' aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/811734/gunahkar-olma-b.html>

Ettiğimi Buldum Diyesin-B

Eyüp peygambere dert veren Allah
Sana bir dert vere buldum diyesin
Çare bulunmadık derde düşüp de
Onulmaz dertlerden öldüm diyesin

Kara kaşın kirpiklerin dökülsün
Yaraların göz göz olsun delinsin
Nüzul insin elin kolun çalınsin
Ben de ettiğimi buldum diyesin

Felek hasım kıla tatlı canına
Kara leke düşe nazik tenine
Kimsecikler uğramaya yanına
Bir duvar dibinde kaldım diyesin

Selvi dalı gibi boyun devrile
Yaraların yana yana kavrula
Her bir derdin kangirena çevrile
Akıbetim ettim buldum diyesin

Reçete yazıp da ilaç vermeye
Allah'tan dilerim yüzün gülmeye
Çekiyorum varsın dilin demeye
Bir garibin ahı tuttu öldüm diyesin.
Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812058/ettigimi-buldum-diyenin-b.html>

Senin Muradın - B

Poyraz acı değer arkası kardır
Aşk değil yiğidi öldüren ardır
Zarar nerde ise dönmesi kardır
Beni tüketmek se söyle meramın

Neyi beğenmedin neyi mi bilmem
Suçum sevmekse bu kusur değil
Seversen mevlayı üzme bu canı
Bittim tükendim oldu muradın

Üstüne gelinmez öldüm diyenin
Feleğe inanıp iflas edenin
Öşürü alınmaz yangın zedenin
Yargısız infazmı senin meramın

Adımı sorarsan mehmet kadersiz
Bir günüm geçmedi gamsız kedersiz
Sevgin yüreğimde duramam sensiz
Köle etmekse eh olsun muradın. ocak1955
Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812348/senin-muradin-b.html>

Mecrup Hayalin

efkarımı yanıma aldım gidiyorum
cebimde ki bozuk param kadarsın
yolum üzeri gireceğim bir meyhaneye
içip seninle bir güzel eğleneceğim
dolduracağım kadehime hayalini
dudaklarımda ıslanacak düşlerim
efkarımı içip tüketeyeğim
karga tulumba atacaklar meyhaneden
gecenin ayazında sabahlayacağım
rıhtımda bank üzerinde
sızıp kalmamışsa bir ayyaş
uzanacağım üzerine sen diye
kayan yıldızları sayacağım
efkarıma mağlup kahrından içtiğim
berbat gecem meçhulüm
ay ışığı olup gözlerimden
yüreğime aksan da
içimde kararacak düşlerin
ne kadar senden kaçsam da
izimi sürecek bilirim mecrup hayalin. 2117mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/812531/mecrup-hayalin.html>

Sır Kapısı

sıkıntılı bir günümde alıp başımı
çıktım şehrin kale burcuna
oturdum döndüm yönümü şehre
salladım ayaklarımı surdan aşağı
sis çökmüştü üzerine.

.....
bir an duyar gibi oldum
kükrüyordu geçmişten bir ses
"bre densiz bu ne cür'et bu ne kılık
burç başında ne ararsın
bilmezmüsün düşman karşı cenahta
okunu geren de seni ta yüreğinden
vurup bir hiç uğruna ölenide"

.....
oysa yoktu ne muhasara ne gaza
ne düşman ne gaipten bir ses
sadece ben vardım
bir de ardımda miyavlayan
yavru bir kedicik
sevimli mi sevimli tekircik
başını kaldırmış bekliyordu
elimde olan simitdi derdi
belli ki açtı istiyordu
batan güneşi uğurlarken
kulaklarım hayal kumandanın
gür sesiyle hala çınliyordu.

.....
hava kararmak üzereydi
güneşin ufki kızılığında
sise bürünmüştü şehir
içimden bir ses artık dön diyordu
kale kapısından çıkarken bir an
kendimi kale kumandanı sandım
ardımda bir çeri varmışcasına
yönümü ona dönmek
kaşlarımı çatarak sert bakışlarımla
sesimi gürleştirip
"atıma çabuk eğer vurula
gaza var tez haber duyurula"
demek geldi içimden
başımı bir sağa bir sola sallayıp
hınzırca tebessüm ederken uyandım
oysa çıkış kapısında çeri meri yoktu
kızillik silinmiş gök kararmıştı
kapiya ilişik çağrı butonunu basarak
duraktan taksi çağırdım
gazaya giden kumandan edasıyla
taksiye atıma binercesine bindim
gözlerimi sır kapısından ayırırken
hayal dünyamdan uzaklaşıp
yönümü su gibi akan yola çevirdim. 270308 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/813681/sir-kapisi.html>

Hüzün Seli

Bil ki ! Gün gelecek sen de gençliğini tüketeceksin.

.....

Yağmurun beklediği kasvetli bir günde.
Saçları ağarmış yaşam yorgunu olarak,
Tekerlekli sandalyen de salınırken
Geçmişte kalan anılarına dalacak,
Yüreğini esirgediğine hayıflanacaksın.
Salınırken sandalyende Bir kez daha o elin uzandığını,
Sımsıkı tuttuğunu hayal edecek,
Kuşlar gibi kanatlanıp sevinçten uçacaksın.

.....

Ama beklentin hiç olmayacak.
Yağmur öncesi çakan şimşegin yankısı,
Seni gördüğün düşten uyandıracak.
Rüzgarın esintisin de üşüdüğünü hissedeceksin.
Sağanak ıslatmadan anılarını,
Tekerlekleri dönecek sandalyenin.
Kapı aralığında duraksayıp mırıltıyla,
"Oysa sevmiştim gurur ettim diyemedim"
Bir mısralık ağıt olarak
Dökülecek dudaklarından. Gözyaşın, çağan olmadan
Coşkun, hüzün seline kapılmadan
Karanlık dünyana dönecek, El yordamınla tekerleklerin. 220507mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/813917/huzun-seli.html>

Bu Muhitin Güzelleri - B

Tenhalarda gezmek ister
İnci mercan dizmek ister
Gözlerini süzmek ister
Bu muhitin güzelleri

Saçlarında gazileri
Anasının kuzuları
Kader kısmet yazıları
Arar arar bulur bir gün

Fistan giyer pembe rengi
Arayan bulur dengi
Aydan örnek almış rengi
Bu muhitin güzelleri

Entarisi kıstırmalı
Zülüfleri kestirmeli
Seher yeli estirmeli
Zülûf tene değsin diye

Şair Mehmet delimisin
Esen seher yelimisin
Bir güzelin kulumusun
Ne dolanırsın kirmen gibi
Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/814091/bu-muhitin-guzelleri-b.html>

Kalemin İsyanı

Neden yazmıyorsun be kalem
yoksa sende mi isyanlardsın
kızdırma beni
ya girersin parmaklarım arasına
ya da elimde kalemtraş ufalarım
güvenip böbürlenme iki haşına
basar kırarım ucunu
durduk yerde bu da gelir başına
yaz hadi gir parmaklarım arasına

.....
benden selam yaz de ki ona
bahar bitti yaz bitti gelmedin
eridim bittim tükendim
yolunda aşındım bilmedin

.....
isteğin yerine geldi mi
mutlu oldun mu yazdıranım
üç parmağı arasında kızdıranım
bu nağmeleri söyleyen sendin
ağıt olarak dökülen bendim
ne zormuş meğer kalem olmak
söyle şimdi benim yazdıranım
başın göğe erdimi
beni tehditle kandıranım. mcicek090911

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/815321/kalemin-isyani.html>

Eller Sarıyor- B

Sene kırk altı gençlik çağım
Evim viran oldu körlüktür bağım
Suçum ne idi ki benim Allahım
Kalbim yaralıdır içim yanıyor
Aldılar yarimi eller sarıyor

Önü çarşı sonu kuyu dileği
Genç kızlar giyer yünden yeleşti
Yaradan mevla'nın sanki meleği
Baktıkça gözüne içim yanıyor
Kader böyle imiş eller kınıyor

Efkar sardı yine aldım kalemi
Dünür saldım anam ile halamı
Anası akrep babası kıraç yılanı
Vermediler ondan içim kınıyor
Kopardılar yarı içim yanıyor

Çeşmeye gidiyor elinde kova
Zehir katsa içerim verdiği suda
Varsın öleyim uğruna aşk buya
Seveni bilmezler mi herkes biliyor
Elleri neyleyeyim içim yanıyor

Ağlıyorum göz yaşlarım dinmiyor
Yanıyor içim kimseler bilmiyor
Ben vazgeçsemde gönül vazgeçmiyor
Ne çare derdim var bağrım yanıyor
Kime anlatsam derdimi kınıyor

Sarp kayaya yuva yapmış keklğim
Yarım kurban olam nedir çektiğim
Yıllardır kapında boyun büktüğüm
Kalbimi yaraladın içim yanıyor
Derdimi söylesem eller kınıyor

Şu dünyada yüzüm gülmedi
Dertli şair muradına ermedi
Zalim baban fakir diye vermedi
Oku yüreğimde içim kınıyor
Sevdiğim yarimi eller sarıyor. 1946 Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/815877/eller-sariyor-b.html>

E Kalp

ne sevdalar yandı kül oldu içinde
ne kavruk leylalar tüttü bacandan
bazen hırçınlaştın okyanus gibi
ne aşk gemileri battı fırtınandan
kıyıya vurmadın ama kızağa düştün
akıbetindi iniltin geldi kuytu limandan

.....
sırlarınla sır küpüne dönüştün
kahırlandın doldun taştın
ne derdini paylaştın ne de bölüştün
çatlayan çanağını kendin sep'ledin
sırlarını sızdırmamaya inat ettin
amma....
seni gidi et yumağı e kalp
sakladıkların sana ihanet etti
sirkeleşip sep'ini deldi sızdırdı
sonunda olacağı buydu
küpüne zarar verdin. 310314 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/816668/e-kalp.html>

Unuttum Deme Vefasız

ne çabuk unuttun yar o geçen dünleri
mecnun olup leyla diye yandığın günleri
aşkım uğruna yoluma serdiğin gülleri
unuttum deme sakın seni vefasız

bakınca gözlerine erir biterim derdin
uğrumda çağlar olurdun hani kükrerdin
diz çöküp uğruna türabın olurum derdin
unuttunmu yoksa o günleri seni vefasız

.....
şimdi uzaklara giden yolun yolcusuyuz
birleşmez asla gittikçe ıraksar yolumuz
artık küllenmiş sevdanın tozunu tozuyuz
savrulduk diyorsun öylemi seni vefasız. mcicek140414

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821139/unuttum-deme-vefasiz.html>

Düşte Gör

şimşekler çakınca gözünde
sevdiklerini üzersen eğer
görürsün o zaman yalnızlığın
ne demek olduğunu
hele bi düşte gör
tutup kaldırmaz dost bildiklerin
bırak elinden tutmalarını
üstüne basar ezer geçerler
sonra anlarsın dostluğu
hanyanın konyanın
ne demek olduğunu

.....
hele bir düşte gör
gösterirler dost sandıkların
sana dünyanın
kaç bucak olduğunu
tepe taklak olmanın
ne demek olduğunu
hele bir düşte gör

.....
vel hasıl derim ki istersen
düşmenin istiharesine yat
hele bir düşünde gör
ayak altında ezilip yok olmanın
düşmenin ne menem şey olduğunu. 060514 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826493/duste-gor.html>

O Kadın

almış kollarının arasına
yaslamış bağına başımı
kucaklamış sarmış sım sıkı
hem öpüyor hem kokluyordu
öylesine huzurlu
öylesine mutluydu ki..

.....
hey rüyalarımın meleşi
tan ağarmadan
gecem düne kalmadan
bir daha kapansın gözlerim
yarıda kalmasın gördüklerim
aklım o genç kadında kaldı
o kadın yıllar evvel
kaybettiğim canım anandı
çok yıllar oldu görmeyeli
yalvarırım ne olur
rüyamın devamını görmeliyim
öpüp koklarken ellerini
yüzümü sürmeliyim
anne seni özledim demeliyim. 12513mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827938/o-kadin.html>

Bir Varmışla Başladı Hikayemiz

Bu gök kubbe altındaydık,
Bir zamanlar ayakta
Sapasağlam dimdik.
Ne mutlu günler yaşamıştık,
Sahiplerimizle bir bilseniz biz !
Yaşadıklarımız anılarda kaldı,
Hepsi anı perdemizde tertemiz.
Bittiğine üzülmedik,
Doyasıya yaşandı diye sevindik.
Oysa şimdi...!
Kapılarımız ahire kapalı açılmıyor,
Bacalarımız mutluluktan tütüyor.
Kalanlarımızın camları kırık içimiz titriyor.
Terk edildiğimizi biraz zor anladık,
Teker teker gidenler gelmediler,
Bildik ki gelmeyecekler kahrlandı.
Bizim de yaklaştı göç vaktimiz,
An meselesi çöküp göçmemiz.
Bir varmışla açılmıştı sahnemiz
Bir varmışla açılmamak üzere
Kapandı perdemiz. mcicek 040614

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834525/bir-varmisla-basladi-hikayemiz.html>

İki Değer

Hikmeti Hüdanın verdiği
özde düşerse değer eğer
sürüm sürüm süründürür
ya da birden öldürür
alemi beşerin verdiği
düşerse değer eğer
dilden dile düşürür
ya da kahırdan öldürür

.....
ilk'i beden değeridir
ilmi tababetten tıbdan
tetbir elden bırakılmazsa
evvel Allah çaresi Hüdadan
ikincisi ahlak değeridir
bozursa yükselmez değeri
ayar tutmaz zira naturadan
battıkça batır dibe vurur
zira kibirden gururdan. 060614 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834977/iki-deger.html>

Gölmek Lazım

Öyle böyle olmuyor bu gidişler
Bir yerinden tutmak yürötmek lazım.
Gitti gidiyor derken bozuldu işler
Ağıt yakmakla gönöl derdi bitmiyor
Kaldığı yerden başlatmak lazım.
Muhabbetle gönöl bağına girmemeli
Meyve memnu ise iştah ile yememeli
Bağ senin değilse meyve senin neyine
Kendi bağında yetiştirip yemen lazım.

.....
Sevda şarkıları içimize çökertir hüüzün
Sevilir kasımpatı oda açar güzün
Senin neyine başkasının sözü güftesi
Kendi sazını çalıp çığırtman lazım.

.....
Anlatıyor gözlerin ağlıyor haline
Evde ki bulguru harcayıp
Gittiysen Midyat'a pirince
Sana elle nanik yapmak Gölmek lazım. 140307 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844228/gulmek-lazim.html>

Mutluluk Oyunu - ÖYKÜ

Akşam eve döndüğünde, eşi mutfakta her zaman ki gibi yemek hazırlıyordu, selam verip üzerini değiştirmek üzere odasına geçerken yemekten sonra nasıl söyleyeceğini düşünüyordu.

Duş alıp ev kıyafetini giyindi mutfağa eşinin yanına döndü. Beraberce Yemeği yedikten sonra masayı toplamaya yardım etti, oturma odasına geçip sabırla bulaşıkları yıkamasını bekledi. Nihayet hanımı geldi karşısına oturdu. Evde gününün nasıl geçtiğini sordu, mutut konuları konuştuktan sonra bir konuyu seninle konuşmak istiyorum dedi. İçinde ki kuşku fırtınasından gözleri ağlamaya hazır yağmur bulutu gibiydi. Bir an için endişelendi acaba ne söyleyeceğini tahmin etmiş midir diye düşündü. Heyecandan dili kelimeleri döndüremiyor, dudakları titriyordu. O kadın bu akşam muhakkak konuşmuş ona söz vermişti, iş yerinden ayrılırken sevdiği kadına. Düşündüklerini aynen söze döküp, bir çırpı da söyleyeceklerini söylemeliydi, senden boşanmak istiyorum demeliydi diyemedi bir türlü. Cümle kurmakta zorlanıyor, konuyu bir türlü açamıyordu. Eşinin yüz ifadesinden sıkıldığı belli oluyordu. Ne söyleyeceksen lütfen çabuk söyle sıkıldım ama dedi.

- Uzun süredir şey ! söyle

- Allah aşkına ne şeyi.

- Şey işte bu böyle devam etmemeli, ben senden ayrılmak istiyorum.

Dondu kaldı kadını, sanki böyle bir kararı beklemiyor gibiydi. Sinirlendiğini belli etmeden, başını öne eğerek sadece sebebini sordu,

- neden, lütfen söylersin ! Gözlerinde bulut yoğunlaşıp yanaklarından yağmur olup döküldü.

Beklediği makul cevabı bir türlü veremedi, sadece başka birini seviyorum diyebilirdi. Yorgun ses tonuyla iyi geceler diyebilirdi. Başını öne eğerek yatak odasına doğru yürüdü. Kapıyı çarpmadan sessizce kapadı, sadece kilit sesini duydu. Bir müddet sonra koltuğunda düşüncelere dalmışken çok derinden hıçkırık sesini duydu. İçinden bir ses evliliğinin iyi gitmediğini, verdiği kararın doğru olduğunu, boşanmalıyız diyordu. Son zamanlarda onun arzulu bakışları onun için hiç bir şey ifade etmiyordu, aklı öteki kadında takılı kalmıştı.

Salonda kanepeye uzandı, uyuyamaya çalıştı ama uyuyamadı. Kalktı kitaplıktan kağıt kalem alarak çalışma masasına oturdu. Anlaşmalı boşanma taahhüdü hazırlamak için kaleme aldı. Oturdıkları evi, arabayı ve şirketin yarı hissesini ve oğlunun velayetini ona bırakacağına dair taahhütnamesini hazırladı.

Sabah kahvaltı yapmadan ayrı ayrı evden çıktılar. Gün boyu bir birilerini aramadılar. İş dönüşü, belki evde yemek yapmamıştır diye üç kişilik hazır yiyecek paketiyle döndü. Oysa eşi işinden erken çıkmış, mutfakta yemek hazırlamakla meşguldü. İyi akşamlar dileğine sessiz kalıp cevap bile vermedi. Elindeki paketleri dolaba koyması için mutfak masasının üzerine koyup odasına çıktı. On sekiz yaşında olan oğulları hiç bir şeyden habersiz odasında ders çalışıyordu. Bir müddet sonra yemeğin hazır olduğunu seslenerek duyurdu. Yemek masasına oturan oğlu, baba yemek hazır sofraya diye seslendi. Sofraya afiyet olsun diyerek oturdu. Tabii ki dışarıdan aldığı hazır yemeklerden hiç bahsetmedi. Yemekten sonra dersine çalışması için odasına gönderildi. Masanın toplanması bulaşıkların yıkanmasını bekledi. Bir gece evvel hazırlayıp gündüz ofiste dikte ettiği boşanma senedini okuması için verdi. hazırlamış olduğu boşanma taahhüdüne uzun uzun baktı, okumadan sol tarafında bulunan sehpanın üzerine yavaşça koydu. Anlaşılan, yirmi yıl hayatımı paylaştığım adam beni hiç tanımamış. Beni tanımış olsaydı böyle bir teklif de bulunmazdı, senden hiç bir şey istemiyorum, malınla mutlu ol dedi yemek masasından kalktı, sessizce yatak odasına doğru yöneldi.

Ona acı çektirdiğini biliyordu, eskisi gibi olamıyordu elinde değildi. Nasıl eskisi gibi olabilirdi onun hüznü yüreğini sızlatmıyor da değildi. Çaresizdi kendini iki duvar arasında sıkışmış hissediyordu. Eşi bağırıp çağırırsa, kırıp dökse, işini kolaylaştıracak, bunu fırsat bilip bir daha dönmek üzere evi terk edecekti, ama öyle olmadı, planı tutmadı. Evliliklerini kurtarmak için hiç bir çaba göstermemesi de de rahatsız ediyordu. Kalbi kırılmıştı yine de olgun davranmış, onurundan kibarlığından hanımlığından ödün vermemişti.

Oturduğu koltukta, kendi dünyasıyla baş başa kalmıştı. Yatak odasının kapısının açıldığını duydu, ona doğru geldiğini gördü. Karşı koltuğa oturdu, gözlerinin ağlamaktan kızardığı belliydi. Bir müddet konuşmadı, sonra gayet sakin kendinden emin tavır ve ses tonuyla, anlaşmalı boşanmayı kabul edeceğim, yalnız bazı şartlarım var dedi.

Boşanmamızı bir müddet geciktirip eskisi gibi yaşantımıza devam edeceğiz. Oğlumuz bitirme sınavlarına hazırlanıyor, onu üzecek hiç bir olumsuzluğun yaşanmasını istemiyorum, sen de istemezsin herhalde dedi. Bu teklife hayır diyemedi teklifini kabul ediyorum dedi. Oğlumuzun ruh sağlığı, başarısı için elbette dedi. Evlilik yıl dönümümüz yaklaşıyor hiç olumsuzlukların yaşanmamasına müsaade etmeyip geçmiş yıllarda olduğu gibi kutlayalım. Müsait zamanda boşanma davasını ben açacağım. Senden hiç bir şey istemiyorum.

Bir ay boyunca oğullarına ayrı odalarda yattıklarını hissettirmediler. Her sabah daha evvel boğuştukları gibi birlikte yatakta üçlü aile mutluluğu oyununu oynadılar. Önceleri bu oyundan sıkılacağını düşünmüştü ama öyle olmadı, hoşuna da gitti.

Günler rüzgarın peşinde sürüklenen hazan yaprakları gibi birer birer uçup gidiyordu. Oğlum anne, baba sizi çok seviyorum biz mutlu bir aileyiz sizinle gurur duyuyorum diye çığlık atması canımızı acıtıyordu. Anlaşmalarının son gün de yine mutluluk oyununu oynadılar. Yemekten sonra eşiyile kanepeye geçip onun omuzlarına elini atıp kucakladığında, oğulları tebessümle onları izliyordu. Eşi gözlerini kapatıp kulağına eğilip, oğlumza hissettirmedim için teşekkür ederim, beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin dedi. Başını öne eğerek, tebessümle tamam dercesine gözlerini kırıştırdı. Doğrusu içinde ayrılma acısı aksine kendisinde gittikçe büyüyordu. Ertesi sabah işe gitmek için

evden ayrılırken, yatak odası penceresinde eşinin izlediğini gördü. Elindeki mendili sanki veda edercesine sallıyordu. Elini kaldırarak karşılık verdi. Başı önünde duygularına yenik düşmüştü. Seni sevmiyorum terk edeceğim dediği kadın onu duygulandırmıştı. Elinin tersiyle gözyaşlarını sildi, yoluna devam ederken, akli hüznle uğurlayan sevgili eşinde kalmıştı.

O sevdiğini zannettiği kalbini çalan kadına, nihayet eşini sevdiğini anladığını, ondan kopamayacağını söylemeye karar verdi. İş yerine varır varmaz ilk işi, ona beraberliğini bitirmek istediğini söylemek oldu. O kadın ortalığı kıldı döktü hakaretler yağdırdı. Oysa acısıyla tatlısıyla yirmi yıl hayatını paylaştığı kadın, boşanmak istediğini söylediğinde hiç tepki vermeden dinlemiş makul sebepler sormuştu diye düşündü. Sevdiğini zannettiği kadının böyle tepki verdiğini görünce, eşinin asil bir kadın olduğunu hatırlattı ona. Üzerinden yük kalkmışcasına yüreği hafiflemişti. O günün mesai bitiminde, kuşlar kadar özgürdü sanki, uçarcasına evine koştu.

O günün akşamı, oynadıkları oyunun sonuna yaklaştıklarının farkındaydılar. Eşi başını omzuna yasladığında, uzun zamandır uzak kaldığı kokusunu, dokunuşunda sevgisini hissetti. Neden bu duyguyu kaybetmeye çabaladığına hayıflandı.

Eşinin şefkatli davranışı omzuna eğilmesi, evlendikleri ilk gün kadar duygulu ve güzeldi. Yavru ceylan gibi titriyordu. Eşi, elindeki mendili saklayarak gözyaşlarını siliyordu. Bu sıkıntılı süre içerisinde eşinin göz altında çizgilerin oluştuğunu saçlarına ak düştüğünü fark etti. Onu son kez kucağına alarak yatak odasının kapısına kadar taşıdı, taşırken ilk gün heyecanını yaşadı. Hayatının yirmi yılını veren kadına olan minnet borcuydu. Bu güven ve şefkat duygusu içimde çiğ gibi büyüyordu. Kaybettiği sevgiyi yine kaybettiği yerde bulmuştu çok mutluydu.

O sabah ne giyeceğini sesli düşünürken izledi. Her geçen gün kıyafetlerinin biraz daha bol geldiğini söylüyordu. O an onun ne kadar süzülüğünü kilo verdiğini fark etti. Oğlunu yanına çağırdı üçü beraberce sıkı sıkı sarıldılar. Son anda, kararından vaz geçtiğini ona dönmek istediğini bu oyunu mutlu bitirmek istediğini şimdilik söylemek istemiyordu. Ayrı ayrı iş yerlerine, oğulları da okuluna gittiler.

O günün akşamı hem oynanan oyunun, hem de evlilik yıl dönümü akşamıydı. İş yerinden eşine telefon etti, sürprizinin olduğunu söyledi. Yemekten sonra mum ışığında dans ederken mutlu haber verecekti.

Gün boyu evlilik yıl dönümü akşamı söyleyeceklerinin tekrarını yapıp durdu. Hayatından çok şeylerin eksildiğini geç fark ettim, ne olur beni affet diyecekti. Bunları düşünürken günü sabırsızlıkla geçti. İş çıkışı çiçekçiye uğradı çok sevdiği çiçeklerden bir buket yaptırdı. Üzerine kart iliştip 'hayatının sonuna kadar seni taşıyacağım' diye yazdırdı. Yol boyunca mutluluk şarkıları mırıldanarak evine geldi. Oğulları evin bahçesinde arkadaşlarıyla oynuyordu. Elinde çiçek buketiyle görünce, baba yoksa evlilik yıl dönümünüz mü diye takıldı. Çiçek buketiyle yüzünü kapayıp kapı zilini çaldı. Kapı açıldığında ayrılmak istemediğini hata yaptığını anladığını deli gibi sevdiğini söyleyecek milyonlarca kere özür dileyecekti. Kapı açılmadı, belki uyumuş kalmıştır diye kendi anahtarıyla kapıyı açtı, ne mutfakta ne de salonda yoktu. Yatak odasına doğru yürüdü kapı kapalıydı. Kapıyı çaldı ses vermeyince bir daha çaldı yine ses yoktu. Usulca kapı kolunu çevirdiğinde ardına kadar açıldı, kilitlememişti. Elleri göğsünün üzerinde başı hafiften yana düşmüş uyuyordu, uyandırmak istemedi. Elindeki buketi vazoya yerleştirmek için odadan çıktı. Çok sevdiği seramik vazoyu mutfaktan aldı çiçekleri yerleştirip geri döndü. Etajerin üzerine vazoyu koyarken zarf gözüne ilişti. Aceleyle zarfı açtı, içinden ona yazmış olduğu mektubu çıkarttı. Yatağın ayak ucunda bulunan pufa ilişip, yazdıklarını nefes almadan okudu;

Sevgilim,

"Doktorum İleri safhada göğüs kanseri olduğumu, vücudumun her yerine sıçradığını, bu evrede kimyasal tedavinin cevap vermeyeceğini, verse dahi kısa süreli olacağını, birkaç aylık ömrünün kaldığını senin bana ayrılmak istediğin günlerde söylemişti. Hasta olduğumu seni etkilememek için söylemedim. Zira kısa süre sonra ben aranızdan ayrılacaktım, sen mutlu ol diye bilinçli olarak söylemedim. Yeter ki sen mutlu ol istedim. Sana mutluluklar diliyorum, oğlumuzu iyi bak onu çok çok sevdiğimi söyle. Doktorum, ölüm saati yaklaştığında önce ayaklarımın soğuyacağını söylemişti. Bir kaç gündür ayaklarım uyuşuyordu, bu sabah seni pencereden uğurladığımda, ayaklarımın yavaş yavaş soğumaya başladığını hissettim. Galiba ölümüne çeyrek var diye İş yerimden izin alıp erken ayrıldım. Yemek yapacak takatim yoktu kendimi yatağıma zor attım özür dilerim.

Son günlerde seni bilmeden ihmal ettiğimi geçte olsa anladım. Senin boşluğa düşmene sebep bendim, beni affet. Bu oyunun, esasında sana da bana da iyi geldiğini son haftada anladım. Sabah gidişinden belliydi, akşama bir buket çiçekle döneceğin. Belliydi beni ilk gün sevdiğin gibi sevdiğini evlilik yıl dönümümüz de söyleyeceğin. Sevenlere malum olurmuş derler inanırım.

Şu an başucumda yazdıklarımı okuduğuna eminim. Bana içinden geçenleri gün boyu tekrarlayıp ezberlediklerini biliyorum, zira her yıl dönümümüz de heyecanlanıp kekeleyiş de cümleyi ben tamamlardım . Hadi söyle, görmesem, duymasam da ruhum yukarıda beni bekliyor hissederim.

Getirdiğin çiçekler için ayrıca teşekkür ederim. Şimdi göç zamanı, sana son kez zahmet vereceğim için özür dilerim. Yastığının altına beyaz tülbent koydum onunla yüzümü ört. Sağ tarafımda bulunan etajerin üst gözünde, hastalığımı öğrendiğim gün aldığım cenaze levazımı ile mezar tapum var, kendini affettirmek istiyorsan çabuk toparlan. Cenaze işlerini başlat. Getirdiğin şu özür çiçeklerini defin işleri tamamlandıktan sonra toprağımın üzerine serpiştir. Şimdi vazoya aspirin atmaya unutma, öğle namazına kadar vakit var solmasınlar.

Çiçekler benim gibi erken solsun istemem. Hoşça kal." (150714 mcicek)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846193/mutluluk-oyunu-oyku.html>

Eyler Bu Güzel-B

Kaşları hilal kirpiği asma
Üzerine giymiş yeşilden basma
Kahpenin kızı anadan yosma
Derdimin dermanı olmaz bu güzel

Onu alan kıymetini bilmemiş
Benim gibi onunda yüzü gülmemiş
Ne yazık çektiği çile dolmamış
İstemez çekeyim yerine bu güzel

Akar akar durulmaz çay gibi
Ela göz üstü kaşları yay gibi
Sandım karşımda duran ay gibi
Nur olup içime akmaz bu güzel

Levhi kalemde yazgısı bambaşka
Uyuyan gönlümü düşürdü aşka
Ben onu görmeseydim keşke
Rezil etti kahretti beni bu güzel

Yeter şair yeter dertmi sana derdi
Uğruna mecnun afitap namı diğerdi
Ar etmedi ne var ne yok ortaya serdi
Kahrı hicran oldu üzdü seni bu güzel.
Şair Mehmet Çiçek(1948)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846619/eyler-bu-guzel-b.html>

Bizde Kalsın

ne güzeldi
her ağdın ardından gülmek
gülerken ağlamak
ne güzeldi
tatlı söze aldanıp unutmak
kırıp döküp ortalığı dağıtmak
ne güzeldi duru çocuk olmak
kimimiz annemize benzemek için
yüzümüzü gözümüzü boyamak
incik boncuk takıp takıştırmak
kimimiz babamıza benzemek için
pabuçlarını ters giyerek sürüklemek
ne güzeldi çocukken baba olmak

.....
ah büyükler...!
oyunlarımıza hile kattınız
plastik tank tüfek mumdan asker yaptınız
geleceğimizi düşünmediniz şiddet kattınız
çizgi kahramanlara müptela ettirdiniz
tahta tabancayla go- men oyununda
yalancıkta vurmayı vurulmayı
ölmeyi öldürmeyi öğrettiniz

.....
büyüyünce anladık oyuna geldiğimizi
go-men oyunu meğer göstermelikmiş
verdiğiniz oyuncakmış ama değilmiş

.....
dünün o çocukları çoktan büyüdük
sahici tanklarla oynamayı öğrendik
go- men demiyor vuruyoruz artık

.....
büyükler hani biz çocukları severdiniz
madem seviyordunuz neden pekiyi
paylaşmayı adam gibi yaşam oyununu
öğreten oyuncaklar vermediniz. 180714 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847058/bizde-kalsin.html>

Ecel Malı Neylesin- B

Oturup yanına kendini öveni
Geçmişî karalayıp kahredeni
Şükretmeyip niğmete küfredeni
Boş gelip boş gideni neylesin

Asıldan değil sonradan göreni
Dünya hırsına kendini veren
Bu günden yarını düşünmeyeni
Bahtına çatıp duranı neylesin

Şair mehmet düşün Allah aşkına
İraden eldeyken düşme şaşkına
Malını mülkünü dağıt hayrına
Ecel cana gelir malı neylesin. 2006 Şair Mehmet Çiçek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852703/ecel-mali-neylesin-b.html>

Sizde Kalsın

istemem verin çocukluğumu
büyüklüğünüz sizde kalsın
aklım erdi anladım yokluğumu
bırakmadınız bende kalsın
mal mülk şan şöhret ne ki
yok olmadı öyle bir gaillem
aranızda üleşin sizde kalsın
kiminiz vali kiminiz lortvari
tıka basa yiyin bir birinizi
doymamak marifetse sizde kalsın

.....

değer mi tamah etmeye hırslanmaya
üç günlük dünya için gönül kırmaya
değer mi hak hukuk çiğnemeye horlamaya
alın büyüklüğünüz sizde kalsın

.....

elimde olsa dönerim çocukluğuma
razı olurum o tatsız tuzsuz
kağıt helva için ağlamaya
hıçkırıklara boğularak
göz yaşlarımı yutmaya
razı olurum ağlarken gülmeye
razı olurum gülerken ağlamaya
küplerini hırsla dolduranlar
söyleyin değer mi hiç
küp yerine kalp kırmaya. 210814 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/853137/sizde-kalsin.html>

Bay kompüter (ÖYKÜ)

- Sekreter oda oda dolaşarak soruyordu, başkanı gördünüz mü !
- Birileri, görmedik hayırdır neden arıyorsunuz dedi.
- Merkezden telefon ettiler kompüterler geliyormuş önemliymiş, haber vermeme söylediler.
- O birileri hoş gelmiş sefa gelmiş dedi. Sordunmu nereden geliyormuş.
- Soramadım ama, Almanya'dan bir heyet bekleniyordu galiba onlar olabilir dedi.
- Allah, Allah kimmiş bu kompüterler hiç onlardan bahsetmemişti.
- Aldırma buralardadır, birazdan gelir.
- Israrla bulmalıyım dedi sekreter,
- Bir kat yukarı çıktı baş mimarın odasına girdi, başkanı gördünüz mü diye sordu.
- Biraz evvel Yardımcısının yanında görmüştüm dedi baş mimar.
- Sekreter nihayet, başkan yardımcısının odasında buldu başkan.
- Efendim, İdareden telefon ettiler kompüterler geliyormuş.
- Galiba başkan yardımcısında bilmiyordu kimin geleceğini, bu ne telaş, kim bu kompüterler söylesene yahu dedi.

Başkan, şirketin eski genel müdürlerinden birisinin kardeşiydi, eski genel müdür ise şirketin bağlı bulunduğu bakanın sınıf arkadaşıydı. Başkan, bakanın tavassutuyla kısa sürelerde kademe atlatılarak, koskoca yatırım dairesinin başına getirilmişti. başkan, kırklı yaşlarda, bekâr, kimsenin fikrine saygı duymayan, kendisinden başka kimsenin aklını beğenmeyen, her şeyi bildiğini iddia eden

aslında hiç bir şeyden haberi olmayan, bilgi cahili koca kafalının biriydi.

O yıllarda bilgi edinilecek tek kaynakça ansiklopediler, teknik neşredilen ve lazım diye devletin sırtından aldırılıp sonra şahsidir damgası vurulan dergilerdi. Sonra sonra bu neşirler teker teker evlerdeki kitaplıklara taşınırdı. Başkan tabiki böyle yapanlardan değildi doğrusu. O devletin hiç bir şeyini şahsi işinde kullanmazdı. Toplantılarda öğünürcesine

üstüne basa basa " iki kalemim var biri ni cebimde taşıyım, diğeri masamın üzerinde. Devletin yazısını devletin kalemiyle, şahsi yazılarını kendi kalemiyle yazdığını söylerdi.

Başkanın, içkisi, kumarı, gece hayatı yoktu doğrusu. Mesai sonrası idare müdürü genel müdür çıktı telefonunu aldıktan sonra doğruca ablasıyla beraber yaşadığı evine gider, yemekten sonra ilgisini çeken ya da gündüzden aklına düşen her hangi bir konuyu ansiklopediden açar okur

döner dolaşır bir daha okur ve o konuyu ezberler, ertesi gün müdürlerini toplantı yapma adı altında sekreteri aracılığıyla çağırırdı. Güya günlük işler hakkında neler yapılacağını yada yapıldığını sorar, bilgilendirilmiş gibi görünür sonrasında,

akşamdan hazırlandığı malum konuyu onlara çaktırmadan yöneltir, bu konuda bilgisi olan var mı diye sorardı.

Müdürler bahsedilen konuyu bilseler dahi başkanı kıvamına getirip keyiflendirmek için bilmiyorlarmış gibi davranırlar, hayret edrcesine bir birinin gözlerine bakarak bilmediklerini arz ederlerdi. Başkan konuyu biliyormuş edasıyla, oturduğu yerden, sol kolunu

doksan derece kaldırır, sağ kolunu büküp elini ceketinin koltuk altına sokar, koltuk altını

karıştırırken konuyu toparlamak için, müdürlerin ilgisini o noktaya çekerdi. Akşamdan öğrendiklerini edalı edalı

anlatır onların güya boş bakışlarından keyif alırdı. Zaten sizin bu konuyu bilemeyeceğinizi

tahmin etmiştim, ben teknik üniversitede okurken bu konunun dersini almıştım derdi.

Başkan olmanın verdiği rahatlıkla, koltuğunda kaykılırdı. Müdürler kurt gibiydiler, başkanı çok bilen havasına sokarlarken, ellerinden gelen gayreti gösterir hayretle parmaklarını ısırırlardı. Bu

konuda bizi aydınlattığın için teşekkür ederiz efendim der gaz verirlerdi. Onu mutlu etmek

safılığından faydalanmak günlük işlerini bildikleri gibi yönetmek, ynlendirmekdi. Başkana teknik

konularda kesinlikle bildiklerini sylemezlerdi. Sorrmadıka izahat vermez, sorsa da basit bir

konuymuş gibi geçiştirir, mutat günlük işlerini idare ederlerdi. Bu sebeple, başkanın her dediğine, anlattığı her palavrayı dinler gibi grnrlardı. Aslında başkan ve yardımcısı saf insanlardı. Ama işgal

ettikleri makam onlara göre değildi. O makamda liyakatlı bilgiye önem veren, oyununa gelmeyen dirayetli biri olmalıydı.

Bilgisizliği ve karpisleri yüzünden bilmeden her ikiside iş yerine

zarar veriyorlardı. Başkan ve yardımcısı cin fikirlilerin piyonuydu.

Cin fikirliler başkan ne anlatırsa anlatsın, o gün ne iş bitireceklerinin hesabını yapıyorlardı. Arada bir

kaynak olsun diye, yahu başkan maşallah senin de bilmediğin yok, nasıl kafana sığdırıyor aklında tutuyorsun

bu kadar bilgiyi diyerek havaya sokuyorlar, kısık sesiyle keyif kahkahası atmasını sağlıyorlardı. Başkan koz kapmışasına, beyler siz okumuyorsunuz, ben, teknik üniversiteyi

birincilikle bitirdim, iyi derecede yabancı dilim var, bilgileri yabancı teknik dergi,

kaynakalardan ğreniyorum diyordu. Müdürler sinsi sinsi sırtıyor ilerinden kllen

yalan söylüyor namussuz diyorlardı. Yüzüne karşı da, haklısın başkan öyle başkan, biz kara düzen

okuduk öyle gidiyoruz diyorlar, kibarca müsaade isteyip odasından ayrılıyorlardı.

Keyifle nasıl alt ettim amma kerkenezleri diye bbrlenirken, müdürler de bir birine bakarak, ulan yine bize martaval okudu angut, bizde her zaman ki gibi yiyor

grndk diyordu. Öbür müdür biz halimizden memnunuz oğlum, giden geleni aratır biliyorsun. şeytanın

kulağına kurşun aman ha, otursun oturduğu yerde dedi.

Başkan bunlarla uğraşırken, müdürler işi idare ediyorlardı. Dişe

dokunan elemanları maraz çıkartıyorlar diyerek sui

sebepler uydurup asıl işler dışında ıvır zıvır işler

verilmesini sağlıyorlardı. Bu sebeple başkan müdürlerinin bazı elemanları bilerek ezdiğini oyuna getirildiğini hiç bir zaman bilemedi.

Bu oyun, başkan görevden alınana dek bozulmadı aynen devam etti.

.....
Başkan, sekreter kanalı ile yine müdürlerini toplantıya ağırttırdı. Müdürler her zamanki gibi arzı endam ederek, makam masası karşısında ki toplantı masasında karşılıklı

koltuklarda oturarak yerlerini aldılar.Toplantı masasının yanında sehpa

zerinde, ingilizce yazılı kalın mukavva kutular konulmuştu. Mukavva kutulara, baş aşağı konulmasınlar diye kırmızı renkle şarap bardağı resmi iziliydi. Müdürler bir şeylerin döndüğünün farkındaydılar, acaba Almanya'dan beklenen makine paralarımıydı diye düşündüler. Yoksa bay kompüterler denilen zatlar mı getirmişti. Ne olduğunu bir türlü

anlayamadıklarından afal afal hayret edercesine bakıştılar. Başkana koz vermemek için bu nedir diye de sormak istemediler. Kutulardan

gözlerini kaçırıp, hiç ilgilenmiyormuş gibi görünmeye çalıştılar. Ama başkan onları bir kez daha ringe davet edip

tuş etmeyi kafasına koymuştu.

- Beyler, bu kutularda ne olduğunu biliyor musunuz dedi.

-En uyanık kel müdür söze atıldı;

-Vallahi başkan pek anlamadık ama, galiba beklediğimiz makine parçalarına benziyor dedi.

Başkan, diğerlerine de sordu aynı soruyu. Aradığı cevabı veremeyeceklerini bildiği için hınzırca güldü.

Oysa az çok bilgileri vardı müdürlerin. Zira kutuların üzerinde kompüter yazısını okumuşlardı. Her zaman olduğu gibi, hayretlerini gizlediler.,
Hin oğlu hinliklerinden bilmiyoruz efendim dediler.

Başkan, birinci raundu kazanmışçasına söze devam etti.

- Bilmediğinizi biliyordum zaten, okumuyorsunuz nereden bileceksiniz ki. Bu gördüğünüz

kutularda bulunan cihazları Amerika yıllardır kullanıyor. Ülkemiz bu cihazlarla ellili yılların sonunda tanıştı. Atmışlı yıllarda da teknik üniversitede kullanmaya başlandı. Ben o yıllarda bunun

dersini aldım, nasıl kullanıldığını ne işe yaradığını çok iyi biliyorum dedi.

- Uyanık kel müdür, yahu başkan Allah aşkına sabrımız taştı nedir bu kutularda bulunanlar söyledirmisin dedi !

- Başkan zil butonuna basıp sekreterine, hizmetlisini çağırmasını söyledi. Gelen hizmetliye resimhaneden falçete

bıçağı ile kağıt makası alıp gelmesini söyledi. Hizmetli denilenleri aynen yaptı, falçete bıçağı

ile önce büyük, sonra küçük kutuyu açıp içendekileri çıkarttı. Kutudan çıkarttığı bir yığın

kablo ve cihazları toplantı masasının üzerine koydu. Boş kutuları ve ambalaj artıklarını da

toplayıp odadan çıktı.

- Başkan, bu gördüğünüz kutuların içerisinden çıkan cihaz kompüter beyler, kompüter anladınız mı?

- Hep bir ağızdan hayret edercesine o ne ki başkan dediler.! Yoksa bay kompüteri bumuydu.

- Saçmalamayın beyler, ne bay kompüteri, insan mı ki bay kompüter olsun !

- Başkan, büyük kutudan çıkana kompüter, küçük kutudan çıkana monitör, yanında bulunan daktiloya

benzeyene klavye, kablolu fareye benzeyene maus denir anladınız mı beyler

dedi. Yine sol kolunu doksan derece kaldırdı, sağ kolunu büküp elini koltuk

altına soktu. Tüm gözler hayret ediyormuşçasına kompüter yığınının bakıp başkanın gözlerinde hayretle baktılar.

Beyler dedi başkan, kompüter bilgi toplar saklar sonra lazım olduğunda sakladığı yerden alır kullanır.

Bunları kullanmak için eğitimini almak lazım, eğitim almadan hiç kimse kullanmasını

beceremez dedi.

Başkan, en kısa zamanda bay kompüter için makam odasının karşısında bulunan daktilo

odasını boşalttırdı, üzerinde bulunan anahtarlı kilidi söktürüp bilyeli kilit taktırdı.

Cihazı pazarlayan firmanın yetkili uzmanı gelip kurulum yapana kadar, başkan boş durmadı,

cihaz hakkında bilgi toplamak için evinde çoğu zaman sabahladı. Aslında hiçbir şey bilmeyen

başkan, kıt kanaat topladığı bilgilerle, müdürlerine karşı kompüter uzmanı olup çıktı.

Aracı firmadan uzman elemanlar geldi, kabloları bağladılar, idarenin marangoz hanesinde

yaptırılan masa ve sehpanın üzerine yerleştirip cihazı çalıştırdılar. Başkan müdürlere haber

vermeden gizlice, uzman kişiyi odasına alarak kompüterin çalışma prensiplerini öğrendi ayrıca da not etti.

Başkan, kurulum tamamlandıktan sonra, kompüter odasına üç adet anahtar yaptırdı. Birini kendisine, birini yarım yamalak dil bildiğini idia eden kirpi saçlı baş mimara, diğerini de kendisine yalakalık eden proje baş mühendisine verdi. Bu üçlü zaman zaman dahili telefonla haberleştiler, birlikte bay kompüterin kapısını desturla açıp içeri girdiler her

seferinde kapıyı arkasından kilitlemeyi de ihmal etmediler. Bu gizli gizli buluşmalar

kapıyı ardından kilitlemeler müdürleri tedirgin etti.

Komplekse kapıldılar. Bu sacayağının bencil davranışları yıllarca devam etti. O

zamana kadar mumlu kağıda daktiloyla yazılan sözleşmeler şartnameler, artık mumlu kağıtlara

yazılmıyor teksir makinesinde çoğaltılmıyordu. Daktiloda yazdırılıyor, masa üzerinde kurulu elektrikle çalışan akıllı bir makinede çoğaltılıyordu. Adına da fotokopi

makinesi deniliyordu. Başkan, fotokopi makinesini de kompüter odasına koydurdu.

.....

Kompüter, daireye seksenli yılların başlarında gelmişti, aradan uzun yıllar geçtikten

sonra, kompütere kısa süre sonra IBM denildi. Daha sonraları, doksanlı yıllarda bu cihazlara

bilgisayar denildi. Daireler de bilgi işlem merkezleri kurularak bilgi paylaşımına geçildi. Her

memura olmasa da servis odalarına birer bilgisayar konuldu. İlk önce, Başkan ve taifesi kursa

gittiler. Taifeler kısa süre sonra Başkanın tavassutuyla ombustman oldular. Çok bilen az

bilene, az bilen hiç bilmeyene hiç bir şey öğretmedi. Bilenler bildiklerini kendilerine sakladılar.

Teknoloji hızla gelişip yaygınlaştıkça, İnternet devreye girdi. Dünyanın dört bir . Bağlanmasını istemediklerine hat yok dediler., hat varsa fiber optik kablo yok

dediler, ödenek yokmuş la geçıştirdiler, ama istediklerine bütün imkanları yağdırdılar.

Başkan, yirmi yıl aradan sonra görevden alındı. Taşrada iş yapan yüklenicilerden

birinin koordinatörü, eski Senatörlerden bir zat, uyanık Müdürü Başkan koltuğuna oturttu.

Uyanık Müdür yeni Başkan, yerine yakışmasa da başkanlık koltuğuna oturmuştu. A dan

Z ye odasını yeni eşyalarla donattı. İlk işi eski başkanın sekreterini değıştirdi. Kendine

yakışan diğere dairelerden sekreter tayin ettirdi. Tebrik için, randevular alındı. Gelenler İçeride

bulunan gurubun çıkması için bekletildi. Son gelen gurubun içerisinde biri, yeni Başkanı

tanıyan eskilerdendi. Sekreteryada beklerken, sekreter masası ille pencere arasındaki boşlukta,

büyüğü kocaman kasalı, küçüğü bir karış monitörlü salkım saçak kablolu cihazlar duruyordu.

Ne olduğunu bilmeyen yeni kuşak memurlar sekretere sordular nedir bunlar diye. Bilmediğibi söyledi. Eski başkanın odasından çıkmış güya fi tarihinden kalan bilgisayarınmış öyle

dediler dedi. Göreve başladığımda burada duruyordu. Başkan, hiç bir programa uyumlu

değil, ver idareye zimmetten düşürsünler dedi. İdareye bildirdim kayıtları incelediler yirmi yıl

geriye gittiler bulamadılar, zimmetten düşürülmüş dediler. Durumu yeni başkana anlattım

yeni başkan, bıyık altından sırtarak güldü, bırak orada kalsın dedi. İdare almayınca bende

hurdalığa göndermeye kıyamadım dedi.

Devletin işinde kullanılsın diye ithal edilen, ancak hiç bir zaman kullanılmayıp sadece

üç kişinin egosunu tatmin için binlerce dolar verilerek alınan, sonrada müridi zamana uğrayan

ve bir zamanlar adına oda açılan yanına desturla girilen bay kompüterin geçmişini, o ekibin

gazabına uğrayan eskilerden biri ve yeni başkan yani eski uyanık müdürden başka, kimse bilmiyordu. 290814mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855027/bay-komputer-oyku.html>

Bal Diyeti (ÖYKÜ)

Sivil uçak askeri hava alanına indi, yolcular uçaktan iner inmez görevliler onları bitişik barakaya aldılar. bagaj uçaktan indirilesiye gelen yolcu bekleme salonuna alındılar. giden yolcu bölümünde yolcular bagaj teslimi yapmış buldukları yerden, alana açılan küçük bekleme bölümüne alındılar. bilet kontrolleri yapıldı, bagaj işlemleri tamamlanınca uçağa binmeleri için görevliler kapıyı açtılar. yolcular sıra halinde tel örgü kenarından uçağa doğru yürüyorlardı.

Yolculardan Mehmet bey ve arkadaşları bir ses duyup sesin geldiği yöne doğru baktılar. tel örgüye parmaklarını geçirmiş sanki nezaret hanede alı konulmuş zanlı gibi, avazı çıktığı kadar bağırarak iri cüsseli şişman bir adamı gördüler. adamın yanında kucakları paketlerle dolu iki adam vardı. geri döndüler tel örgüye doğru koşar adımlarla adama yaklaştılar. iri yarı şişman adamın kim olduğu yaklaşıncaya belli oldu. o kişi Sabahattin beyden başkası değildi. buram buram terlemiş nefes nefese kalmıştı. biraz mahcup çekingen bir tavırla Mehmet bey dedi;

- Size layık değil ama bu yörenin ürünlerinden kabul edin lütfen. çam sakızı çoban armağanı afiyetle yiye efendim dedi. paketleri taşıyanlar ellerinde bulunan paketleri tel örgü üzerinden verdiler. bu arada kuyruk girişinde bekleyen hostes çabuk olmaları için el hareketi ile uyarıda bulunuyordu. Sabahattin bey, uçağı bekletmemek için tel örgü dışından sözle vedalaşarak geldiği yöne doğru adamları ile birlikte gözden kayboldu.

Uçağın kapısı kapandı, kokpit başında bulunan hostes güvenlik tedbirlerini uygulamalı olarak anlatırken kaptan pilot kalkış anonsunu yaptı. uçak pisten havalanıp yeterli irtifa ya ulaştığında rotasına kilitlendiğinde kemerlerinizi açabilirsiniz anonsu verildi.

Mehmet bey, arkadaşlarına dönerek, paketlerin biri bal, diğeri tulum peyniri galiba, zira kabin peynir kokmaya başladı dedi.

Mehmet, Akif ve Bekir bey doğuda bir inşaatın kabulünden dönüyorlardı. Sabahattin bey kabulü yapılan bina inşaatının yüklenicisiydi. heyet söz konusu yapım işinin sözleşme şartlarına uygun yapıp yapılmadığını incelemiş, kabule uygun görerek eksik işler tespit etmiş tutanağa bağlamıştı.

Kabul süresince işin sahibi teşkilatın misafirhane ve yemekhanesinden faydalanılmıştı. görevin tamamlandığı günün akşamı, kabul heyeti ve işin yüklenicisine teşkilat müdürü tarafından yemekhanede kabul ve güle güle yemeği verildi. o gecenin sabahı uçak kalkış saati erken olması sebebi ile müdür bey ve diğer görevliler yemekten sonra vedalaşarak ayrıldılar. ertesi günün sabahı uçak kalkış saatine yakın, Sabahattin bey, havaalanına gelmiş hediyelerini vererek heyeti uğurlamıştı.

Aradan bir kaç yıl geçti. o heyette bulunan Bekir bey oğlunun sünnet düğünü için davetiye vermişti. Mehmet ile Akif bey aynı apartman aynı katta yan dairelerde oturuyorlardı. Mehmet bey ile Akif bey kararlaştılar beraberce Mehmet beyin metalik mavi atmış dokuz model arabası ile davetiyede adresi belirtilen düğün salonuna gittiler. salonda, yüklenici Sabahattin bey, ailesi ve yakınları da vardı. Mehmet ve Akif beyler sahneye yakın yuvarlak masaya buyur edildiler. Mehmet beyin keyfinin kaçtığı belliydi gizlese de belli oluyordu. düğün sahibi Bekir beyin yıllar önce iş yapan yüklenici Sabahattin beyi düğününe davet edecek kadar yakınlaşmasına anlam veremedi. Mehmet bey bu samimiyetin nereden geldiğini sormaya cesaret edemedi. düğünde popüler sanatçılar ve saz ekipleri vardı. masalarda içki ve mezeler girila gidiyordu. düğün bitimine yakın Mehmet bey, Bekir bey ve ailesinden müsaade istedi. beraberce geldiği Akif bey biraz daha kalacağını dönmek istemediğini söyleyerek teşekkür etti. Mehmet bey beraber geldiği arkadaşı Akif beyi düğün salonunda bırakarak evine doğru yol aldı. eşine bahsetmedi ama yol boyunca Bekir beyin bu kadar büyük masraf altına girmesinin aptallık olduğunu düşündü.

Yaklaşık üç yıl daha geçmişti. Mehmet beyin de içinde bulunduğu beş kişi bağlı buldukları bakanlığı taşıra teşkilatlarında yapımı devam eden inşaat işlerinin kontrollüğüne görevlendirildiler. bu görevlendirmede bulunan üç mühendis torpil yaparak görevlendirmeyi durdurdular. durduranlardan biri eski senatörün diğerkleri milletvekili ve sendika başkanının yakınlarıydılar.

Mehmet bey ile latif bey bakanlıkta göreve başladılar. Mehmet bey üç ay sonra kadrosu bağlı kuruluştaki olduğu için bakan oluru ile tedviren teknik müdürlüğe atandı. kısa süre sonra yolsuzluk nedeni ile görevden uzaklaştırılan daire başkanının yerine vekaleten baktı. işi başından aşkındı, bir ayağı şantiyelerde bir ayağı merkezdeydi.

Bakanlıkta, bağlı bulunduğu genel müdür devam eden işler hakkında bakana brifing verileceğini söyledi. Genel müdür, Mehmet bey yanına bir arkadaş al Çerkezköy, Çiğli ve Kepez'e gidin, devam eden işlerin son durumlarını inceleyin raporunuzu hazırlayın dedi. Mehmet bey mühendis ali ile birlikte söz konusu inşaatları yerinde inceledi ve raporunu hazırlayarak genel müdürüne teslim etti. kış yaklaşmış işler ölü sezonuna girmişti. Mehmet bey, serviste çalışan elemanlarıyla beraber programda bulunan işlerin projeleri, yaklaşık maliyetleri, yıl sonu tespitleri ve ihale evraklarının hazırlanması işlerinde müşterek olarak çalışıyorlardı.

O gün odasının kapısı çalındı, içeri iriyarı şişmanca, hafiften tebessüm ederek birisi girdi.

- Mehmet bey merhaba, beni tanıdınız mı

- Hiç yabancı gelmediniz ama tanıyamadım nereden tanışıyoruz.

- Ben Sabahattin Erzurum'dan hani kabule gelmişsiniz.

- Şimdi hatırladım, Bekir beyin düğününde de görmüştüm sizi. kusura bakmayın aradan epeyi zaman geçtiği için tanıyamadım. teşkilatınıza uğramıştım da dedi Sabahattin bey, Bekir ve Akif beyler sizin için, o şimdi bakanlıkta müdür dediler, bi ziyaretinize geleyim dedim. hoş geldin dedi Mehmet bey. aslında yemiş olduğu beleş bal ve peynirin sahibini hiç unutmamıştı. bir gün karşılaştığında helallik istemeyi dahi aklından geçirmişti. düğünde görmüştü ama yeri ve zamanı değildi.

Sabahattin bey kolu ile gövdesi arasına sıkıştırdığı şişkince deri çantası, başında fötr şapkası ile gün aşırı bazen öğleden evvel bazen öğleden sonra bazen de tam gün takılıyordu. sudan selden mevzu açıp muhabbet ediyordu.

Bir hafta sonu öğleden sonra, Sabahattin bey, bir şey söylemek istiyorum ama söyleyemiyorum özür dilerim dedi, estağfurullah buyurun dedi Mehmet bey.

- Ben iflas ettim size bir türlü söyleyemedim.

- Günlerdir evime ekmek götüremiyorum akşam eve götürecek ekmek param yok, hanımına karşı çok mahcubum.

- Şu anda nerede kalıyorsunuz.

- Tuzluçayır da hanımın akrabasının bir göz gecekonduşunda kalıyoruz.

- yapma yahu Allah Allah nasıl olur.

O an boğazında bir şeylerin düğümlendiğini hissetti bir türlü aşağı inmiyordu.

- Nasıl oldu, neden iflas ettin.

- Uzun hikaye Mehmet bey, o kabul işlerinden sonra Bekir ve Akif beyler peşimi bırakmadılar. doğuda iş yapmayı bırak biz sana batıda iş ayarlarız dediler. hakikaten de ayarladılar. Konya'nın bir kasabasında bölge binası ve müstemilatı işini aldım. ardından başka bir bölgede ikinci işi de aldım. kayın biraderimi doğu dan getirdim işin başına koydum. Ankara ya hakim müstakil bir ev aldım, artık Ankara ayağımın altındaydı. arabamı yeniledim. Bekir ve Akif beylerle beraberdik, hemen hemen her gün yedik içtik. Bekir beyin sünnet düğününe o akşam sizinde gördüğünüz gibi uçak dolusu yakınlarımla gelmiştim.

Düğünün ileri saatlerinde onlar, ayrıca gece kulübüne götürmemi istediler. Akif bey bir ara tuvalete çağırdı beni, senin için sakın çağırma davet etsen de gelmez açık veririz dedi. o gece sıfır ikiye kadar kaldığımız otelin barında eğlendik, yetmedi başka bir kulüpte sabahladık. O gün düğün dahil tüm masrafları ben yükledim.

Konya'da ki işi almamda ikisinin de bayağı yardımları olmuştu. İşin kontrolörünü de ayarladılar. İşe başlar başlamaz kontrolör kazıdan çıkan hafriyat nakliyesinde olması gereken mesafeyi kısa tutuyor teknik şartname hükümlerini görmezden geliyor, bir şeyler beklediğini ima ediyordu. Diğer işlerin de bitimine kadar Bekir bey, Akif bey ve kontrolör hizmetlerinin karşılığını fazla fazla aldılar. bu devran böyle gider sandım ama gitmedi. Talepleri her geçen gün artıyordu. Kayın biraderime adıma doğacak parasal hak edişleri çekmeye harcamaya yetki vermiştim. Ben işlerin takibi için Ankara, Konya arasında mekik dokurken o her akşam kontrolör ile birlikte bar pavyon eksik etmemiş hesapsız harcamalar yaptığını iş işten geçtikten sonra öğrendim. malzeme temin ettiğimiz firmaların çalışanları buralarda görmüşler bizimkileri, patronlarına da ispiyonlamışlar. Keresteci çimentocuya, çimentocu kum çakılıcıya, demir tüccarına derken birbirlerine anında haber uçurmuşlar. Kontrolöre duyar duymaz ulaşmış durumu sormuşlar. O günlerde kontrolör arabasını yenileyeceğini, biraz açığı olduğunu ima etmiş bende anlamazlıktan gelip aldırış etmemiştim. Kontrolör bunun hesabını sana soracağım dercesine ters ters bakıp elinin tersiyle odasından çıkmamı işaret etmişti. İlk fırsatta bu durumu fırsat bilip alacaklılara işlerimin kötüye gittiğini söylemiş yapacağını yapmıştı.

Bunun üzerine alacaklı esnaf ve inşaatta çalışan işçiler idarenin muhasebe servisine üşüşüp defterimi dürdüler. Kontrolörün istediğini karşılasaydım bu terslikler olmayacak iflas etmeyecektim. Bekir ve Akif beylere durumu iletip yardımlarını istedim ama yüzüme dahi bakmayıp başından savdılar. Aralıklı zamanlarda geçmiş günlerin hatırına bir kaç kez borç istedim, bırak vermeyi seni adres gösterdiler. Mehmet beye git onun gurubunda büyük yatımlar var, sana iş bulur dediler. Ben de utana sıkıla size geldim işte. Ama yüzüm yoktu size bir türlü anlatmaya cesaret edemedim. Bu gün eve gidecek dolmuş, eve ekmek alacak param yok, mecburdum size durumumu söylemeye özür dilerim.

Üzülmeysin dedi Mehmet bey, cebinden cüzdanını çıkardı, cüzdanda bulunan altı yüz elli liranın yüz elli lirasını kendine ayırdı. Trakya da, Ege ve Akdeniz bölgeleri teftişinde edindiği yol harcırahlarını almaya mutemet tayin dilekçesini yazdı. Bu gün yetişmez hafta ortasında, git vezneden paranı al dedi. Giyim yardımı için de ayrıca bir dilekçe daha yazdı.

Yıllar evvel emrivaki yemiş olduğu bal ve peynirin diyetini ödediği için mutluydu. İçinde bir kuşku vardı ya doğruyu söylemiyor diye de düşünmeden edemedi. Sabahattin beye dönerek;

- Sabahattin bey birazdan mesai bitecek beraber çıkarız, seni de evine bırakırım dedi.

- Zahmet olacak Mehmet bey dedi Sabahattin bey.

Mesai bitiminde beraberce arabaya bindiler, Tuzluçayır'a doğru sohbet ederek yola koyuldular.

Eve eli boş gitmemek için, Mehmet bey fırın ve markete uğrayıp bir kaç nevale aldı. Dar gece kondu sokaklarından geçerek bir evin önünde durdular. Kapı eşiğine oturmuş fiskosçu birkaç kadının arasından kalkan, bir kadın

Sabahattin beye doğru yürüdü. Yanın da tanımadığı yabancı biri ile geldiğini görünce, gönülsüzce gecekondudan içeri buyur etti. üçü birden eve girdiler.Gecekondu bir oda bir araydı, mutfağı yoktu, ara da çarpma masa üzerinde küçük tüp yanında alüminyum tencere, birkaç çatal kaşık ve sararmış porselen tabaklar vardı. galiba banyosu yoktu. Ara nın zeminin de bulunan pis su giderinden faydalanarak dökme su ile banyo yapıyordu. Tuvalet dışarı da giriş kapısının yan tarafında gecekonduya bitişik fosseptik çukuru üzerine briketten yapılmış olduğu için etrafa saçtığı kokudan belliydi. Oda da zemine serilmiş saçakları dökülmüş yıpranmış halı, bir köşesinde giysilerini koydukları bez gergili basit bir portmanto, duvara dayalı üzerinde yıpranmış battaniye serili iki kişilik demir karyola. Pencere önünde küçük sehpa üzerinde üzeri havlu örtülü alüminyum demlik çaydanlık. ahşap pencerenin üst köşelerine çiviye gerilmiş naylon dantelalı tül perde, hepsi bu kadardı.

Çay içmeden bırakmayız dediler, çay bisküvi ikramından sonra Mehmet bey müsaade isteyerek oradan ayrıldı. Yol boyunca beraber çalışmış olduğu arkadaşlarından nefret etti. nasıl tanıyamamıştı onları. Sabahattin beyin yaptıkları doğrumuydu sanki neyse dedi kendi kendine. Şimdi balla peyniri hazmedebilirim diye düşünürken tebessüm ederek evine doğru arabasını hızla sürdü.

Mehmet bey Sabahattin beyi, ileri ki günlerde bakanlıkta iş yapan bir yüklenicinin yanında işe başlattı. uzun süre bir daha görüşmediler.

On yıl aradan sonra Mehmet bey, ziyaretine gelen anne ve babasını memleketlerine göndermek için tren garına geldi. tren kalkış anonsu yapıłana kadar yanlarında kaldı ellerini öperek vedalaştı.

Gar binasından çıkarken karşısında lacivert takımlı, fötr şapkalı iri yarı şişman bir adam yanında temiz giyimli kravatlı iki genç delikanlı ile birlikte gar binasına doğru gelirken gördü. Bir an göz göze geldiler, bu sefer Mehmet bey tanıdı iri yarı şişman adamı. Duruşuyla biraz havalı ve mağrur bir tavır sergiliyordu şişman adam. Mehmet bey yaklaşan şişman adama tebessüm ederek;

- Merhaba Sabahattin bey,
- Affedersiniz tanıyamadım
- Ben Mehmet, hani kurumdan bir ara bakanlıktan tanıdınız mı!
- Mazur görün şimdi tanıdım nasılsınız Mehmet bey
- Teşekkür ederim iyiyim, ya siz Sabahattin bey
- Şükür bende iyiyim, hayırdır bir yere görev mi var Mehmet bey
- Yok Sabahattin bey babam ile validem bir müddet bizde misafirdiler memlekete gönderdim biraz evvel uğurladım onları.
- Ya siz nereye yolculuk mu var.
- Belediyede devam eden birkaç işim var. Bu arkadaşlar işlerimin kontrolörleri Tunç bey, Atif bey. İstanbul'a bir malzeme seçimi için gidiyoruz, trenimiz de gelmek üzere, perona geçmemiz lazım görüşmek üzere müsaadenizle. Tabi müsaade sizin Sabahattin bey iyi yolculuklar.

Mehmet bey olduğu yerde dondu kaldı. kendini toparlamak için gar binasına geri döndü, ahşap kanepelerden birine oturup perona giren mavi treni seyrederken, lacivert takımlı iriyarı şişman adam önde Bekir ve Akif bey gibiler ardında trene binerlerken gördü. İriyarı şişman adam Sabahattin bey ve avadanlarının bir daha karşısına çıkmamasını diledi. 011014mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855482/bal-diyeti-oyku.html>

Güzel Bir Adam (ÖYKÜ)

Dünyanın dört bir yanında yatırımları, yatları katları olan zengin bir adam, şehrin ileri gelenleri arasında itibarlı biriydi. Taahhüdünde devam eden işlerin akışını teminde, kolaylıklar sağlayacaklarını vaat eden yetkili paye kapmış zevatlar, aydan aya gelip bilgi sızdırır, cep hediyelerini alır, emellerine nail olduktan sonra arzı endam ederek boş gelip dolu giderlerdi. Adam şirketlerinde çalışanlara bol keseden maaşlarını verir, cabadan yılda iki kez pirim adı altında ikramiye verirdi. Etrafında fır dönenler bu saltanatın gidişinden keyif aldıkları yüzlerinden okunurdu.

İş görüşmeleri, yurt dışı seyahatleri hiç eksik olmaz, elemanlarıyla sık sık gider gelirdi. Yine bir yurt dışı iş toplantısında, yoğun çalışma temposuna kalbi dayanamadı. Kendini kötü hissetmesi üzerine en yakın sağlık merkezine, oradan da tam teşekküllü özel hastaneye kaldırdı. Tetkikler sonucunda doktor ritim bozukluğunun olduğunu, Anjiyo sonucunda üç damarın açılmayacağı ameliyat olmasının zorunlu olduğuna karar verdiler. Bypass ameliyatı başarıyla geçti, kısa sürede yoğun bakımdan çıktı, bir kaç gün sonra da taburcu oldu.

Yakın dost ve iş arkadaşları, hasta ziyaretini bahane ederek yurt dışını görme arzusuyla yanıp tutuşuyorlardı. Adamın şirketlerinden birisini aracı kılarak uçak biletlerini aldirdılar, en güzel kıyafetlerini giyindiler hayatında hiç uçağa binmeyenler uçağa binip güle oynaya yurt dışına uçtular.

Hastaneye en yakın çiçekçiden, daha evvel sekreteryasından öğrendikleri, hastanın en çok sevdiği çiçeklerden buketler yaptirdılar. Hepsinin yüzünde ağlayan adam maskesi vardı, oysa maskenin ardında sırıtıyorlardı. Heyecanla hastaneye girdiler. Danışmanın vermiş olduğu refakatçi eşliğinde hastanın yattığı odaya geldiler. Poliklinik hemşiresi kısa süreli görüşe izin verdi. İkişer ikişer olmak üzere hastayı ziyaret etmiş olmak adına hastaya görünüp, geçmiş olsun dileklerini sundular. Hastanın karşısında timsah gözyaşları döktüler. İltifat ve pof poflara alışık olan adam vaziyetten pekte memnundu. Ne çok sevenim varmış diye düşündü içinden. Adamlarına talimat verdi. Ziyarettime gelenleri, şehrin gezilecek yerlerini gezdirin, hediyelerini alın diye.

Adam, kısa sürede sağlığına kavuşup yurda döndüğünde, yine aynı avaneler hava alanında çiçeklerle karşıladılar. Adam, yine eskisi gibi hayatına kaldığı yerden devam etti. İş seyahatlerini bahane ederek evine arada bir uğrar oldu. Sevgililer edindiği onlara ayrı semtlerde evler açtığı söylentileri ayyuka çıktı. Ne yazık ki evdekiler bu dedikodudan habersizdiler.

Adamın yaşlı annesi, yaşlı gözlerle her akşam geç saatlere kadar oğlunun dönüşünü bekliyor geldiğini görünce de huzur içerisinde uyuyordu. Sabah namazından sonra gün doğana dek, Allahım oğlumu kötülüklerden vefasız dostlardan onların şerrinden uzak tut diye de hayır dualar ediyordu. Eve geldiği bir günün sabahı, anası ona, oğlum evini ihmal ediyorsun, çocuklarınla ilgilenmiyorsun, bu çaban nereye kadar neyine yetmiyor kazandıkların dedi. Adam, anacığım işlerin akışı öyle. Kahretsin bu günde gitmem lazım dedi. Eşinin yanağından anasının ellerinden öpüp vedalaştı.

Evden çıkar çıkmaz sevgililerinden birine seyahatten döndüğünü telefon ederek bildirdi. Akşam dostlarımızla birlikte rihtimde ki balıkçı lokantasında yemek yiyeceğiz ona göre giyin ve hazır ol dedi. Oysa eşini böyle bir yemeğe yılda belki bir kez götürmüştü. Yıllarca böyle evi ve sevgilileri arasında birbirlerinden habersiz devam etti gitti.

Eğlence ve gece hayatının esiri olan Adam, eskisi gibi şirketleri ile ilgilenmiyor, yönetim toplantılarına katılmıyordu. Sevgililerini belli oranda şirketlerine ortak ederek, yönetimde onlara yetkiler verdi. Her geçen gün şirketler batağa doğru sürükleniyor, kaynaklar masrafları karşılamıyordu. Olup bitenleri umursamıyordu bile, sorumsuzca yaşamına devam ediyordu.

Kamuda devam eden işlerden birinin, baş yetkilisi zaman zaman, ziyarete geliyor, doğacak yeni işler konusunda bilgi aktarıyor, ardından kibarca yardım adı altında hediye isteğini tavırları ile belli ediyordu. İşlerin sürekliliği için, baş belası yetkilinin istemeyerek de olsa isteklerini karşılıyordu. Viskiler açılıyor, zoraki hoş sohbetler ediliyor, karşılıklı ödünler, üstü kapalı vaatlerde bulunuluyordu.

Baş yetkili, son ziyaretinde hak ettiği yardımı istedi. Ayağına gelen baş yetkilinin yakın zamanda görevden alınacağını, onun da bir üst yetkilisinden öğrenmişti. Bu nedenle istediği hediyeyi ona vermek istemedi bahanelerle geçirtirdi. Baş yetkili, gözlerinin içine delercesine bakarak, kinayeli bir şekilde pekâlâ öyle olsun görüşürüz dedi baş yetkili, kapıyı çarparak uzaklaştı.

Umduğunu alamadığı için kinlenen baş yetkili, Adam hangi bankadan kredi kullanmışsa o bankanın müdürlerini, malzeme aldığı iş yerlerinin patronlarını, yetmedi bir de yaptıkları işlerden alacaklı olan yüklenici ve taşeronları da aradı. Durumunun kötü olduğunu batmak üzere olduğunu, adamın tüm alacaklılarına duyurdu. Baş yetkilinin bu davranışı yüzünden, alacaklarının üzerine temlik konulmasına sebep oldu. Alacaklıların alacaklarını ödeyemez duruma düştü. Baş yetkilinin iftirası yüzünden iflasın eşiğine kadar geldi. Şahsına ait mal varlıklarının dahi haczedilmesine sebep oldu. Bu sonuçtan doğan zarardan dost bildikleri de etkilendi. Sevgili değirmenin suyu kesilir kesilmez terk ettiler. Önünde ceketlerini ilikleyen, sahte tavırlarla saygı gösteren adamları da hep birlikte tavır

koydular. Diğer çalışanları ve hizmetkarları, tazminat alacakları için dava açtılar.

Daha evvel, iflasa doğru sürükleneceğini hisseden mali müşavirleri tarafından adamın karısı uyarılmış, onları anlaşmalı boşanmaya ikna etmişlerdi. Karısının üzerinde bulunan mülk, gayri mülk ve mücevherlerini kurtarması için. Evini ihmal ettiği gerekçesi ile adama boşanma davası açıldı. Adam ve karısı, hakimın boşanmak istiyor musunuz sorusuna karşılık evet diyerek boşanmayı kabul edip bir celsede boşandılar. Boşanır boşanmaz kadın çocukları ile birlikte evden ayrılarak izini kaybettirdi.

Yanında uzun yıllar çalışan emektar, Melez kalfa ile hanımı Hayriye hanım, onu terk etmediler, gelecekleri ve kaybettikleri konusunda hiç bir talepte bulunmadılar. Zira bu duruma çok üzüldüklerini tavırlarıyla belli ediyorlardı.

Adam kırk beş yaşında idi ilk kez böyle bir duruma düşmüştü, üzüntüsünden bir kaç hafta içerisinde şakaklarında beliren ağarma tüm saçlarını bürümüştü. Melez kalfa, trafik kazasında ölen oğluna çok benzediği için, adamı evladı gibi seviyordu. Üstelik oğlunu kaybettikten sonra, adam melez kalfanın dul kalan gelinini maaşa bağlamış, on yedi yaşında lisede okuyan kızının üniversite dahil eğitim masraflarını karşılaması için banka hesabı açtırılması talimatını vermişti. Ayrıca ihtiyaçlarını karşılamaları için para yardımı yapmıştı, nasıl unutturdu bunları. yüzüne baktıkça oğluna olan hasretini dindiriyordu. Bu durumda iken yalnız bırakamazdı. Anca beraber kanca beraber bu yolda beraberiz dedi.

Adam bu yaşlı çiftin durumunun kendi durumundan daha vahim olduğunu, dışarıda zor günler geçireceklerini biliyordu. Kara gün için bir kenara ayırdığı gizli fondaki paradan bir kısmını ayırdı ve onlara haber vermeden, küçük bir ev almayı kafasına koydu, en kısa zamanda da o mütevazi evi onlara alarak yerleşmelerini sağladı. Onların mutluluk gözyaşları sanki adamın göz pınarlarından akıyordu, gözlerinden akan yaşları ellerinin tersi ile silerken gizleyemedi. Onlarla vedalaştı ellerini öpüp hayır dualarını alarak yanlarından uzaklaştı. Yol boyunca kendi kendine mırıldanıyor, yaptığım hiç bir hayır beni bu kadar mutlu etmedi diyordu. Zor durumdayken bile yardımlaşmak ne güzel, şimdi kafama koyduğum köyüme dönebilmek için hazırlıklara başlamalıyım dedi.

Bir kaç gün içerisinde toparlandı, yaşlı anasını da yanına alarak köyün yolunu tuttu. Bir zamanlar anasına, köyde bulunan şu para etmez malları sat dediği aklına geldi. Otobüs kasabaya doğru yol alırken camdan dışarıyı seyreden anasına iyi ki beni dinleyip satmadın ana bak şimdi toprağımıza evimize dönüyoruz dedi. Anası, ne oldum değil ne olacağım demeli oğul dedi. Ben bu hayatta neler gördüm neler, Allah kimseyi dara düşürmesin, bak şimdi köyümüze toprağımıza dönüyoruz dedi. Anasına dönerek köyümüzde değirmenli bahçemizden gayri neyimiz var söyler misin ana dedi.

Ana köyün yamacında beş dönüm bakımsızlıktan ören yerine dönmüş bahçe, bahçenin yamaç tarafında harabeye dönmüş dolabı parçalanmış değirmen, yanında virane olmuş iki katlı kerpiç ev, yıllarca kimin ekip biçtiği bilinmeyen köyün çıkışında yirmi dönüm ahlattı taşlı tarla hepsi bu oğul dedi.

Kasabaya varır varmaz hareket etmek üzere olan köyün burunlu otobüsüne bindiler. Başını öne eğerek, ana sen haklıydın hatalarımı görüp seni dinlemeliydim, ama yapamadım. Nefsim beni işimden evimden yurdumdan etti dedi. Dert etme oğul başa gelen çekilir bu sana ders olsun. Bundan böyle her gördüğünü dost belleme, dost dediğin zor günlerde belli olur, etrafında el pençe duranlar şimdi yoklar bak dedi.

Yorucu bir yolculuktan sonra, bozkırın ortasında sırtını yamaç dağa dayamış köylere vardılar. Kamyondan bozma burunlu otobüs köy meydanında durdu. Yolcularını indirdikten sonra, otobüs şoförüne kimlerdensin hiç yabancı gelmedin oğul dedi ana. Şoför kendisini tanıttı, ana ile akraba olduklarını söyledi. Şoför ananın hatırına onları yükleriyle birlikte yamaçta ki evlerine kadar götürdü.. Ana, biz köyden kimi çağırırız evin temizlenmesi lazım a şoför oğlum dedi. Şoför köye yeni gelen göçmenler var, bu işleri yapıyorlar. Ben şimdi gider söylerim, merak etmeyin birazdan gelirler dedi ve gitti. Eve girdiklerinde her yer yıkık dökük eşyalar tozlanmış viran haldeydi. Göçmen kadınlar geldiler ve hemen işe koyuldular. Akşama kadar oturulacak hale getirdiler. Ana ve oğlunun odasına yataklarını da sermeyi ihmal etmediler. Ayrılırken geç oldu yarın sabah erkenden gelir ince temizliğe girişir mutfağı da temizler yerleştiririz dediler ve gittiler. Ertesi gün de geri kalan işleri tamamlayıp iki günlük yevmiyelerini aldılar. Giderken, ana ihtiyacın olursa yolun başında karaların evinde oturuyoruz, haber gönder bir çırpıda geliriz dediler. Temizlik işlerinden sonra akraba ve komşular hoş geldin ziyaretine geldiler.

Artık işin ucundan tutma vakti gelmişti. Söyle ana işe nereden başlayayım dedi. Ana, su dolabı, çarkı, taşı tamir edilecek ki değirmen çalışsın. Sonra evin onarımını yaptır oğul dedi. Şammal ustayı bul o her işin üstesinden gelir. Rahmetli babanın dayısının oğlu ve de can dostudur. İki eli kanda olsa gelir yapar, yapamıyorsa adamını bulur yaptırır. Suyun özüne gidip su arkının döküleştirmesi için söyle ameşe bulsun. Damda yuvağımız vardı. Damı ot bürümüştür, ot tiremi gevşetir, otlarının yolunup yuvaklanması sıkıştırılması lazım. Çörtenler çürümüş kış gelmeden yerine yenisini koymak lazım. Şammal emmin Hıdır Ali'yi bulsun, traktörle tarlayı sürsün. Yeğenim hacca akrabadan kimi bulursa bahçeyi belletsin, ağaçların kuruyan dallarını ve kuruyanları kessinler. Bu işleri yoluna koy da şu ahir ömrümde evlat günün göreyim, hadi bakiyim koçum yiğit oğlum benim, işin rast gele dedi.

Adam anacığının dediklerini kısa sürede harfiyen yerine getirdi. Rahmetli babasının yıllar evvel elinin altında bulunsun diye değirmenin deposuna koyduğu bir çift yedek öğütme taşını, çarkını, dolap tahtalarını, lazım olacak alet edevat ne varsa hepsini, baba dostu Şammal emmiye teslim etti. Şammal emmi, önce değirmeni çalışır hale getirtip suyunu bağladı, evin damındaki otları temizledi. Kabaran tirem toprağı islatırıp taş yuvakla yuvakladı.

Çürüyen çörlenlerin yerine yenisi takti. Evi anarak oturulacak hale getirdi.

Yeğen Hacca akrabadan kim varsa bulup getirdi. Bahçeyi bir güzel belleterek ayırık otlarını temizletti. Ağaçların kuruyan dallarını ayıkladılar. Bahçe duvarında açılan gedikleri kuru dallarla tıkayarak onardılar. Bu işler için verilen parayı kabul etmediler, ama ana her birine haşlık olarak kabul edin diyerek kabul ettirdi. onlar da teşekkür ederek gittiler.

Şammal emmi, yaz günlerinde un öğütmeye değirmene gelenler soluklansın, kış günlerinde zahire taşıyan hayvanlar yağmurdan, kardan soğuktan korunsunlar diye. su dolabı ve evin tamirinden artan tahta ve kalaslarla değirmenin önünde bulunan gölgelik, asmalı çardağı onardı. Şammal emmi, emeği karşılığı teklif edilen parayı kabul etmeyerek, hey evlat senin baban rahmetli halamın oğluydu, biz dayı hala çocuğuyuz el gibi değiliz, aileden gelen bir hukukumuz var, senden para almam olur mu hiç. değirmende iki kıl çuval buğdayımı öğütürüm ödeşiriz dedi. Adam Şammal emminin elini öptü ve selametle dedi ve uğurladı.

Hıdır Ali, traktörü ile tarlayı sürdü, emeğine karşılık ananın teklif etmiş olduğu parayı kabul etmedi.Hıdır ali anaya, traktörün yaktığı mazota karşılık, armutlarınız olgunlaşmış bir sepet armut toplarım helalleşiriz lafımı olur dedi. Yeğen hacca bahçeyi akraba kızlarıyla üç günde toparlayıp tertemiz ettiler. Gedik tamirinden artan kuru dalları otları çalı çırpı yapıp bahçenin ayakucunda boş bir havuzda yaktılar. Ateş yanarken de etrafında bir güzel oynayarak kurtlarını döktüler. Sebze havuzlarının ağızlarını açarak suyun girişini sağladılar. Değirmenden gelen avara suyu havuzlara salarak sebze ekilecek toprağı kanıncaya kadar suladılar. Su içen ve dibi bellenen kaysı, elma, kiraz ve diğer meyve ağaçları yaz ortaları olmasına rağmen sanki birden canlandı. Had da bazıları şaşırıp güz çiçeği bile açtılar. Yılların bakımsızlığını susuzluğunu unutup sanki taze gelin gibi salım, salım sallandılar.

Ağustosun sonlarına doğru köylü hasadını kaldırdı, samanlıklar çoktan samanla dolduruldu. Güz gelmişti. Mevsimin son ürünleri de ambarlarda yerini aldı. Köylülerden kimileri salça, bulgur, pekmez kaynatırken, kimileride bu işleri bitirmiş imece usulü kışlık yufka ekmek yapmaya başlamıştı.

Adam da, işlerini toparlamış köy kahvesinde, edindiği akraba ve ahbablarıyla sohbet ediyor, oyun oynuyor, ince belli bardaktan demli çayını içiyor keyifleniyordu. Sohbetlerde bulunan, köyün en yaşlısı Himmet Emmi, adama bakarak, yahu arkadaş baban rahmetli ala burs tıraşı, elinde fötr şapkası, sırtında geniş omuzlu çizgili lacivert ceket, içinde beyaz yakasız mintanı, ceketin kumaşından duble paçalı pantolonu, ayağında el yapımı gıcırdayan iskarpiyiyle, köyün en yakışıklı delikanlısıydı. Köyün en güzel kızını da o almıştı. Bayramlarda anan Rabia hanımı koluna takar bayramcı gezerdi. Ne güzel adamdı be, bir bakan bir daha dönüp bakardı. Biz o ana kadar kadınlarımızı hiç kolumuza takmaz hep arkamızdan gelmelerini tembihlerdik. Rahmetli baban bize örnek oldu, bizde baban gibi hanımlarımızı kolumuza takar olduk. Bayramlarda onun gibi giyinme yarışına girerdik. Unuttum söylemeyi sen köye ilk geldiğinde inan olsun seni baban sandımdı. Ne kadar çok benziyorsun baban rahmetliye dedi.

Himmet emminin, o kalabalıkta babası hakkında söyledikleri, adamı gururlandırmıştı. Demek babama çok benziyorum. Sohbetin hitamında, Himmet emmiye dönerek çay paraları benden, keşke çaylar gelmeden önce anlatsaydın hepinize kahve söyledim, müsaade ederseniz evin yolunu tutayım dedi. Kafasına koymuştu ilk işi o elbiseyi bulup giymektir. Evin en mutena yeri olan yüklük evinde, beyaz hümayundan oya işlemeli örtü içinde, anasının yıllarca sakladığı elbiseyi ve fötr şapkaıyla mintanını çıkardı. Geniş omuzlu, şal yakalı kravüze ceketli takım elbisenin modası geçmiş olmasına rağmen aldırma bile, bir çırpıda giyindi. Sanki ölçülerime göre dikilmiş gibi dedi. Kendi kendine, hey rahmetli koca bey babam, bak oğlun tıpkı sen. Fötr şapkayı da başına geçirdi. Anasının gençken kullandığı oyma ağaç çerçevesi yarım boy aynanın karşısına geçip şöyle bir bakındı. Dondu kaldı, aman Allah'im dedi. Fötr şapkanın altından şakaklarının ağardığını fark etmişti. Gözleri doldu. Nereden nereye hey gidi günler dedi...

Anası Rabia hanımın hüzünle mutluluk arası baygın bakışlarla izlediğini gördü. Tıpkı babana benzemişsin oğul, rahmetli baban seni bu halinle görseydi seninle gurur duyardı dedi.

Rabia hanım ve oğlu köylerinde mütevazı yaşamlarını sürdürürlerken, yıllar su gibi akıp gitmişti. Büyük şehirde bıraktığı hakkında açılan davaların çoğu sonuçlanmış, tüm malvarlığı alacaklılara olan borçlarını karşılamış dahi artan yüklüce bir miktar meblağ muhasebeci tarafından hesabına yatırılmıştı.

Geçmiş, hayal perdesinde programlanmış iki perdelik bir oyun gibiydi sanki. Kendi kendine mırıldanarak oyun oynandı perde kapandı dedi. Hesabına yatırılan paranın bir kısmıyla, babasının adına köye modern bir okul yaptırmaya karar verdi. Durumu muhtara anlattı, muhtar da bu kararına sevindi teşekkür etti ve durumu ilçe Milli Eğitim Müdürlüğüne ilettili. Milli Eğitim Müdürlüğü Bakanlıktan gerekli müsaadeyi aldı. Köylüler bu habere çok sevindiler ve köy kahve hanesinde bu haberi çay kahve ile kutladılar.

Değirmenin ayakucunda bulunan bahçenin bir kısmı tapudan ifrazı yapılarak, Milli Eğitim Müdürlüğüne devredildi. Arsanın üzerine bakanlığın vermiş olduğu tip projeye göre on derslikli okul inşaatına başlandı. Köylülerinde imece usulü çalışmaları ve malzeme temininde ve nakliye işlerinde yardımcı olmaları sayesinde okul inşaatı bir yaz sezonda tamamlanarak öğretime hazır hale getirildi. Milli Eğitimin ders araç gereçlerini tamamlaması üzerine, açılış törenine vali, kaymakam, protokolde bulunan umum zevat çağrıldı. Bey İlkokulu ismi adı altında hizmete açıldı. Atanan öğretmenler köye birer, birer geldiler.

Adam atmış yaşına basmıştı. Anası ise seksenin üzerindediydi. Büyük şehirden ayrılalı on beş yılı aşmış olmasına

rağmen ne anasını nede kendisini o güne kadar arayıp soran olmamıştı. O zor yıllarda bir celsede boşandığı eşi ve iki çocuğu geçen zaman içerisinde bir kez olsun aramamışlardı. Köye dönüş kararına esas, eşinin başka biri ile evlenerek yurt dışına yerleşmiş olmasıydı, bu acıyı gizlemiş anasına dahi söylememişti. Muhasebecisinden duymuştu, evlendiği eşinin işinin yurt dışında olması sebebiyle oraya yerleştiklerini. Bu acıyı yıllarca içinde saklayarak yaşamıştı zira çoklarına olan hasreti her geçen yılda çığ gibi büyüyordu. Bazen gözleri doluyor anasına belli etmemek için elinin tersiyle gözlerini siliyordu, anası neden ağlıyorsun oğul demesin diye.

Geceleri yatağa girdiğinde hep aynı şeyleri düşünüyor aynı şeyleri hayal ediyordu. Büyük olan oğlu küçük olan kızıydı. Neden babalarını aramıyorlardı, acaba annelerimi unutturmuştu. Çocuklara babalarının iflasından sonra kahrından öldüğünü söylemiş olabilir mi idi acaba, onun için mi aramıyorlardı ki, mırıldanarak belki de dedi. Aklına düştükçe belli etmiyordu ama evlat hasretiyle yanıp tutuşuyordu. Oğlu ile kızı da otuz yaşın üzerindeydiler. Evlenip çokluk çocuğa karışmış olabileceklerini hayal etti. Kızımın çocukluğuna benzeyen lüle lüle kıvrık saçlı sarışın kız torunum varmı acaba, kızımın çocukluğuna benziyor muydu. Oğlumun çocukları bana benziyorlar mı ki acaba diye düşündü. Ellerini başının üzerine kadar kaldırarak, ne zor durumdayım bana yardımını esirgeme Allah'ım diye dua etti. Gözyaşlarını elinin tersiyle sildi.

Okul öğretim yılının ikinci yarısına başlayalı bir ayı geçmişti bahçede ağaçlar tomurcuklarını hazırlamış cemrenin toprağa düşmesi bekleniyordu. Köylüler bahar temizliğine ahırdan başlamışlar, ahırın tabanında bulunan çişenmekle sıkışmış hayvan gübrelerini yerinden söküp kasnakla kemre dökerek dışarıda kurumaya bırakmışlardı. Ortalık mayıs kokuyordu, derin bir nefes alarak köy havasını içine çekti.

Ana, oğluna ey oğul okulda öğretmenler kermes düzenlemişler haber geldi bizi davet ettiler, bi çırpı gidip geliverelim dedi. Anasının hatırını kırmadı. Babası adına yapılan okul yakındı zaten. Babasından kalma lacivert takım elbiseyi giyindi. Ana ile birlikte okulun yolunu tuttular. Okula vardıklarında, okul hademesi beklendiklerini söyledi. Öğretmenler, veliler ve bir kısım el işi yapan köy kadınları sınıfta bekliyorlardı. Tahta çivili iskarpinini gıcırdatarak sınıfa doğru yürüdü. İçeri girdiğinde ayakta alkışlayarak karşıladılar. İçlerinden biri hariç zira o engelli bir bayandı, tekerlekli sandalyesinde oturuyordu. Göz göze geldiler, o ana kadar köyde öylesine bakımlı ay yüzlü bakışlarıyla güven veren bir hanımefendi görmemişti. o an etkilendiğini fark etti. Hanım efendi tavriyla tekerlekli sandalyesini el yordamıyla hafiften döndürüp, yaklaşıyor gibi yaparak başıyla adamı selamladı. Adam da, hafiften eğilip tebessüm ederek onu selamladı. Lösemili çocuklar yararına yapılan bu kermeste, köy kadınlarının örmüş oldukları örgüler, el emeği göz nuru dantela işlemler, köy ürünlerinden yapılmış yiyecekler okul sıraları üzerinde pazarlanıyordu. Ana lösemili çocuklar yararına elişi bir kaç şeyler aldı. Adam kermes yararına para bağışında bulundu. Yol boyunca tekerlekli sandalyede oturan o hüzünlü hanımefendide kalmıştı aklı, acaba kim di diye düşündü.

Adam, ertesi gün değirmenin yedek taşına özel yiv açma keseriyle yiv açıyor bir taraftan da boynunda bulunan havlu ile de arada bir alınının terini siliyordu ki başını kaldırıp ensesini havlu ile kurularken bahçenin berisinde okul penceresinden, o tekerlekli sandalyede oturan hanımefendinin kendisini seyrettiğini gördü. Hüzünlü bakışlarıyla onu o güne kadar böylesine etkileyen olmamıştı. Dalgalı saçlı sarışın, güzel temiz yüzlü bu kadın kim di acaba bunu öğrenmeliydi. Hiç görmemiş gibi yine işine devam etti, bir müddet sonra yine alınının terini bahane ederek baktığında göremedi pencereden uzaklaşmıştı.

Ertesi günlerde bir sabah okulun hademesi, değirmene öğütme için bir çuval buğday getirdi. Adam, hademenin ağzından laf almak uğruna öğütme işini hafiften aldı. Konuyu nasıl tekerlekli sandalyede oturan hanımefendiye getireceğini düşünüyordu hep. Onun kim olduğunu nereden geldiğini, öğrenmeliydi. Hademe cin gibiydi, sorgulandığını bilmiyormuş gibi davrandı. Adamın örtülü sorgularına olduğu gibi cevap vererek bildiği her şeyi anlattı. O hanımefendinin öğretmen olduğunu, üniversiteyi yurt dışında okuduğunu, endüstri mühendisi olduğunu söyledi. Yurt dışında trafik kazası geçirip sakat kaldığını, eşi ile kazadan sonra uyum sağlayamayıp eşinden ayrıldığını, Yurda döndüğünde iş bulamadığını. Öğretmenlik formasyonu alarak bu köye öğretmen olarak atanmasına kadar hakkında ne varsa hepsini bir bir anlattı. Adam, hademeye belli etmedi. Ama duyguları onunla tanışmalısın diyordu. Gördüğü ilk andan beri içinde zapt edilemez bir duygu dolup taşıyordu. Okul, bahçeye bitişikti nasıl olsa, her an görebilirdi. Ama niyeti onunla tanışmak tarifsiz duygularını yaşamak, gözlerine doya doya bakmaktı.

Tekerlekli sandalyede oturan hanım öğretmende etkilenmişti. kültürlü düzgün bir adam olduğunu anlamıştı. Kim olduğunu, nereden geldiğini, hakkında detaylı bilgiyi o da okulun hademesinden öğrendi. Hademe anlattıkça, öğretmen hanıma bir haller oluyor, renkten renge giriyordu. Arada bir, iki dudağının arasından fisiltılı bir şekilde, olamaz hayır olamaz, olamaz diye mırıldanıyordu. Neden olmasın, insan beşer şaşar, belki o değildir dedi kendi kendine. hademe bu kadarını anlamamıştı. Öğretmen hanımın adam hakkında bu kadar bilgi topladığına anlamıştı zira ikisi de benzer soruları sormuşlardı. ancak Öğretmen hanımın fisiltıyla karışık hayretini iyi ki anlamamıştı, anlasaydı cümle âleme, birin yanına bin katarak anlatırdı.

Öğretmen hanım, fırsatını bulup konuşmalıyım onunla dedi içinden. Anlamıştı onun kim olduğunu. Arada bir gözleri dalıyor ısrarla olamaz olamaz diyordu. O hafta sonu, bir bahaneyle değirmene geldi. Değirmende iş olmayınca yukarıdan dolaba gelen suyun ağzı boş kanala çevriliyor, su boşa akmasın diye sulama suyu olarak bahçelerde kullanılıyordu. Adam da öyle yaptı suyu boşa aldı. Değirmenin önündeki kamelyanın altındaki küçük masasında oturmuş kitabını okuyordu. Günaydın dedi kadın öğretmen, kekeleyerek günaydın dedi Adam. Hoş sohbetten sonra kadın öğretmen, siz Melez kalfa isminde birini tanıyor musunuz diye sordu. Adam, hayretle nereden icabet etti pek

anlayamadım dedi. Hanım Öğretmen, hiç öylesine sordum, sizi birisine zettim galiba unutmam lütfen dedi. Adam bir müddet dondu kaldı. Hanım öğretmenin gözlerinin içine bakarak evet tanırım, benim değer verdiğim yakınımdır niye sordunuz dedi. Hanım Öğretmen, ben Melez Kalfanın torunu Duygu'yum bilmem hatırladınız mı, Ailem sizin sayenizde ayakta durdu yıllarca. Beni hiç görmediniz, Dedemin anlattığına göre, yapmış olduğunuz yardımla tahsilimi sayenizde tamamladım. Üniversiteyi Yurt dışında okudum dedi. Adam, Hanım Öğretmene dönerek beni size çeken bir şeyin olduğunu biliyordum dedi.. Dedeniz Melez Kalfa, babaanneniz Hayriye teyze ve anneniz hanım efendi nasıllar diye sordu. Duygu öğretmen, hepsi de hakkın rahmetine kavuştular. Siz Lakap olarak Melez Kalfa dersiniz de, Göbek adı Rahim di biz ona rahim dede derdik. Daha çok yeni beş hafta oldu hakkın rahmetine kavuşalı. bir sabah yatağında uykuda yakalanmış bir daha uyanmadı uykusundan dedi.

Günler geçtikçe bir birlerine daha da yakınlaştılar. Adam, Duygu Öğretmeni anasıyla tanıştırdı. Duygu otuz beşinde adam atmışın daydı. Adam evlenme teklif etti, Duygu Öğretmen adamın evlenme teklifini memnuniyetle kabul etti zira ondan hoşlanıyordu. Kısa sürede mütevazı bir törenle evlendiler.

Evliliklerinin üzerinden iki yıl geçmişti. Vilayete teftiş için bir bakanın geleceği şayiası duyuldu. O gün geldi çattı, zira bakan gelmişti. Vali bey bakan beye brifing verdi. Şehirde Lüzumlu teftişler ziyaretler yapıldı. Vali bey bakan beye vilayet misafir hanesinde o akşam akşam yemeği ikramında bulundu. Yemekten sonra dinlenme salonunda kahvelerini içerlerken bakan bey vali beye bir köyü sordu, köyden de bir adamı. Vali emriniz olur sayın bakanım o köylüyü bulup getiririz efendim dedi. Bakan bey hayır ben o beyefendiyi yerinde göreceğim, yerini bulup bildirsinler yeter dedi. Aman efendim olur mu biz onu bulur getiririz dediyse de bakan bey hayır ben yerinde göreceğim dedi.

Bakanın arabası koruma aracı eşliğinde ardında oluşan konvoyla birlikte köye girdi. Bakanı köy muhtarı ve azaları karşıladı, davul zurna eşliğinde. Köy meydanı hiç bu kadar vasıta ve kalabalık görmemişti. gelen araçlar park yeri bulmakta zorlandılar. Misafirlerin çoğu arabalarını köyün dışında bırakıp yürüyerek köy meydanına geldiler. Muhtar değirmenli bahçenin sahibi adama haber gönderdi bakan gelecek hazır olsun diye. Adam, koskoca bakanın kendisini görmeye gelişine bir anlam veremedi. Acaba yaptığım işlerde bir sıkıntı mı var da beni görmek mi istiyor ki dedi kendi kendine. Muhtarın gönderdiği aracıyı umursamadı bile, gelirse gelsin benim bakanla ne işim olur bu saatten sonra dedi. Muhtarın gönderdiği kişi adamın umursamazlığını görünce yol boyunca senin ayağına bakan gelecek sen yerinden kıpramayacaksın tövbe tövbe dedi.

Bakan, köylüye köy meydanında konuşma yaptı. Köyün ihtiyaçları dile getirildi. Bakandan söz alındı. Muhtar bakan beye mihmandarlık yaptı. bakan ve vali bey ile gelen zevatı okulun arkasında bulunan değirmenli bahçeye götürdü. Değirmenli bahçenin giriş kapısı sonuna kadar açılmış hazırda bekleniyordu. Bakan arabası bahçeden içeri girdi kamelyanın yanındaki dut ağacının yanında durdu. Adam kamelyadan çıkarak bakan beye doğru yürüdü. Göz göze geldiler, bakan adamın gözünün içine bakarak selam verdi. Buyurun bakan bey hoş geldiniz dedi adam. Oturmaları için bakan ve vali beyi kamelyada bulunan ahşap kanepeyi göstererek buyur etti. bakan teşekkür ederim Arif bey dedi. Adam hayretler içinde kaldı koskoca bakan ismimi nereden duymuş oysa buralarda lakapla anılır insanlar diye hayretler içinde kaldı.

Kamelyanın altındaki tahta masanın üzerinde el oyası işlemeli örtü üzerinde ayran sürahisi ve bardaklar, masanın iki uzun kenarına yerleştirilmiş tahta kanepelerin üzerine el işi işlemeli minderler ve arkalık halı yastıkları konmuştu. Misafirlere yer gösterildi oturmaları için. Bakan, Arif beyi konuşturmak için ona söz yöneltiyor, konuşurken hayran, hayran gözlerinin içine tebessümle bakıyor onu can kulağıyla dinliyordu.

Adam bakan gelecek diye daha evvel gözleme ve ayran hazırlattırmıştı afiyetle yenildi içildi. Evden bir uğultu koptu, orta yaşta bir kadın, yaşlı bir kadının elini tutmuş kamelyaya gelmesi için rica ediyor, korumalar içerisi yeteri kadar dolu lütfen ısrar etmeyin diye rica ediyordu. Yaşlı kadın, ben bu değirmenin sahibi orada konuşan adamın anasıyım bırakın beni dedi yüksek sesle. Bakan, kamelyaya doğru ilerlemeye çalışan, korumaların müsaade etmediği yaşlı kadını görür görmez tanıdı ve gözleri doldu. Daha fazla dayanamayıp yerinden kalktı, hızla yaşlı kadına doğru yürüdü. Orada bulunan zevat ne olduğunu bir türlü anlayamadı. Babaannem, babaannem benim dedi ellerini defalarca öptü bağına basarak kucakladı. Yaşlı kadın ne olduğunu anlayamadı, bir taraftan ağlıyor, bir taraftan da bakanı öpüp kucaklıyordu. Adamın dili tutuldu sen, sen, sen benim, benim oğlum oğlumsun ha. Sen Ahmetsin Ahmedimsin diyor, hüngür hüngür ağlıyordu. Cümle zevat gözyaşlarını gizleyemediler onlarda ağladılar.

Bakan Ahmet, bir kaç gün değirmende kaybettiğini sandığı ailesi ile hasret giderdi. Babasının eşi, cici anne Duygunun çocukluk arkadaşı olduğunu öğrendi. Tesadüflere şaşıp kaldı.

Babasına, iki erkek bir kız olmak üzere üç çocuğunun olduğunu, eşinin, doçent doktor olarak üniversite hastanesinde kalp uzmanı olarak çalıştığını, ablasının uluslar arası bir şirkette avukat olarak çalıştığını, bir mühendisle evli ve dünya tatlısı iki kızının olduğunu, söyledi. Velhasıl kalabalık bir ailen var baba dedi.

Adam, daha fazla dayanamayıp annen nerede diye sordu Bakan Ahmet'te. Annem esasında senden boşandıktan sonra hiç evlenmedi baba, nasıl yani dedi Adam. Cici annem Duygunun dedesi Kemal dayı var ya, yani Melez Kalfa annem o sıkıntılı günlerinizde akıl almak için ona gitmiş. Melez Kalfa avukat yeğeni Zeki beye götürmüş annemi.

Cici anne Duygu, Zeki dayım mı diye hayretlendi. Ee dedi Adam, Avukat Zeki bey şirket mali müşaviri ile bir senaryo yazmışlar. Zeki bey, anneme derhal boşanma davasının açılmasını, bir yıl bekledikten sonra kağıt üzerinde kendisi ile

evlenmesini, birkaç ay sonra da boşanmasını söylemiş. Elinde kalan para ve mal varlıklarınla hayatını yurt dışında devam ettirirsin bu iflastan da zarar görmez, çocukların tahsilini yaptırırısın demiş. Aynen öyle oldu baba. Annem seni hiç unutmadı bize de unutturmadi, baba sevgisine hasret kaldık ama hiç unutmadık. Bir ara anneme aşırı yüklenmiştik, illaki babamızı görmek istiyoruz yurdumuza dönelim diye, bir gün böyle bir istekte bulunacağımıza hazırlıklıydı galiba, annem. O yıllarda bir iş adamı boğaz köprüsünden atlayarak intihar etmiş, isim ve soyadı senin ki ile aynen tutuyordu, sakladığı gazeteyi önümüze atarak çocuklar babanız öldü unuttun demişti. Size söylemek istemezdim ama beni mecbur ettiniz dedi.

Biz de o tarihten sonra kabullendik yani. aradan yıllar geçti yurda döndüğümde bir müddet üniversitede hocalık yaptım. siyasete atıldım kısmetmiş vekil oldum şu an hükümette bakanım. çok zaman geçtikten sonra aklıma çocukluğumuzun Melez Kalfasını aratmak geldi. Resmi kayıtlardan aratarak sonunda bulduk. Aileden kimsenin kalmadığını tahmin ediyorduk. Seni bulmamız yine Melez Kalfa sayesinde oldu. Melez kalfa senin ölmediğini babaannemle köye taşındığını söylemişti. onu da buraya getirecektim kısmet değilmiş baba. Onun da geçen ay vefat ettiğini öğrendim dedi.

Bakan, bir kaç günün sonunda yeniden kavuştuğu ailesi ile vedalaştı. Makam arabası Başkente doğru hareket etmeden önce arabasının camını indirip, baba sana bir gün sürpriz yapacağım unuttu dedi. Konvoyuyla birlikte köyün tozlu yolunda gözden kayboldu.

Bakan gideli aylar olmuştu, haftada birkaç kez babaannesini, babasını aradı, torunlarıyla konuştu. Ablasını da alıp bir gün sürpriz yapacağını söyledi, ama çocukların okulu, işlerin durumu ve hepsini bir araya getirememesi bahane oldu bir türlü dedelerine çocuklarını kavuşturamadı. Hep, baba en kısa zamanda geleceğiz dedi ve babasını teselli etti.

Bu arada cici anne bir kız çocuğu dünyaya getirdi. Adını ipek koydu babaannesi.

Adam, kıvrıcık saçlı torunlarını hayal ederken kendi kıvrıcık saçlı kızı ile oynadı. Bu arada ipek bebek bir yaşını doldurdu.

Bir bahar günü kuşluk vakti dört kişilik aile, kamelyada kahvaltılarını yaparlarken aniden bir motor gürültüsü etrafı toz dumana katarak yaklaştı. Cici anne Duygu tahta beşikte uyuyan ipek bebeğin yüzünü tülbeentle örttü tozdan etkilenmesin diye. Büyükçe bir karavan bahçeden içeri girdi, karavandan önce Bakan Ahmet, eşi ile üç çocuğu, ardından Adamın kızı ve eşi ile dünya tatlısı ikiz kızları indi, sıraya girdiler.

Bakan Ahmet yol boyunca öğütlemiş hepside rollerini ezberlemiştir. sıraya girdiler. Bakan yönünü karavana çevirdi, sıradakilerde yönlerini karavana çevirdiler. Bakan dikkat komutu verdi.

Karavandan beyaz saçlı nur yüzlü bir kadın indi. Kamelyaya doğru ilerleyip önce kayın validesinin elini öptü hasretle defalarca kucaklaştılar. Hal hatırdan sonra sevdiği adamı da yanağından hasretle öptü. Ardından cici anne Duyguyu kucakladı. Gözü ipek bebeği aradı, nerede benim küçük bebeğim dedi, beşikteki İpek bebek uyanmıştı, onu kucağına adı. Geçmiş günlerin hasretine öptü öptü.

Bakan Ahmedin beyaz saçlı nur yüzlü annesi, sırada bekleyenlere döndü, sırayla damat ve gelin sonra torunlar haydi.

Önce Büyük Babaannenizin ardından, şu Güzel Bir Adamın elini öpün bakayım. Allah Bir daha bizi ayırmasın dedi. 260814 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856363/guzel-bir-adam-oyku.html>

Ne Olur

hayat su gibi akıp geçerken ömürden
kimilerine anılar çağın olur akar göl olur
ark olur besler anıldıkça akla gıda olur
kimilerine hayat feyezan olur sel olur
ne var ne yok yıkar geçer akla hicran olur

.....
kimileri bahtlı doğar ağzı kapanmaz
hem hayatı hem anıları yaşar mest olur
kimileri de bahtsız doğup hayata küserken
bilir bir yaprağın eksildiğini ömür defterinden

.....
Yıllar ansızın tükenince zaman kavramsız
kalan bakayadan kıt kanaat yaşansa ne olur
verse Mevla deryasından malı mülkü hesapsız
ömür vefa etmiyorsa karun olsan ne olur. 181014mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/859641/ne-olur.html>

Hala Dimdik Başımız

bir zamanlar bu şehrin en alımlısı
en heybetlisi bizler nazarla anılırdık
çatılarımız alaturka kiremit kırmızısına
kimimiz saman sarısına
kimimiz çivit mavisine boyanırdık
göklere uzanır, çeker indirirdik bulutları
bazen yağmur bazende lapa lapa kar yağdırırdık
saçaklarımızdan sünerdi mutluluk damlaları.
pencerelerimiz de kınalı ellerin ördüğü
göz nuru oya işlemeli dantel perdeler takınırdık.
düğün olur dernek olur zelzele olur
zangır zangır sallanırdık
löküz ışığında hatimler indirilir nurlanırdık.
kaç gelin geldi süslü odalarımızda sır oldu
kaç bebek doğdu büyüdü kimileri sünnet oldu
onlar da yaşadılar yaşlandılar birer birer göçtüler
avlularımızda toplaşıp ağlaştı kimler kimler
teneşirden musallaya salacaktan mezara
son kez vedalaşıp dualarla gömüldüler
su misali akıp gitti zamanla nice anılar
kalmadı mazi bitti sevinçler hüzünler

.....
günler ayları mevsimler yılları devirdi
gün oldu mutluluktan bacalarımızdan tüten
gün oldu hüzüdü akan çörtlenlerimizden
gün oldu dolduk taşık düğünde ölümde
mevsimlerden keyif aldık
baharından yazından kışından güzünden
her şeyin sonu geldiği bizimde sonumuz geldi
önce terkedilmeye sonra yıkılmaya alıştırdık.

.....
şimdilerde çoğumuz yıkıldık
yerimize yaptılar dikine çok katlı dam
heybetli yapıları öğrendik ki adı apartman
bakmayın bu yıkık dökük halimize
yaşandı her ne varsa, kaldı içimizde
bittiğine üzülmedik yaşandı diye sevindik
bir zamanlar bizimde göklerdeydi çatımız
yıkılsak da ayaktayız hala dimdik başımız. 251014mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861458/hala-dimdik-basimiz.html>

Kardan Adamın Günlüğü

Önce gövdeyi sonra başımı,
Kömürden gözümü kalemden kaşımı,
Burnumu havuçtan yaptınız
Bere ile de örttünüz başımı.
Gözlüğümü mert'ten atkımı ipek'ten aldınız.
Kötülükleri süpüreyim diye mi !
Yanıma süpürgeyi dayadınız.
Yahu siz ne hoş çocuklarsınız.
Akşam oldu hava karardı diye mi Evlerinize gittiniz,
Hani kartopu oynayacaktınız.
Gittiniz yapayalnızım diye, Çok hüznümlendim çok.
İki gözüm bir kolum önüme düştü,
Kala kaldım ay ışığında yapayalnız.

.....

Hey çocuklar ! Ayşe Fatma İpek Deniz,
Giyinin yün çoraplarınızı botlarınızı,
Sarı atkı ile burnunuzu kulağınızı. Haydi koşun, karları yuvarlayın Yanıma bir kar kadın, Bir de kar çocuk yapmayı
unutmayın. mcicek 010208

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892197/kardan-adamin-gunlugu.html>

Yeniden Doğmuş Gibi

içinde kopmasın fırtınalar
dalgalar asla kudurmasın
uçup gitmesin hebayaya mutluluğun
su almasın yürek gemin
bu son salınışı olmasın enginde
buruk geçmesin hayat yolculuğun
doğmayacak batan güne üzülmeden
kopup gidiyor benden değer mi
bin ahına bir sevdanın demeden

.....

sıradan bir akşamı kendine özel bil
farklı kıl diğer akşamlardan
ay gecenin karanlığına mehtap
umutlar yarınlarına ışıldasın
nispetine kıvrılsın dudağında tebessüm
gül gelmişine geleceğine hayatın
salla beyaz bayrağı bitir geçmişini
dalgalansın ufkunda rahatlatan barışıklık
unut gitsin huzurun için
kendini mutluluğun kanatlarında bul
uç göklerde flamingolar gibi
mutlu ol yeniden doğmuş gibi
gülücükler saç etrafına sevin
kaybettiklerini yeni bulmuş gibi. 010311 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904080/yeniden-dogmus-gibi.html>

Keçi Boynuzu (ÖYKÜ)

KEÇİ BOYNUZU

Halil bey, Gülnihal hanım yaşlılık dönemlerinde evlatlarının kendilerine bakıp bakamayacaklarını denemek için birlikte bir oyun kurgularlar. Çocuklarını çoktan evlendirmişler, torun torba sahibi olmuşlardır. Her birinde sırayla birer hafta kalmak üzere önce gelinlerine gitmek için yola çıkarlar. Gelinlerinin tavırlarının sanki anlaşmışlar gibi haftası dolmadan değiştiğini, biraz da diğer kız evlatlarına gitmelerini hissettirirler. Halil bey ve Gülnihal hanım bu durumdan oğullarının zor durumda kaldıklarını geçim için ağızlarına baktıklarını, Allah ömür verirse ihtiyarladıklarında sebep göstererek bakamayacaklarını görürler.

Halil bey, gelinler bize yol gösterdiler hanım, gel birer hafta arayla bir de damatlarda kalalım, bakalım damatlar neyler görelim der. Sırayla birer hafta kalmak üzere yola çıkarlar. Yine anlaşmışlar gibi üçüncü günden sonra, damatların tavırlarının değiştiğini kızlarının da geçimleri için zor durumda kaldıklarını görürler. Halil bey ve Gülnihal hanım, bu süreler içerisinde gelinlerinin ve damatlarının davranışlarından dolayı ihtiyarlık dönemlerinde kendilerine bakmayacakları kanaatine varırlar.

Halil bey, hazırlan hanım gidiyoruz dediğinde ne gelinleri ne de damatları nereye gidiyorsunuz göndermeyiz, kalın lütfen bizi mutlu edersiniz demediklerini görür.

Misafir kaldıkları o sürelerde evlatları, konuyu güya baba, anne sizi düşünerek söylüyoruz Allah her ikinize de ömürler versin de, sizler hayatta iken şu malları paylaştırsanız, vergiyle algıyla yarıcı ile uğraşmayıp huzurla minderiniz de otursanız olmaz mı ! Hem ileri de kardeşler arasında niza çıkmamış olur dediler.

Halil bey, hiç birinde rahat edemeyeceklerini bilerek gittiklerini, kısa sürede evlerine döneceklerini biliyordu.

Allah sana ömürler versin hanım, benim canımı senden önce alsın. Altı evlat yetiştirdik her birini meslek sahibi yaptık evlendirdik, zaman içerisinde çocuklarına, torunlarımıza baktık. Bu çabamızı zor günlerimizde bize baksınlar diye mi yaptık. Gördük ki yaşlılığımızda bunlar bize bakmazlar hanım dedi.

Halil bey, geleceklerini düşünerek evlatlarına bir oyun oynamayı kafasına koydu. Ne yapacağını hanımı Gülnihal hanıma dahi söylemedi. Cümle kapısının üzerine asmak için daha evvel son torunun doğumunda kurban ettiği oğlağın küçücük boynuzlarını nazarlık olsun diye saklamıştı. Sakladığı yerden çıkartıp içini temizledi. törpüledi cilaladı. Yazdığı vasiyet kağıdını mumlu beze sarıp içine yerleştirdi. Şüphe çeksin meraklınsınlar diye de, üzerini erittiği kurşunla doldurdu. İki ucundan delip ibrişim iplik ile boynuna astı.

Evlatları, arada bir ziyaretlerine geldiklerinde babalarının neden böyle yaptığına anlam veremediler, zira bu tür aksesuarları boynuna hayatta takmaz takanları da kınardı. Evlatları eşleriyle durmadan dedikodu ürettiler. Acaba boynuzun içinde ne vardı diye düşünmeden edemediler. Beklentilerine kavuşmak, ebeveynlerini yanlarına almak için aralarında rekabet oluşturdular. Biri öbürüne hayır sizde çok kaldılar, biraz da bizde kalsınlar diyor paylaşmıyorlardı. Zira hepside yıllar evvel büyük dedelerinden kalma hazinenin kayıp olduğunu, bu sebeple hazine şifresinin boynunda asılı boynuzun içerisinde olduğuna inanıyorlardı. Babalarının neden boynuzu boynuna astığını, hazinenin şifresinin onda olduğunu inanıyorlardı.

Halil bey, Gülnihal hanım boynuz sayesinde ömürlerinin geri kalan kısmını gül gibi yaşayarak geçirdiler. Ömür bu ya, bir kaç yıl sonra Gülnihal hanım hakkın rahmetine kavuştu.

Halil beyin düzeni bozulmuştu yaşamaktan zevk almıyordu. Ama bu arada sırrını da hiç bir evladına söylemedi. Gelunleri ve damatları kayın pederlerini nasıl memnun ederimin gayretindeydiler. Giyiminden temizliğine, beslenmesine kadar kusur etmediler. Vakti geldi Halil bey de hakkın rahmetine kavuştu.

Evlatları, cenazenin yedisi çıkar çıkmaz malları bölüşmek, boynuzu kırıp içindeki şifre ye yada merak ettikleri her neyse onu görmek için toplandılar. Önce kayıp hazinenin şifresine kavuşmak için boynuzu kırdılar içinden mumlu beze sarılmış küçük bir kağıt çıktı, ağızlarından bal akıyordu, ne olur ne olmaz diye cesaret edip açmadılar. Kağıda eski Türkçe yazmış olabilir, açarsak okuyamayız en iyisi caminin imamına okutalım dediler. İmam efendiyi yedisi için dua okuması bahanesiyle eve çağırdılar dualar okundu. Merhum babaları hakkında hayırlı şeyler konuşup tatlı tatlı muhabbet ettiler. Çay pasta faslının ardından en büyük ağabeyleri imam efendiyeye;

Hocam babamızın cebinden mumlu beze sarılı bir muska gibi bir şey çıktı, biz açmadık, acaba rica etsek açıp okurmusunuz dedi. Eğer dua değilse müjdeli bir haberse seni de memnun ederiz hocam dedi. İmam efendi gözlüğünü taktı mumlu bezi itina ile açıp kağıtta yazılanı bir çırpı da okudu. Bir müddet duraksadı gözleri kağıdın üzerinde takıldı kaldı. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Halil beyin evlatları, kendi aralarında fısıldaşarak, bak gördünüz mü hazinenin nerede olduğunu okuyunca imam efendinin dili tutuldu dediler. Hep bir ağızdan hocam ne yazıyor, neden durgunlaştınız dediler. İmam efendi, teker teker her birinin gözlerinin içine bakarak, hüzünle onları süzdü ve dedi ki;

Rahmetlinin yazdığını ben söylemeyeyim türkçe yazmış sizin anlayacağınız dilde siz okursunuz dedi ve gitmek için müsaade istedi. Kapıdan çıkarken geriye döndü, ben bu yazılanları ne okudum ne de bu konu hakkında bana bir şey sordunuz unuttun dedi ve gitti.

Halil Bey mumlu beze sarılı kağıda şunu yazmıştı.

Sağlığında mal edinip ölmeden evlatlarına dağıtanın bu boynuz

Bize öğüdümüzü yıllar evvel sizlere misafir olduğumuzda almıştık böyle olmasını istemezdik ama böyle olmasını siz istediniz. Bu küçücük oğlak boynuzu sayesinde anneniz Gülnihal hanım ve beni ömrümüzün son günlerinde iyi yaşattığınız için sağ olun. Hazine mazine yok, silere miras bıraktığımız değerleri payltırmak bize düşmezdi. Siz adil şekilde ortak kararla pay edeceksiniz. Bu vasiyetimdir.

Bu ders size öğüdüm olsun. Allah'a emanet olun" diye yazıyordu. Dünya malına tamah edip ebeveynlerine riyakar davrandıklarından dolayı başları öne eğik sessizce göz yaşları döküyorlardı. mcicek100215

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904246/keci-boynuzu-oyku.html>

Neyimiz Yoktu Ki (ÖYKÜ)

Çok eskilerde şu bastığım yerdeydi evimiz. Solundaydı Selçuklulardan kalma güdük minareli mescit, mescidin bitişiğinde künklerle Erciyesten temin edilen buz gibi suyun yalağına dökdüğü, büyük baş hayvanların kana kana içtiği sokak çeşmesi. Karşısında mahalle arasında kalmış, mevsimine göre türlü türlü sebze bahçeleri. Hemen hemen bu sebze bahçelerinden mahalle aralarında çokça vardı. Mübalağasız her evde ahır, ahırlarda büyük baş hayvan beslenir sütünden etinden faydalanılırdı. Sabahları camız ve inekler harman yeri denen yerde toplanırdı. Toplanan sürü çobanın ısıklık sesiyle otlamaları için, o yıllarda mera olan şimdilerde imar mevzuatıyla yerleşim alanına dönüşen Karpuzatan mevkine götürülürdü. Akşam çoban yine aynı harman yerine yerine getirir, ısıklık sesiyle evlerine dağılmalarını sağlardı. Hayvanlar toplanma yerine kendileri gider kendileri gelirlerdi. Çoban azık bohçasını her akşam ayrı hayvanın boğazına bağlar, sahipler hayvanıyla birlikte toplanma yerine gelir, çobanın azığını ve ücretini elden verirdi.

Okullar kapanıp yaz gelince genelde aileler bağ evlerine göçerlerdi. Aile reisleri şehirde kalır ticaretle uğraşır, hafta sonları canlı vasıtalarıyla bağ evlerine dönerlerdi. Hali vakti yerinde olanlar Talas, Hisarcık, Germir, Mimarşinan. Orta halliler, Eskişehir Bağları, Hacılar ve Mahrumlara göçerlerdi.

Bazı evlerin önünde, "Yaylı " at arabaları vardı. Sanki Romalı gladyatörlerin savaşlarda kullandığı arabalara benzer lastik tekerlekli iki kişinin bindiği süslü arabalarla gider gelirlerdi. Bu hali vakti iyi olanların evlerinin ahırında ayrıca atlar için de ahır içerisinde bölmeler vardı. Bahar geldiğinde ahırların tabanı bellendir, kermeler gübre olsun diye sebze bahçelerine götürülürdü. Baharları mahalle araları mayıs kokardı.

O dönemlerde bırakın mahalleleri, şehirlerde bile sayılı otomobil vardı. Bazı evlerin önünde Tek ya da çift atın çektiği şimdilerde taksilerin yerini tutan sokaklar nal sesiyle inleyen süslü faytonlar vardı. Dört lastik tekerlekli at arabaları vardı çokça, nakliye işlerinde kamyon gibi kullanılan.

Sokaklarımız parke taşıyla kaplıydı, sokak yollarımız öyle sık sık eşelenmez, delik deşik olmazdı. Tek tırnaklı hayvanlar gibi çift tırnaklı hayvanlar da nalbant dükkanında tırnakları kesilir törpülenir nallanırdı, tırnakları aşınmasın diye. Kadınlar sokak çerçilerinin ne sattıklarını çığıklarından, hayvanlarının nal sesi ya da kişneme sesinden bilirlerdi. Çerçiler katır ya da atlara çatılmış büyük küfeler içerisinde satarlardı ürünlerini, sebzelerini. Hele bir çerçi vardı ki yarım asırdan evvel, çığırtısı ile sokakları inletirdi. Katır semerine çatılı küfe içerisinde ki sakatatları satmak için " Koyun ayağı var Kelle var" diye bağırır inletirdi sokakları. Bir seferinde Düven önünden, Kağrı pazarına doğru giderken, Adem ağanın konağının önünde, başını konağın üst kat penceresine doğru kaldırıp iki elinin ayasını ağzına oluk yaparak, yine aynı ses tonuyla " koyun ayağı var kelle var" diye avazı çıktığı kadar bağırır. Adem Ağa pencereyi açar, aşağıdan kendisine bakan sakatatçıya " ne bağırıyong lan, benim evden başga ev bulamadıngmı malını satacak kosnüg der. Sakatatçı uzun boylu, Adem Ağa yaşlarında birisi. Biraz komik tavırla, bir eli katırının yularındayken, diğer eliyle küfeden çıkardığı koyun kellesini ağaya sallayarak, ne gızıyong ağa, belkim ağanın da canı çeker diyi bağırımdı " der ve yine aynı teraneyi çağırarak oradan uzaklaşır. Sokranarak penceresini kapatırken get lan işine sümsük herif der., Adem Ağa"

Her mahallenin ev ekmeği pişiren fırını vardı. Ev hanımları hane halkına göre, bir hafta yetecek kadar hamuru akşamdan yoğurur, sıra kapmak için sabah namazını müteakip bakır leğenler içerisindeki hamurlar omuzlarda fırınlara taşınırdı. Ekmek pişiricisinin arkasında bulunan bel hizasında yükseltmiş tezkerelerin üzerinde sıra sıra. Bu tezkerelerin üzerinde bazen otuza yakın leğen sıralanır, geç kalanların ekmeği öğleden sonraya kalır, komşulardan ödünç alınırdı. Biz çocuklar birkaç gün sonra bayatlayan ev ekmeğinden bıkar, illa ki çarşı ekmeği diye tutturur mızımızlanır hadda bir tonda azar iştiridik ebeveynlerimizden. Yalanda değildi hani. Hamur mayalı o mis gibi kokan somun ekmeğine ve meşhur Şihaslan Fırınının çıkardığı, kapalı uzunca pidesine doyum olmazdı. O pideler hemen hemen her bakkalda bulunurdu. Bakkalcı bilirdi pidenin yanında çemenin gittiğini. Öğlenleri okul aralarında veya oyun seyrederken. Yirmi beş kuruşa çeyrek, elli kuruşa yarım pide arası çemen ekmeği ne keyif ve iştahla yerdik Bilmezdik ne hamburger ne kola, ne döner, ne ayran. Bilseydik de alamazdık ki.

Biz oyuncak nedir bilmedik ki. Çelik çomak oynar, telden araba yapar, topaç çevirir, aşık, sigara, kibrit, gazoz kapakları toplardık, biz onlarla oynardık. Sevdamızı, rengârenk parşömen kâğıdıyla süslediğimiz çatma uçurtmamızın kuyruğuna fener diye asar, akşamın karanlığında ipini zağlatır gökyüzünde umutlarımızı aydınlatırdık. Beş kuruşa aynalı, on kuruşa horozlu, yirmi beş kuruşa pamuk şekerle tatlanırdık. Okul dergilerinde görmediğimiz rengarenk güzel resimlerde gizli kaldı hayallerimiz..

Uçmayı hayal ederdik, başımız hep gök semadaydı. Kuşlara özenir onlarla dostluk kurmaya çalışırdık. Onları hiç sapanla vurup öldürmezdik. Kale içinde kuş pazarları vardı oralardan paçalı güvercinler alır, damlarımızı yuva yapardı. Damdan dama kuş kovalarken bir kadın çıplak güneşlense görmezdik bile zira başımız hep göklerdeydi. Biz, aşkı sevdayı pek bilmezdik, bilsek de yüreğimize gömer, sevdiğimizi sezdirmezdik. Sevdamızı, paçalının taklacının çaparın teleklerine çitilerdik, uçtukça takla attıkça kuş çekmek için parlak verip yaban kuş aldıkça mutluyduk.

Biz çocukken hep mi mutluyduk, yok muydu hırçınlıklarımız. Olmaz mı vardı elbet. Ama kin ve nefretten uzak kavgamız orda başlar ve biterdi. Ayrı mahalleli olup, aynı sınıfta okuduğumuz arkadaşlarımız vardı kiminin kaşı yarılmış, kiminin başı, kiminin gözü şişmiş ve morarmış. Kavgamızı sadece oyuna dökerdik galiba. Savaşçı bir millet olduğumuzdan mıdır nedir bilmem. Atalarımızdan sirayet eden bir fiildi bu.

Mahalleler arası meydan savaşı yapardık. Sapanlarımız vardı her birimizin. Çaparlarla, Çandırılılar. Kim organize ederdi nasıl toplanırdık bilmem ama, savaş alanımız, Devlet Hastanesinin önünde bulunan boş tarla, ya da beş

katlıların yanında bulunan harman yeri di. mahalle savaşımızı oralarda yapardı. Taraflar bir birine pek yaklaşmaz arada ki mesafeyi korur bir birimize sapanlarımızla taş atardı. Ta ki bir taraf pes edip kaşıncaya kadar. Ertesi gün gazi olanlarla hiç bir Şey olmamiş gibi okulda karşılaşırdık.Yine o mutat oyunlarımızı oynar, bir birimizle Őakalařırdık. Biz başkalarına zenip, ne go men (komen) oynadı, ne tommiks, teksas okuduk. Biz çelik çomak oynadı tahta ata binip tahta kılış salladı. Biz silah nedir görmedik, büyüdük bir birimizi asla vurmadı. Ne güzeldi o günlerimiz, biz siğmeç onardı. 040315mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907256/neyimiz-yoktu-ki-oyku.html>

Biz de Fakirdik (ÖYKÜ)

Hani biz fakirdik ama, Memleket de fakirdi. Öyle her çocuğa bir oda hem de alasından. Yedikleri önlerinde yemedikleri arkalarında. Önlerinde beş kap yemek, masa da bir kuşun sütü eksik. Nerede ! yoktu ki gani gani yensin paylaşılsın. Altı çocuğu olan büyük anne büyük baba dahil on kişilik bir ailede ekmek yetişmez sofradan aç kalkılırdı. O günler yer yatağında yatılır yer sofrasında yenirdi yemekler. Gündüzleri duvara gömülü dolap yüklük, içi boşalınca geceleri hamam ederdi büyükler. Hep bir arada yer sırt sırta ya da başlı kıçlı yatardık biz bebeler.

Bu günün çocukları nasihat istemedikleri gibi o günlerin yokluk anılarını da duymak istemiyor yaşandığına gerçek olduğuna inanmıyorlar. Babalarımız ya savaş malulü gazilerin ya da şehitlerin çocuğuydular. Dedelerimizin bizlerden çok daha zor şartlarda yaşadıklarını biliyoruz. Savaş, kıtlık illet yüzünden genç neslin yok denecek kadar azaldığını, bu sebeple nüfus artsın diye devletin vatandaşını teşvik ederek bazı vergilerden muaf tuttuğunu ve çocuk başına pirim verdiğini biliyoruz. Onun içindir çok çocuklu aileden gelmiş oluşumuz ve de fakirliğimiz.

Mahalle bakkalımız Ahmet, mal almaya şehre gittiğinde, babası Ali dede geçerdi kasanın başına. seksen seksen beş yaşlarında kilolu geniş alınlı, iri gözlü sakallı bir adamdı. Aslında pek ermez akıllı alış verişe. Bakkal Ahmet bizi tembihlerdi yardımcı olun çocuklar diye, biz de yardım ederdik Ali dedeye. Ali dede bize aman çocuklar gözünüzün önüne bakın okuyun adam olun der, galiba nasihat yerine geçsin diye arada bir askerlik anılarını da anlatırdı. Unutamadığım bir anısı var ki, yeri geldiğinde defalarca anlatmışımdır.

Ali Dede doksan üç harbine nefer olarak katıldığını, o yılların kıtlık yılları olduğunu söylüyordu. Günde bir adet, tayın hakkımız vardı o da yumruk büyüklüğünde. Onunla bir gün idare etmek zorundaydık, bu bir emirdi emre itaatsizlik eden cezalandırılırdı. Genç güçlüydük bir tayın ekmek dişimizin kovuğuna yetmiyor, on tayın ekmek verseler doymuyorduk, ama çaremiz de yoktu mecburduk açlığa.

Çarık yapmamız için her birimize sığır derisinden kösele verdiler. Ali Dede kollarını kaldırıp kucaklayacakmış gibi işte böyle, kucak genişliği kadardı dedi. O akşam sığır gönünden kuru derimizi yumuşasın diye suya yatırdık. Sabah kalktığımızda yumuşamış olsun, kesip biçip dikip çarık yapalım diye. Diğer arkadaşlarıma göre hareketli ve iri yapılı olduğum için verilen tayın ile doymuyordum. Açlığa tahammülüm yoktu, uyuyamıyordum. Şeytan dürtüyordu sanki, kalk ıslattığın çarıklık deriyi ye diye. Aklım suya yatırdığım köseledeydi, İlla ki yiyecektim onu kafaya koymuştum bir kere. Ses çıkartmadan, ot yatağın altından kasaturamı, suyun içindende köselemi aldım. Battaniyenin altında bir güzel, kasaturayla parçalayıp afiyetle yedim.

Biz çocukların, gözlerinin içine teker teker bakarak iyi de çocuklar doymadım ki dedi. Şeytan aklıma üst ranzada yatan Maraş'lı Bektaş'ın derisini de ye diyordu. Sağıma döndüm, soluma döndüm herkes horuldayarak uyuyordu. Lahavle dedim unutmaya çalıştım unutamadım, bir cesaretle yerimden kalkıp Bektaş'ın köselesini bir güzel afiyetle yedim. Ertesi sabah arkadaşlar yumuşayan köselelerinden çarıklarını yapmaya başladılar. Bölük kumandanımız, duruşumuzdan bakışımızdan olsa gerek ki ikimizin üç adım öne çıkmasını emretti. Nere de sizin köseleleriniz dedi. Hazır ol' a geçip selam durup künyemizi okuduk. Kumandan önce bana sordu, inkar ederek çalmışlar kumandanım dedim. Zavallı Bektaş boynunu bükerek benimde derimi çalmışlar kumandanım dedi. Kumandan, bölük çavuşuna dönerek sen dahil tüm bölüğü falakaya yatırır askerliğinizi yakarım. Size bir saat mühlet bulup getireceksin o hırsız iti dedi ve gitti. Açlık susuzluk yetmiyormuş gibi bir de falakaya yatırılmak ha. Bir yanım söyle, bir yanım inkara devam diyordu. O verilen mühlet doldu zaten bizden gayri kimsenin üzerine alınmadığı belliydi. Önce iki nefer sıra başı ben olduğum için, herkes gibi postalımı çıkarmıştım, çıplak bileklerimden tuttular. Çavuş yirmi değnek her iki ayak tabanlarıma yirmi değnek vurdu. Bayılmışım ayıldığımda çavuş Bektaş'ı henüz falakaya yatırmamıştı, tokatlayarak sorguluyor, ağlayarak kimin çaldığını bilmediğini söylüyordu. Bektaş'ın durduk yerde dayak yemesine dayanamadım. Dururma kumandanım köselesini ben yedim dedim. Falakadan dolayı ayak tabanlarım davul gibi şişti bir hafta yere basamadım. Ayrıca hırsızlık yaptığım için bir hafta da hücre hapsi verildi.

Yaa işte böyle çocuklar, yaban ellerde vatan topraklarını kurtarmak için sırtımız açık karnımız aç çarpıştık, çoğumuz şehitlik mertebesine ulaştı. Ülkemizin kıymetini bilin kolayına kazanılmadı bu topraklar. Okuyun adam olup vatana hizmet edin istikbal siz gençlerde dedi.

Neden bunları bilmek istemez şimdiki gençler. Neden bu gün ki imkanları beğenmezler. Biz yeniye hasretken neden yırtık pırtık her tarafı dökülen pantolon alıp giyerler anlamış değilim. Bizim temiz ve yamalıydı giydiklerimiz. Çayda , yunakta sodalı suda tokaçlanarak yıkanırdı çamaşırlarımız. Sırtımız elbisenin, ayaklarımız ayakkabının yenisini hiç görmezdi. Şimdilerde bir kaç giyimden sonra eskidi diye çöpe atılıyor giysiler. Oysa bu günlerde çöpe atılanlar o yıllarda eskici dükkanlarında mumla arayıp bulamadıklarımız, bulsak da alamadıklarımızdı.

On beş, on altılı yaşlarımız yavaş yavaş delikanlılığa geçiş, afacan olduğumuz yaşlarımızdı. Dağ taş demez koşuşturur, aşınmaktan delinirdi ayakkabılarımız, erirdi ayaklarımızın altında. Pantolonlarımız dizlerden, ceketlerimiz (eğer varsa ki çoğumuzun yoktu) dirseklerden yamalıydı. Ayakkabılarımızın tabanı dağa taşa dayansın, eriyip delinmesin diye kamyon lastiğinden sıyırma parmak kalınlığında lastikle kaplattırılırdı ayakkabılarımız. Sanki kamyon lastiği taşır gibiydik, ağırlığına dayanamazdı ayaklarımız.

060315 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907711/biz-de-fakirdik-oyku.html>

Kadının Günlüğü (ÖYKÜ)

Anamın adı, Kadın

Soyadımız, Sultan.

Ben kadının küçük kızı Meryem.

Anam okuma yazma bilmez, sadece parmak basmasını bilir.

Onun için anamın dediklerini kafamda tutar günlüğünü ben yazarım.

Anam şimdi yattığı yerden göz kaş işmarı yapıyor.

- Meryem, hadi kızım dediklerimi aynen yaz.

- Bu gün benim günümdü;

- Ben sarıların Hüsnünün karısı Kadın, bu gün yol altı bahçemizde sebze havuzunu bellerken küreğin dipçığı kırıldı küreğin demiri bıçak gibi ökçeme saplandı, akan kanı kesemedim, yan bağı komşumuz Fadime'ye seslendim, işini bırakıp imdadıma yetişti.

-Abo kız Kadın ne ettin böyle, Allah canını almasın dedi. Ağaç altında tek başına tel arabasıyla oyun oynatan küçük oğlu Ali ye seslendi, ali çabuk gel buraya dedi.

- Ali koşarak geldi, ne var ana niye çağırдың beni ! İşe lan Kadın halayın yarasının üstüne dedi. çocuk utandıysa da bi güzel çöğdü.

-Yaram biraz yandı ya pek de iyi geldi.

Fadime başındaki yazmayı yırttı yaramı iyicenem sıkı sıkı sardı.Çalıya bağlı boz eşeği çözüp beni bindirdi. Boz eşekte yolda huysuzlanmaz mı zıngırdadı durdu, eve kendimi zor attım.

Hüsnü işten gelince ne pişirdin kız demeden sağlam ayağımın üzerine basıp yaralı ayağımı da askıya alarak, ancak bulgur çorbası yapabildim ,içsin karnını doyursun diye. Şimdi biraz uzandım da dinleniyorum.

-Televizyon söylüyordu bu gün kadınlar günümüymüş neymiş !

-Ne kadını kı benim mi günümmüş

-Tövbe tövbe

-Şu aksiliğe bak hele, kör şeytan bula bula bu günümü buldu.

-Tüh yapılacak daha dünya kadar işim vardı. 080315mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907996/kadinin-gunlugu-oyku.html>

Reşat Tepesi (ÖYKÜ)

Parlak bir yaz günü aydınlığında şehrin iç açıcı manzarasını, bazen sisli bir son bahar gününün

esrarına bürünmüş şehrin sararmış kasvetini, bazen de ayazın kol gezdiği soğuk bir kış gününde yağın beyaza bürüdüğü manzarayı görüyordum. Günler ayları, aylar yılları derken, işim de tam kırk yılımın dün gibi geçtiğini fark ettim.

Bir yaz günüydü, ileri de bulunan parkı süsleyen ulu çınar

ağaçlarının dağ gibi heybetli görünüşüne Atatürk bulvarına bakan beşinci kat da bulunan odamın penceresinden bakarken geçmiş günlerin hayaline daldı gözlerim.

.....

Mesleğimin sekizinci yılıydı. İş yerimden, Anadolu'nun çeşitli illerinde sanayi kooperatif inşaatlarının denetimi için bağlı bulunduğumuz bakanlığa görevlendirilmiştim. Bakanlıkta kısa sürede amirlerime işime ve arkadaşlarıma alışmıştım. Zaman zaman devam eden taşradaki işler için oluşturulan heyetle birlikte kontrollerde bulunuyordum.

Bir gün, ofisimde çalışırken kapım çalındı. Giriniz komutum üzere orta boylarda, yirmi beş otuz yaşlarında genç, hafiften kilolu kıvrıcık saçlı esmer bir genç girdi. Mahcup ve tedirgin haliyle heyecanlı olduğu belli oluyordu. Tiz ses tonuyla, benimle görüşmek istediğini

ad ve soyadımı söyleyerek sizmisiniz dedi. Benim dedim, oturması için karşımdaki koltuğu gösterdim. Sanki emanet oturuyor gibiydi rahat olmasını söyledim.

Efendim, ben iş yerinize üç ay önce atandım. Siz burada görevli olduğunuz için odanızı geçici olarak bana verdiler.

Hemşeri olduğumuzu söylediler, bu sebeple sizinle tanışmak istedim dedi. Sempatik, düzgün birine benziyordu. Bünyan

ilçesinden, adının Reşat Yıldız olduğunu, ilk orta lise tahsilini Kayseri de tamamladığını söyledi.

.....

Amerika'da mühendislik okudum. Vatani görevim için yurda döndüm. Askerliğimi ifa ettikten sonra, içimden

bir ses sakın Amerijaya dönme diyordu, bende gitmemeye dönmemeye karar verdim. Bir müddet özel sektörde çalıştıktan sonra şirketinizin doğu fabrikalarından birine tayinen atandım. Şirkete ve işe adaptasyon olmam için bir müddetliğine merkezde görevlendirilmeme karar verdiler. Sizi tanıdığımı memnun oldum dedi. Şirkette odamda bulunan bana ait masa ve dolabın anahtarını kullanması için ermedim.

Aradan bir kaç yıl geçmiş bakanlıkta görevim sona ermiş asli görevime dönmüştüm. Reşat zaman zaman bulunduğu doğu fabrikasından beni aradığında doğuya alışamadığını söylüyordu. Tecrübe edinmesi için bunun bir fırsat olduğunu bu fırsatın merkezde olmadığını

sabretmesini söylüyor, ikna etmeye çalışıyordum. Seksen altı yılı güz sonuna kadar taşra fabrikasında görevine devam etti. Ankara'ya görevlendirildiğin de, zor oldu ama zaman içerisinde işime ve yöreye alıştım, doğunun havası bana iyi geldi, göz ve diğer rahatsızlıklarım

azalarak sağlığıma kavuştum diyordu.

.....

Seksenaltı yılı yatırım programında bulunan üç fabrikanın ihalesi yapılmıştı. Bu fabrikalarda kadrolu görevlendirilecek teknik ve idari personel mevcut fabrikalardan temin edilecekti. Bu görevlendirmeden Reşat da nasibini aldı. Batı da yapılacak olan bu fabrikalardan birine tayini için makamın onayına sunulmuştu. Akabinde tayinler yapıldı. Oysa Reşat doğuda kalmak, başka bir fabrikaya gitmek istemiyordu. Tayini durdurmak

için çok uğraştı ama başaramadı. Sızlanıyor, gözleri doluyor, hırslanıyor buram buram terliyordu. Nasıl olur yahu

herkes doğudan batıya tayin olmak için torpil ararken, ben doğuda kalmak istiyorum, neden kabul etmiyorlar bu nasıl iştir yahu

diyordu. Tayinini durdurmak için Makama çıktığını, Amerika'da kaybettiği sağlığını doğu da bulduğunu, ne olur beni

batı ya göndermeyin efendim dediğini ama tayini durduramadığını söylüyordu. Olmadı anlatamadı bir türlü dardını. Mecburen hüzünle tayin olduğu fabrikasına gitti.

Reşat esmer orta boylu birazcık tombulca kumral, kıvırcık saçlı hafiften alnı

açık, kalın camlı gözlük kullanan sempatik ve sevimli bir meslekdaşımdı. Tecrübesi ve

çalışkanlığıyla fabrikada sevilen biriydi. Şantiye de, kontrol ve denetim için bir hayli mühendis vardı.

Bir o kadar da yüklenici firmanın teknik personeli bulunuyordu. Ne var ki, şantiyede işi takip eden dış işlere koşuşturulan Reşat dı. Kara yolları, devlet Su işleri, Şirket merkezi arasında mekik dokuyordu. Bir defasında merkeze geldiğinde, Reşat neden hep sen, bırak birazda diğerleri koşuşturursun diyordum. Yahu hemşerim, şantiye müdürü diğerlerini bu işlere sokmak

istemiyor nedense diyordu. Sabahları odasında toplaşılıyorlar. Benim zamanım olmuyor ki iş hazırlamaktan onlara katılayım.

Dolayısı ile bu işler hep bana kalıyor yapamam diyemiyorum. Doğuda çalışırken turp gibiydim, burada tekrar sağlığım bozuldu. Beni çalışmak değil de sağlık sorunlarım mahvediyor. Vallahi hanım da şikayetçi bu durumdan ama ne

yapabilirim ki. Diğer arkadaşların gündüz iş yerinde akşam evinde. Enayi tek sen misin, her işe sen koşuyorsun. Buraya geldin

geleli evin yolunu unuttun diyor. Hanım haklı olmasına haklıda ne söyleyeyim bilmem ki diyordu.

.....

Fabrika inşaatı tamamlandı ancak, su teminine esas isale hattı ve bağlantı detay işleri kalmıştı. Reşat

İsale hattı projeleri için DSİ, şirket merkezi arasında gidip gelmekten sonunda olan oldu. O acı haber duyuldu. Reşat trafik kazasında hayatını kaybetmişti. Kazadan üç gün sonra öldüğü duyuldu. Şehirler arası sefer yapan otobüs kaza

yapmış, ceketi ve çantası otobüsün portföyünde olduğu için üzerinde kimlik çıkmamış cenazesi morga kaldırılmıştı.

Eşyalar ayıklandığında evrak çantasının ona ait olduğu anlaşılmış. Çanta açıldığında içinden isale hattı projeleri ve kimliğinden o

olduğu tespit edilmiş merkeze ve ailesine acı haber ulaştırılmıştı. Cenaze memleketinde defnedilirken şirket

merkezinden ben ve bir kaç kişi haricinde kimse yoktu. Mütevazı cenaze töreniyle sessiz sedasız toprağa verildi. Geride

gözü yaşlı genç bir kadın, yetim iki ufak çocuk kalmıştı.

.....

İş arkadaşları Reşat'ı kısa sürede unuttular, o yıl su bağlantısı yapıldı. Fabrika işletmeye hazır hale geldi. Açılışa

şehrin ileri gelenleri ve bilumum zevat davet edildi. Kurbanlar kesildi, törenli şenlikler düzenlendi. Kürsüye çıkan

lacivert takım ipek kravatlı bir zevat yakın gözlüğünü taktı elindeki kağıdı uzun uzun keyifle okudu ve son

cümlesinde;

“ Fabrikamızın programa alınmasında büyük emeği geçen şehrimizin medarı iftiharımız mebusumuz, Sn Bahtı

Dağtaşlı'nın ismi Fabrikamız ismi olarak anılması makamca uygun görülmüştür şehrimize hayırlı olsun" dedi.

Orada bulunanların alkış ve ıslık sesleri karşı tepelerden aksedip geri dönerek görmez duymazların kulaklarını

çınlattı. O anda orada bulunan bazı akli selim düşünenlerin akıllarına, Samsun Çarşamba ilçesinde yapımı devam

ederken görev başında şehit düşen Hasan ve Suat Uğurlu çiftinin ardından yine görev başında şehit düşen Reşat

geldi akıllarına. Üçünü ve diğer görev başında şehit düşenleri rahmetle andılar.

.....

Sanki bir an Törende bulunan kalabalığın arasından sıyrılarak gelen kıvırcık saçlı kemik çerçeveli gözlüğü

altından akan terine aldırmadan projeleri imzalattım artık suyu bağlayabiliriz efendim dedi. Dondu kaldı zira

kalabalık o zevatı tebrik ediyordu. Hüzünle tebessüm arası akan alın terine karışan tuzlu göz yaşlarını silerken, ben

buradayım bir yere gitmedim niye beni görmüyorlar diyordu.

.....

Tamamlanarak hizmete alınan isale hattının bağlandığı tepede bulunan terfi havuzunun yıllar sonra sorun yaratmış yerinde görmem çözüm bulmak için görevlendirilmiştim. Fabrikaya intikalimde mutat ziyaret ve görüşmelerimi yaptıktan sonra, orada görevli yeni mezun mühendisle terfi havuzuna gitmek için yola çıktık. Terfi havuzuna giden taşlı yola ve terfi havuzuna, törenden sonra ahtı vefa olarak sevenleri onun adını vermiş olduklarını gördüm. Zamanla paslanan yön levhanın üzerin de “Reşat Yıldız Tepesine Gider” yazıyordu. İçim burkuldu o an gözlerim doldu. Gün batımına yakın tepeye vardığımızda havuzun ortasında çelik putreller üzerine oturtulmuş kamelyada Reşat sanki gün batımı kahvesini yudumlarken görür gibi oldum. Her zaman olduğu gibi gülümsüyordu” Yahu hemşehrim şu an ki görevlilerden hiç biri beni tanımıyor, kim bu Reşat Yıldız diyorlar. Geçenlerde işletme müdürü idare amirine, yol üzerinde bulunan yön levhasını havuz tanıtım levhasını sökün. İsimleri değişecek.

Belediye Başkanına söz verildi fabrika müdürümüze bilahare isim bildirecek öğrenince size bildiririm. İsmi öğrenince sipariş açar yazdırırsın tamam mı dedi. Hemşehrim doğrusunu sorarsan vallahi üzülmedim. Havuz her ne kadar Hasan Uğurlu Barajı kadar büyük değilse de bu güne kadar Reşat Yıldız Havuzu olarak anıldı. Üzerinde bulunduğum tepe her ne kadar Palandöken dağı değilse de, Reşat Yıldız tepesi olarak anıldı. Günün ömrü batana kadarmış, buna da şükür." diyor gibiydi.

.....

Yanımda bana refakat eden genç mühendis, neden bu kadar uzun uzun kamelyaya daldınız diye sordu. Diyemedim, desem de ne anlardı ki. Onun derdi Tepede bulunan havuzun su kaçağına nasıl çözüm bulunacağı nasıl izole edileceğiydi. mcicek 05.09.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910846/resat-tepesi-oyku.html>

Anıların Öyküsü (ÖYKÜ)

Bin dokuzyüz elli sekizli yıllardı, Çandır mahallesinde geçti çocukluğum. Hacıkılıç mahallesi bizim komşu mahallemizdi. Mahallemize yapılan Salihavgın ilkokulunun yerinde büyükçe sebze bahçesi, ortasında da sulama suyu dinlendirme havuzu bulunuyordu. Okul ile Devlet Hastanesi arasında bulunan boş arsa, sabahları ahırdan çıkan büyük baş hayvanların yayılmaya götürülmek için toplaşma, aynı zamanda hasat mevsiminde de harman yeri okarak değerlendiriliyordu. Boş olduğu gün ortası zamanlarında da da biz çocukların oyun yeriydi.

O yıllar fakirliğin bir de akla ne geliyorsa yokluğun kol gezdiği yıllardı. Şeker,yağ, gaz yağı karne ile temin edilebiliyordu. Bu sebeple tatlandırıcı olarak pekmez, yemeklerde kemik yağı, yemek pişirmek için hali vahdi yerinde olanlar gaz ocağı, fukaralarda zezemin tandırını yakarlardı. Hemen hemen her evde hayvan ahırı, bu ahırlarda sütü için büyük baş hayvan beslenirdi. Sabahları ahırlardan çıkartılan hayvanlar, tımarı yapıldıktan sonra hoo sesiyle sırtına vurularak toplaşma yerine gönderilir, akşamları da çobanın aynı toplaşma yerine getirmesiyle, hayvanlar kendiliklerinden evlerine yönelirler, kapıya geldiklerinde böğürerek haber verirlerdi. Çoban sabahları toplaşma yerinde toplanan hayvanları, yayılmaları için Kangal köpekleri nezaretinde Karpuzatan yazı mevkine götürürdü.

Bazan ev sahibinin yüzünden sürüyü kaçırın hayvanlar sürüye yetiştirilmek için koşturular, sürüye dahil edilirdi. Biz çocuklar diğer mahalle çocuklarını ya sürüye koşuştururken, ya okuldan, ya da oynadığımız mahalleler arası iddialı yöresel oyunlarımızdan tanırdık.

Çapar mahallesi çocukları oyunda, bizim mahalle çocuklarından bayağı iyi idiler. Onları yenmek için sapanla taş atmada usta olanlarla antrenmanlar yapardık. Sapa yapılışından, tutuş şekline, bir ucunun serbest bırakılarak şaklatılması, aya ya yerleştirilen taşın karşı tarafa fırlatılmasına kadar ne varsa öğrendik.

Oyunlarıyla galip gelen mahalle çocukları, diğer mahalle çocuklarını pes ettirmesiyle sonuçlanırdı. Ertesi gün ders arası teneffüslerde baskın taraf zafer kazanmış edalarıyla dalga geçer eğlenirlerdi. Tabi yenilen gurup dış bileler, hırsını bir sonra ki oyuna saklardı.

Bahar aylarında, uçurtmaların kamış çitaları bir birine çatılarak altıgen hale getirilir, rengarenk parşömen kağıtlar hamurla yapıştırılıp kaplanır, gün batımına yakın okul bahçesinde veya sürü toplaşma yerinde toplanarak rengarenk uçurulurdu. En büyük uçurtmayı kimin yaptığı uçurtmasını uçururken etrafında toplaşan kalabalıktan belli olurdu. Gün batımından sonra galip olan uçurtmanın püsküllü kuyruğuna parşömen kağıdından yapılmış körüklü fener takılır içerisine yanan mum konularak gök yüzünde salınan ışık hzmesi oluşturular mahalle sakinlerine zevkle izletilirdi. Sönmeden veya alev almadan hangi uçurtmanın gök yüzünde daha çok kalacağı heyecanla izlenirdi.

Bir de, topaç çevirme oyunumuz vardı. Biz ona fııldak derdik. Fırıldığımız Sert ağaçtan tepesi şişkin uca doğru konikleşen ve ucunda demir kabarası olan bu oyun aracıydı. Kabaradan şişkin tarafa doğru sağlam pamuk ipliği sarıp, fırlatılarak uzun süre dönmesi sağlanan bir oyundu. Rengarenk boyanmış bu topaçlar aynı anda fırlatılır, uzun süre dönen oyunu kazanır, ödül olarak en az döneni alırdı.

Bir diğer oyun, göbeği kurşunlu aşık oyunuydu. Göbeğine kurşun doldurulmuş besili koyundan alınmış cüsseli aşıklar her oyuncunun hayalini süslerdi. Diğer aşıklar oyunda piyondu. Oyuna katılan oyuncular iddialarına göre üç adım ileriye piyonlarını bir çizgi üzerine dizerler sıra ile adım çizgisini aşmamak kaydı ile ellerindeki kurşunlu enek tabir edilen aşıklarını, baş parmak ve işaret parmakları arasından piyonlara doğru fırlatırlar kim piyonlara çarptırarak piyonların çizgiyi aşmasını sağlarsa aşan aşıkları ödül olarak alırdı. Oyun, piyonlar bitene kadar devam ederdi. Ayrıca eğer enek aşık piyonlara çarptıktan sonra dik tarafından amut vaziyetinde durursa tüm piyonları aldığı gibi diğer oyuncuların enek aşıklarını da kazanırdı. Kazanan kaybedenlerin yanından koşarak uzaklaşır, evlerinin avlusunda keyifle kazandıklarını zevkle seyrederek bir daha ki oyuna kadar zulasında saklardı. Kaybeden çocuklar tüm mal varlıklarını kaybetmişcesine üzüntülerinden biri birilerine kenetlenir, kaybettiklerini geri kazanmanın hesabını yaparlardı. O günün akşamı mutsuzlukları yüzüne yansırken, hüzünlerini gizlemeye çalışırlardı. Ebeveynleri anlamazlardı tabi ki duruşlarından.

Bir de hafta sonu eğlencesi balık tutma yarışıydı. Buna pek oyun denemezdi zira bir nevi spordu. Ama spor olduğunu kim bilirdi ki o yıllarda.İşin ucunda iddia vardı., kim mera da bulunan tatlı su gölünden daha çok balık tutar, eve dönüşte en önde mahalleye girer en büyük benim dercesine balık sepetini havaya kaldır onun mutluluğunu yaşardı. Balık tutmaya gidenler gelemeyen çocuklardan, ebeveynlerden yaşa var ol tezahüratı ile alkış tutmalarını beklerlerdi. Bu galibiyetin hazırlığı akşamdan yapılır erkenden yatılırdı.

Mahalleler arası oynanan savaş oyunumuzdan bahsedeceğim. Mahallemiz ile hasım Çapar mahallesi arasında Orta mahalle vardı. Bu mahallenin insanları çoğunlukla memur ve işçi sınıfındandı onlar çiftçilik yapmaz hayvan beslemezler daha sosyal yaşarlardı.Çocukları bakımlı ve temiz giyimliyidiler. Orta mahallenin çocuklarıyla hiç ortak oyunumuz yoktu. Sadece okulda arkadaşlık ederdik. O dönemlerde okulda abone olmak koşulu ile derslerle ilgili dergiler dağıtılırdı. Biz bu dergilerden alamazdık zira velilerimizin dergiye verecek paraları yoktu. Ev ödevini öğretmenimiz bu dergilerden hazırlardı. Mecburen orta mahallede oturan arkadaşlarımızdan dergi yardımı alırdık çoğu da dergisini vermezdi.

Savaş oyunumuzu harman yeri denilen aynı zamanda sığır sürüsünün topladığı meydanda oynardık. Sığır sürüsü baharla birlikte yaylaya gönderilir kış gelene kadar orada kalırdı. Harman zamanı mevsim itibarı ile ağustos, eylül aylarıydı. Dolayısı ile harman yeri bahar aylarında tam yaz aylarında kısmen bizim oyun yerimizdi. Savaş oyununu da burada oynardık. Savaş yapacağımız çapar mahallesinin çocuklarına aracı gönderir haberleşir, kararlaştırılan gün ve

vakitte topladık. Silahımız sapanımız ve cep dolusu çakıl taşlarımızdı. Devlet Hastanesinin çaprazında, şehrimizin ilk çok katlıları olan beş katlıların yan tarafında bulunan arsada toplaşılır, yaklaşık yirmi yirmi beş metre mesafeden oyun düzeni alır, sapanlara yerleştirilen çakıl taşlarını bir birimize fırlatarak oynardık. Çoğu kez komşumuz Hacıkılıç mahallesinden yardım almamıza rağmen, yinede Çaparları yenemez, yediğimiz dayak yanımıza kar kalırdı.

Aileler o yıllarda çocuklarına arka çıkmazlardı, ne okulda ne oyunda, öğretmen dövse dahi. Öğretmen dövmüşse bir bildiği vardır derdi babalarımız. Çocuk okula teslim edilirken " çocuk size teslim, eti sizin kemiği bizim" derlerdi.

sapan oyunu akşamı yer sofrasında otururken, babamız bizimle yöre şivesiyle dalga geçerdi;

- ne ettiniz bu gün gobeller,
- yine mi başınızı gözünüzü patlattırdınız,
- lan bir türlü öğrenemediniz ellam şu çapar mıymıntılarını yenmeyi.
- hadi bakalım bir kere de siz yenin de görelim.

Bir sona ki sefer sıra bizde yeneceğiz derdik.

Babalarımız haytallığımızı görür, bize de hep aynı nasihatta bulunurlardı.

- sizden bir şey olmaz pısrıh ödlekler hep dayak yer kös kös gelirsiniz. Bari okuyup adam olun da şu, çaparların başına çarşı ağası olun da onlara durmadan ceza kesin.

- okumayacaksanız eğer söyleyin sanayiye çirah olarak vereyim de meslek sahibi olun.

.....
Velhasıl o yıllar okumayıp baba sözü dinleyenler, çıraklıktan başlayıp zanaatkar oldu akla gelmeyecek imalathaneler fabrikalar kurdular. Holdingleşerek sanayimizin ekonomimizin bel kemiğini oluşturdular.

Okuyanlar ise benim gibi güya meslek sahibi oldular. Okumayıp sanatkarlıktan patronluğa geçenlerin kurduğu imalat hanelerde, fabrikalarda, Şantiyelerde maaşlı olarak mesleklerini icra ettiler.

O günlerin anısına, yalanın menfaatin olmadığı çocukluk günlerimize ve oyunlarımıza dönelim.

Çocuk oyunları, mahalle savaşçıları asırlarca süre geldi. Ta ki yirminci yüzyılın son çeyreğine kadar. Milletimizin gen yapısında vardı galiba savaşmayı çocukken öğrenmek. Yüz yüze mertçe savaşmak. Sonrasında kucaklaşmak.

Oyunlarımız da düsturumuz mertlikdi. Bazen kaybettiklerimiz de oluyordu ama kazandıklarımız da oluyordu.

Kazananı kucaklardık, en azından onurluyduk.

Şimdilerde o geçmiş günlerimizi anımsadığımızda ebeveynlerimizin ve öğretmenlerimizin, verdiği terbiye ile övünüyoruz. Menfaatimiz için,vatanımızın onurumuzun satılmayacağını, Askerimizin, Polisimizin ve masum insanların kalleşçe arkadan vurulamayacağını öğrettikleri için.

Bu çağın çocukları bilim ve fen çağını yaşıyorlar. Savaşmak gibi bir dertleri yok. Vatana millete faydalı olmak için öğretmenlerinden ilim ve fen öğreniyor, en iyisi olmak için yarışıyorlar. Boş zamanlarında sanal alemde genlerinde var olan savaşçılığı ekrana taşıyarak elli altmış santim mesafeden, klavye ve parmaklarıyla sanal savaşçıları savaştırıp tatmin oluyorlar. 150915 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952773/anilarin-oykusu-oyku.html>

Mor Beyaz- ÖYKÜ

Beton derz aralığında hayat bulan cılız fide, ofise giriş çıkışında, sanki beni bu daracık alandan kurtar diyor gibiydi. Toprağa suya ihtiyacının olduğu, gelişemediği gövde ve cansız yapraklarından belliydi. Önünden her geçişimde sanki bu serzenişini duyuyor gibi oluyordum.

İçinde bulunduğumuz mevsim, onu yerinden başka bir yere taşımaya müsait değildi, uygun zamanda mesela bahara girermeden kurtarmayı kafama koymuştum. Bir süre daha orada kalacağı için etrafının toprakla beslenmesi biaz d'servis işçilerinin betonu kırarak etrafının genişletilmesini söyledim.

O gün beton kırıldı yamyassı olan gövdesi özgürlüğüne kavuşmuş hafif esen rüzgârda mutluluktan efil efil sallanıyordu. Kırılan betonun yerine toprak dolduruldu, sallanmasın diye gövdesi iyice sıkıştırıldı, çıtalara ile etrafı koruma altına alındı. O yaz su ve gübre takviyesi ile gözle görülür halde gelişme kaydettiği görüldü.

Bir yıl sonra;

Nisan başında yerinden sökülerek yemekhane yanı giriş çıkış yolu arasında etrafı bordür taşları ile çevrili refüj aralığına dikildi artık gözümüz üzerindeydi.

Rüzgârın sürükleyip getirdiği, ya da her hangi bir kuşun düşürdüğü dut taneciğinden meydana gelen bu cılız dut fidesi, toprağının suyunun bol, bahçıvan gözetiminde olacağını bilebilir miydi ki.

O yıl sonunda servis işçilerinden işi bilen biri, aşı zamanı olduğunu, iyi cins filiz ile aşılayabileceğini söyledi. O hafta sonu köyünden getirdiği iki adet dut filizini ayrı ayrı dallara aşıladı. Aşıllardan birinin mor diğerinin beyaz dut vereceğini söyledi.

Bir yıl sonra bahar geldiğinde yapılan aşıların tuttuğunu gördük. Gövdesinden yükselen dallar, yaz boyunca gelişip serpildiler. Bir kaç yıl sonra mor, beyaz dut vereceğe benziyordu. Yaz boyunca gövdesi ile dallarının güçlendiği görüldü. O sene sonbahar da tayinim çıktı, oradan istemeyerek ayrılıp tayin yerime gittim.

Beş yıl sonra;

Emekli olalı bir yıl olmuştu aylardan haziran ortalarıydı. Tayin nedeni ile ayrılmış olduğum iş yerini görmek geldi içimden. Gittim ancak, tanıdıklarım ya tayin nedeni ile ya da emekli olmuşlardı. Orada bulunan memurlardan bir kaçını gıyaben tanıyordum, onlarda beni tanıdı. Öğlen on iki suları yemek vaktiydi, rahatsız etmemek için onlardan müsaade istedim. Yemek vakti gitmek olur mu beraber yemeğe çıkarız dediler. Yemek salonu birinci kattaydı. Fabrikaya bakan cam kenarında bizim için hazırlanan masaya oturduk. Gözüm bir an camekândan dışarı refüjden bize doğru uzanan dala takıldı. Dal üzerinde düşmemek için bir eliyle dalı kavrayıp diğer eliyle dala astığı kovaya dut dolduran bir işçi dikkatimi çekti.

Yemekten sonra garsonlar masayı temizleyip yeni servis açtılar. Yemekhane şefi elindeki kaseden tabağımıza mor ve beyaz karışık iki cins dut servis edip ürün kendi ürünümüz biraz önce dalından toplandı, lütfen buyurun dedi. Dutlar hem tatlı hem de mis gibi kokuluydu. Tebessüm ederek, ağacı dikenin, dikilmesine sebep olanların, yiyenlerin geçmişlerinin cümlesine rahmet olsun dedim. Mesai saati yaklaşmıştı, yemek için teşekkür ederek yanlarından ayrıldım.

Anılarımı tazelemek dut ağacımı yerinde görmek için refüje doğru yürüdüm. Zaten geliş nedenlerimden biri de diktiğim dut ağacını görmektir, gittim gördüm bayağı büyümüş serpilmişti gövdesine yaslandım. Geride kalan o hüzünlü günlerini anımsarken bu gününün mutluluğunu yaşadığını gördüm. Gölgesinde bir müddet soluklandım.

Başımı yukarı kaldırdığımda, dut ağacımın suya, toprağa, güneşe ve özgürlüğe kavuşmuş olmanın mutluluğunu yaşadığını hissettim. Atlas yeşili canlı ve parlak yaprakları arasından sızan ışığın şavkını da mor ve beyaz irice dut taneciklerinin sanki hakkındır ye bizi der gibi gülümsediklerini hissettim. 050216 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015516/mor-beyaz-oyku.html>

Gülsüm- ÖYKÜ

Evel zaman içinde şehirler küçük, sayılı mahallelerden müteşekkildi. Evler dar sokaklarda yan yana sırt sırta toprak damlı geniş avlulu, avlunun etrafı yüksek duvarlarla çevrili evlerdi. Bitişik olmalarına rağmen duvarlarının yüksek olması nedeniyle komşu komşuyu göremezdi. Zira eşkiyanın, arsızın, ursuzun kol gezdiği yıllardı. Musa Efendinin konağı bahsi geçen mahallelerden birindeydi. Ama onun evi o evlerden değildi. Benzemezdi de çok odalı, kilerli, zerezeminli o bir ahşap kagir yapıli konaklardandı. Musa efendi seksen küsur yaşlarında, muhitin de sözü dinlenen, ilmiyle hoş sohbetiyle itibarlı, mahallenin ileri gelen eşraflarından biriydi. Asmalı sokağın başında bulunan cumbalı konağın da, kalabalık ailesiyle birlikte yaşıyordu.

Efendi Baba Musa Efendinin konağı diğer evlerin tersine avlusu ve bahçesi konağın arkasında yüksekçe taş duvarla çevriliydi. Avlunun biraz ötesinde bulunan bahçesin de bakrac düzeneği korunaklı derin su kuyusu, sol tarafında zerezeminli kileri, konağın fazla eşyalarının saklandığı bir de salaş deposu vardı. Avlunun sağ tarafında halayıkların yaşadığı müstemilatı, bahçenin sonlarına doğrudan evin ihtiyacını karşılayan büyük baş, küçükbaş hayvanların barındığı ahır ve samanlığı vardı.

Musa efendi ismi ile hitap edilmesinden pek hoşlanmazdı. Aile ve yakınlarının ona efendi baba demelerini isterdi. Efendi baba konağında evli iki oğullarıyla birlikte yaşıyordu. Bir yıl evvel hanımı hakkın rahmetine kavuşmuştu. Evli kızları özel günlerde ziyaretine gelir, el öpüp hayır dualarını alırlardı. Musa efendi böyle davranmalarının gerekli olduğunu düşünenlerdendi. Kızların evlendikten sonra sık sık baba evine gelmelerinin pek doğru olmadığını söylerdi.. Gözleri gönülleri yuvalarında olsun ister ayrıca tembihlerdi de. Sizi yalnız bırakmam ara sıra ziyaretinize gelir torunlarımı sever varsa ihtiyacınız hallederiz tamam mı yavrularım der onları kırmaz gönüllerini alır evlerini sahiplenmelerini isterdi. Hiç bir zaman damatların yanında, kızlarına ve torunlarına bahşış dışında, maddi yardımda bulunmamaya özen gösterirdi. Damatlar yüz bulup alışkanlık haline getirmesinler isterdi.

Efendi Baba, bir bayram arifesinin sabahında halayıklardan Ali ile Davut ağalara, küfelerini yanlarına almalarını söyledi. Bayrama birkaç gün kalmıştı. Konağın ihtiyaçlarını temin etmek için beraberce kapalı çarşının yolunu tuttular. Kapalı çarşı ve bedestenden küfe dolusu erzaklar aldılar. Gün batımına yakın, yine geldikleri gibi o dar sokaklardan Efendi Baba önde, ellerini arkadan bağlamış vaziyette yürürken ağalar sırtlarında lebalep dolu küfeleriyle takip ederek konağın yolunu tutuyorlardı ki. Efendi Baba Asmalı Sokağın iki sokak aşağısında bulunan, Serinyer Sokağının ortalarında, avlusu önde olan deve kapılı evlerden birinde çocuk ağıdı ile karışık, inleyen bir kadın sesi duyar gibi oldu. Olduğu yerde durdu ellerini arkasından çözerek, ağıdın geldiği yöne doğru dönüp, sağ elini kulağına götürdü. Halayıklarına işmar ederek sizde duyuyor musunuz dedi. Halayıklar evet duyuyoruz Efendi Baba, çocuk sesine karışan sanki inilti bir kadın ağıdına benziyor dediler.

Musa efendi halayıklarına hele bir yükünüzü indirin soluklanın bakalım ağalar dedi. Sesin geldiği yöne doğru yürüdü. Kerpiç duvarda eğreti duran yıpranmış, büyükçe ahşap deve kapısının önünde durdu. Emin olmak için kapıya kulağına dayadı. Halayıklarına dönerek evet sesler bu evden dedi. Kapının at nalına benzer dövme demirden yapılmış halkalı tokmağına birkaç kez vurdu. İçeriden gelen ağıt seslerinin bir an kesildiğini duydu. Israrla kapının açılması için vurmaya tekrarladı. Avludan kapıya doğru ilerleyen biri kim o diye ses verdi, bu ses bir kadın sesiydi. Büyükçe kapının üzerinde bulunan küçük kapının sürgüsünün açma sesi duyuldu. Hafiften kapı aralandığında ağzını yaşmağı ile kapalı gözleri ağlamaktan kızarmış biteviye burnunu çeken genç bir gelin birini mi aramıştınız dedi.

Birini aramıyorum kızım bu evden ağıt sesi duydum beni yolundan etti. Gidemedim bir türlü, ağlayan senmisin evladım dedi. Yok dede ben değildim bilmem ki kimdi dedi. Musa efendi gelinin gözlerine baktı o olduğundan emindi, ağlamaktan gözü kan çanağına dönmüştü zira. Israrla; - Evladım saklama, ağlayan sendin bundan eminim dedi. Ben değilim dediye de gözlerine hâkim olmadı. Sanki hazırda bekliyordu yağmur gibi boşaldı gözlerinden yaşlar.

- Senin deden sayılırım, benim torunumdan da küçüksün. Hadi nedir derdin söyle evladım. Söylemezsen ilahi huzurda iki elim yakanda olur aç kapıyı da derdini anlat dedi. Sokak kapısı olan büyükçe deve kapısının üzerinde bulunan küçük servis kapısı içeri doğru açıldı. Musa efendi halayıklarıyla içeri girdi. Genç kadın ürkek çekingen boynunu bükmüş ağlıyor titriyordu. Geniş avlunun ardında bulunan tek katlı salaş evin eşğinde oturan dört ila altı yaşlarında gözleri ağlamaktan kızarmış sümüklü iki kız çocuğu yerinden kalkarak analarına doğru yürüdüler.

- Bu çocuklar niye ağladılar da gözleri kızardı peki söylermisin evladım diye sordu genç kadına.

- Genç kadın, babaları yemenden dönmedi yetim kaldılar, bize göz kulak olacak kimsemizde yok. Devlet yardım edecek dediler ama ne arayan oldu nede soran, çocukları doyuramıyorum dedi.

- Musa efendi ileride tüten ocağı gördü. Üzerinde dışı isli bakır tencereye doğru yürüdü. Tencerenin kapağını açtı, buhari dağıldıktan sonra gördüklerine inanamadı, tencerede patates ile soğan haşlanıyordu.

- Kızım, bu o ocakta kaynattığın ne diye sordu!

- Patates ile soğan haşlıyorum ama yemiyorlar, un olmadığı için ekmek yapamıyorum, anne ekmek istiyorum diye

ağlıyorlar. Büyük olanı ekmek istiyorum anne diye ağlayınca küçüğü de ona uyup ağlıyor.
Musa efendinin gözleri doldu, belli etmemek için elinin tersi ile gözyaşlarını sildi, halayıklarına,
- Küfenin içerisinde ne varsa girin içeri hanım evladımın göstereceği yere boşaltın bakayım haydi aslanlarım dedi.
- Genç kadın ağlayarak ama dede ben hak etmedim ki nasıl kabul ederim
- Hak ettin evladım hem de fazlasıyla,
- Adını söylersin kızım dedi Musa efendi genç kadına
- Adım Gülsüm efendim dedi genç kadın
- Gülsüm evladım, şu andan itibaren Allah'ın huzurunda yemin ederim ki sen benim öz evladımsın. Şimdi beni iyi dinle, çocuklarını da al çarşıya gidiyoruz.
- Musa efendi halayıklarına dönerek, ağalar bizi takip edin kızım ve torunlarımla çarşıya gidiyoruz dedi.

Gülsüm ve çocuklarının ne ihtiyaçları varsa fazlasıyla alındı. Dönüş yolunda yine o dar sokaklardan geçip, Serinyer sokağında ki, Gülsümün evinin önüne geldiler. Musa efendi, hafiften sırtını yan dönerek avcı yeleğinin koyun cebinden beş sarı lira çıkardı Gülsüm' e dönerek bir ihtiyacın olursa harcarsın al kızım dedi.

- Zaman zaman bu Ali ve Davut ağabeylerini sana göndereceğim, onlar senin ve çocuklarının ne ihtiyacı varsa temin edecekler. Yine tekrarlıyorum sıkıntın olur da saklar söylemez isen, İlahi huzurda senden davacı olacağımı bilesin, bu sözlerimi unutma. Hadi şimdilik Allah'a emanet ol, dedi. Huzur içinde halayıkları ile birlikte konağının yolunu tuttu.

Gülsüm bu sefer mutluluktan ağlıyor, hey yüce Mevla'm sen nelere kadersin sabah neye ağlıyordum şimdi neye ağlıyorum diye şükretti. Efendi dedesi evliya gibi yetişmişti imdadına, onun bu âlicenaplığı için ellerini duaya açıp onun için yakardı.

Bu böyle devam ededururken, Musa efendinin tavsiyesi üzerine Gülsüm halayık Davut ağanın oğlu Zabıt ile evlendirildi. İki erkek çocuğu dünyaya getirdi. Büyük olanın adını Musa, küçük olanın adını da Davut koydular. Musa efendi, halayık Davut ağanın ölümünden sonra boşalan yerine oğlu Zabiti halayık olarak aldı. Aynı konakta uzun yıllar beraber yaşadılar. Gülsüm, Musa efendi için hep aynı duayı niyaz etti.

Yirminci asrın ilk çeyreği yani cumhuriyetin ilanından sonraki yıllarda devrimlerin etkisiyle kahve haneler de modernize olmuş kiraat hanelere dönüşmüştü. Hane kelimesi yerine salon kelimesi kullanılıyordu. Daha sonraları bu kiraat salonlarının bir tarafında günlük gazeteler ya da kitaplar okunuyor, diğer tarafında yeşil çuha kaplı masalarda, renkli topları deliklere tıkmak için isteka denen sopalarla oynanan bilardo oynanıyordu. Gençler bu düzene bayılmışlardı, bilardo masası başında arada bir istekalarının ucunu çivit mavisii küp tebeşire sürerlerken bilmiş havalarında duruşlarına diyecek yoktu.

Mahalle meydanına açılan sokağın başında açılan kiraat haneyi, Gülsümün büyük oğlu Musa dan olma torunu Mahmut çalıştırıyordu. Kiraat hanenin çay ocağına yakın olan yer de duvarda sırmalı çerçevesi, Atanın mareşal üniformalı yağlı boya resmi asılıydı. Hemen altında Mahmut beyin çalışma masası, masanın önüne serilmiş küçük bir hali. Karşılıklı konulmuş üzeri geyik postuyla kaplı iki adet kollu tahta koltuklar vardı. Çay ocağının diğer yan tarafında kiraat salonu, kiraat hanenin diğer yarı kısmında da üç adet bilardo masası, oyunu seyredenler için çepeçevre dizilmiş seyirci iskemleleri vardı.

Çalışma masası önünde kollu iskemle koltuklardan birine oturmuş yaşlı ama dinç görünümlü, temiz giyimli saç sakalı ağarmış nur yüzlü bir adam açık çayını höpürdeterek içiyordu. Arada bir kiraat hanenin sahibi Mahmut, yaşlı nur yüzlü adamın yanına geliyor hatırını soruyor açık çayını tazeliyordu.

Bir ara kiraat hanenin kapısı açıldı. İçeri saç sakalı ağarmış ileri yaşlarda bastonla ilerleyen iki ihtiyar girdi şöyle bir etrafı süzdüler çalışma masasının önünde kollu iskemle koltukta oturan yaşlı nur yüzlü adama doğru ilerlediler. Sırayla yaşlı adamın elini öptüler. Selamlaşıp bayramlaştılar. Nur yüzlü yaşlı adam, piri ihtiyarlara hayır dualar etti, berhudar olun evlatlarım dedi. Köstekli saatinin gümüş zincirinin sarktığı avcı yeleğinin koyun cebinden iki adet Reşat altınını çıkartıp onlara verdi. Kiraathane sahibi Mahmut ihtiyarlara çay ikram ederken verilen altınları görmüştü. Nur yüzlü yaşlı adama dönüp dedem benim, hakkım bakimi dedi, nur yüzlü yaşlı adam elbette evladım senin hakkın elbette baki dedi.

Bilardo oynayan gençler olan biteni an be an izlemişlerdi. İçlerinden külhanbeyi görünümlü olan, kollu iskemle koltukta oturan nur yüzlü yaşlı adama doğru ilerleyerek;
- Utanmıyorsun be adam, baban yaşındaki bu beli bükülmüş ihtiyarlara elini öptürmeye, üstüne üstlük bir de bayram haçlığı veriyorsun.
- Nur yüzlü yaşlı adam, evladım neyine gerek git sen oyununu oyna dedi.
- Külhanbeyi kılıklı genç, bak utanacağı yerde hala ukalalık edip konuşuyor, yaşlı adama vurmak için elindeki istekayı kaldırdı. El öpen yaşlı adamlardan biri külhanbeyi gencin kolunu tutarak vurmasını engelledi.
- Ne yapıyorsun be evladım o gördüğün adam bizim dedemiz.
- İnanmıyorum benimle dalgamı geçiyorsun dedi külhanbeyi.

Torun Mahmut, gençlere doğru ilerleyerek evet delikanlı dedi. Bu gördüğünüz adam benim baba dedem. Eli öpülen benim dedemdir, dedemin ilk elini öpen ihtiyar benim babam, diğer yaşlı ihtiyar da amcam olurlar anladınız mı şimdi dedi. Gençler hayret bakıştılar ve bilardo masalarına doğru ilerlediler. Mahmut önce dedesinin sonra baba ve amcasının elini öptü.

Gençler oyunlarını bitirdiler, hesap öderken, Mahmut Ağabey anlattıkların pek inandırıcı gelmedi vallahi aklımız karıştı. Dedem dediğin adam baban ve amcadan kat kat genç neredeyse senin ağabeyin gibi duruyor, bir gün bize gerçeği anlattırısın inşallah dediler ve kıraathaneden çıkıp gittiler.

Mahmut, bu hikayeyi gençlere başından sonuna kadar ne biliyorsa anlattı. Rahmetli babaannem Gülsüm Hanım biz torunlarına şöyle anlattı.” Tarifi mümkün olmayan zor günlerimde bana ve halalarınız küçücük çocukken onlara hızır gibi yetişen, bize atalık eden, bizi öz evlatlarından ayırmayan Musa efendi dedenizi sakın ola ihmal etmeyin hatırını kırmayın. Eğer ben ondan önce hakkın rahmetine kavuşursam, koruyun sahip çıkın. Eğer ki ihmal eder ona sahip çıkıp korumazsanız huzuru mahşerde iki elim yakanızda olur bilesiniz. Ben, Musa efendi dedenizi tanıdığım ilk günden beri beş vakit namazlarımda duamı eksik etmedim. Dualarımın kabulü için binlerce kez niyazda bulundum.dedi” Nasıl bir duaydı diye sorduğum babaanneme;

“Allah'ım Musa kulun bana ve evlatlarıma atalık etti ondan razı ol, onun bize yaptığı iyiliğe karşılık, öyle bir sağlıklı ömür ver ki torunlarım elini öpsün. 250915 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016340/gulsum-oyku.html>

Diğeri Sen Gibi

Bana anlat da
ne anlatırsan anlat
ama hüznü içermesin sözlerin
bulamıyorsan anlatacak bir şey
dal gözlerimden içeri
bak uzun uzun
gördüğün seni
tatlı yemiş suya kanmış
mutluluğa doymuş gibi anlat.

.....
Görüyorum
kıpırıyor dudakların,
sanki mutluyum der gibi
birazdan açılıp saçılırsın
gül yaprağı
nar tanesi saçılmış gibi.

.....
Ben istedim daldın gözlerime
neden suçlandın öyle
süt dökmüş kedi gibi
sen iste beraber dalalım gözlerimize
doğsun bebeğimizde resimlerimiz
bende sen sende ben gibi. mcicek 010816

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038150/digeri-sen-gibi.html>

Eskici (Öykü)

Sabah ezanı okunmadan kalktı abdestini aldı, kale içerisinde bulunan baraka dükkanını açmak için yola koyuldu. Ekmek kapım dediği dükkanına vardığında ezan okunmak üzereydi. Biraz ötesinde bulunan camiye gidip cemaatle namazını kıldı. Sabah aydınlığında dükkanın önünü süpürdü. Komşuları ile selamlaştı hal hatır sordu iyi pazarlar diledi. Dükkanına girdi ya Allah bismillah diyerek köşede bulunan üzeri halı kaplı çekmeceli küçük tezgahın ardında bulunan iskemleye oturdu ve her gün olduğu gibi muttat bereket duasını yaptı. Avcı yeğenin sol cebinden çıkardığı anahtarla çekmecenin kilidini açtı, içerisine siftah olsun diye akşamdan hazırladığı beş kuruşu attı, siftah benden bereket Allah'dan dedi. Oturduğu yerden başını kaldırdı, iki duvar arasına yerleştirilmiş su borusuna asılı çeşitli bedende az giyilmiş elbiselere şöyle bir göz attı.Yerinden kalktı elbise indirme çatalını eline aldı, asılı elbiselerden sıradaki birinci elbiseye çatalı taktı sanki aşağı indirirmiş gibi yaptı. Tek kişilik oyun oynarmış gibi önce müşteri oldu en baştaki elbisenin fiyatını sordu;

- Selamünaleyküm emmi, elbise alacaktım da acaba şu birinci sırada bulunan elbise kaç lira?

- Yeğenim sana yüz lira olur.

- Doksan dokuz lira versem olmaz mı !

- Olmaz ağzını yediğim yeğenim kanaatin olsun ki kurtarmaz dedi.

Aynı cümleleri tekrarlayarak baştan sona tüm elbiseleri istediği gibi fiyatlandırdı. Tezgahına oturup pusuya yatıp avının gelmesini bekledi.
.....

Başkaya'dan Sarıların Köşker Mehmet o gün erken

kalktı ahırda süt sağan hanımı Hacca'ya seslendi "gız hacca oğlanı kaldır, satılacak neyin varsa denkleştir. Okullar açılmadan oğlana kıyafet alacağım. Hadi çabuk otobüs kalkmadan yetişmem lazım" dedi.

Köşker Mehmet, şehirde satacağı ne varsa burunlu köy otobüsünün

damına yükletti, ayaklarından çitilediği iki tavuk bir horozu da yanına alarak,

oğlu pısrık Ali ile birlikte köyün burunlu otobüsüne bindiler. Oğlunu yol boyunca tekrar tekrar tembihledi.

- Bak şimdi Ali, malları sattıktan sonra, elbiseci ye diyeceğim ki, bu oğlan

komşumun oğlu, yetim diyeceğim. Okullar açılmadan hayrımaya olsun diye alayım diyeceğim, tamam mı , he mi aslan oğlum anladın mı beni. Aman ha konuşup da yalanımı çıkartma benim.

-Tamam baba dediğin gibi hiç konuşmam susarım dedi Ali.

Köşker Mehmet, köy garajından at arabasına satıp paraya çevireceği yüklerini yükleyip kale içine

götürdü. Ali bir köşede yüklerin başında beklerken parça parça mallarını pazar

Yerinde satıp paraya çevirdi. Kale içinde bulunan sıra sıra eski elbise satılan barakalara doğru yürüdüler.

Barakalardan birine girdiler, uyanık müşteri edasında;

- Selamınaleyküm emmi, hayırlı işler olsun.

- Ve aleyküm selam yeğenim

- Emmi, Başkaya'dan muhtar Mustafa'nın selamını getirdim.

- Mektepler açılacak ya, hayırma bu yetime bir elbise alıyım dediydim.

Komşumun çocuğu, yetim anlayacağın, muhtar benim

selamımı söyle ne alacaksan fiyat hususunda sana yardımcı olur dedi.

- Kolay Yeğenim onu düşünme, hele bi hasbıhal edelim.

- Ee muhtar ne yapıyor sağlığı yerinde mi, oğlunu everdi mi

- Emmi muhtarın oğlu yok ki, bir kızı var.

- Ee kızı everdi mi bari!

- Emmi kızı daha küçük orta mektebe gidiyor.

- Amanın tövbe tövbe iyice karıştı kafam yav, karıştırdım her halde.

Her neyse sende ona benim selamımı söyle dedi. Aslında eskici cin gibiydi. Ne Muhtar ne de köyü tanııyordu. Eskici baktı iş uzayacak yönünü çocuğa çevirdi

- Söyle bakalım delikanlı nasıl bir şey istiyorsun.

Çocuk tembihli ya ses vermedi, çocuk konuşmayınca yerine baba devreye girdi.

- Emmi o ne bilsin, ben göstereyim bari deyip iki duvar arası yerleştirilen boruda asılı elbiseleri baştan sona öylesine süzdü. Baştan birinci elbiseyi indiriver hele dedi.

Eskici çatalı takıp istediği elbiseyi indirdi. Yerde serili gazete kağıdını oğlana

göstererek giyin bakalım aslan parçası dedi. Oğlan hiç beğenmemişti, gönülsüz önce pantolonu ardından ceketini giydi. Yaklaşık kırk beden giyinen oğlan, kırk altı beden elbiseyi giyindi.. Çocuğun giyindiği elbiseyi beğenmediği suratından belliydi. Oğlan surat asmada haklıydı, zira pantolonun paçası,

ceketin kolu bir karış uzundu içinde kaybolmuştu.

Eskici çocuğu razı etmek için ne diller döktü.

- Bak yeğenim, emmin (çocuğun babasından için) seni terziye götürür,

pantolonun paçasını, ceketin kolunu büktürüp, birazda yanlardan içine

aldırır, üzerine mih gibi oturur. Eskici Köşger Mehmet'e bakarak sanki üstüne dikilmiş

gibi öyle değil mi emmi si dedi.

Çocuğun zaten söz hakkı yoktu, mecburen boynunu büktü,

babasına (emmi) masumane bakış attı, gözlerini olur dercesine kırıştırdı.

Köşker Mehmet eskiciye dönerek,

- Borcumuz ne olur acep emmi dedi.

- Muhtarın Mustafa'nın hatırına, yüz lira versen yeter yeğenim dedi.

- Emmi Kurbanın olayım pahalı dedin biraz ikram et, seninde sevabın olsun dedi.

- "Günahın vebalin boynuma olsun ki sabah doksan dokuz lira verdiler vermedim yeğenim.

Köşker Mehmet diyecek laf bulamadı, elbiseyi yüz liraya aldı.

Eskici, elbiseyi gazete kağıdına sarıp, Köşger Mehmet'in koltuğunun altına yerleştirdi.

- Eğer köyde terzi yoksa, üç dükkan aşağıda terzi Mustafa var, ona selamımı

söyle üç beş kuruşa büker daraltır. Eskiçi , hadi yeğenim rast gele güle güle dedi yol gösterdi.

Köşker Mehmet dükkandan çıkar çıkmaz arkasına bakmadan uzaklaşırken kendi kendine mırıldanıyordu.

- Muhtarın selamıyla yediğim kazık yetmedi, şimdi de senin selamınla terzi

Mustafa'nın kazığını yiyeyim öylemi, yürü oğlum anan terziden iyi büker dedi, köy durağına doğru yürüdüler.

Eskiçi de Köşkerin arkasından şöyle mırıldandı.

- Vay kösnük vay, oğlunu yetim diye bana yutturmaya çalıştı. Kırk yıllık eskiçiyim yutarmıyım, bana bu numaralar sökmez seni çakal seni dedi. (derleme) 060315 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1045596/eskiçi-oyku.html>

Turnam - B

Erciyesten yüksel doğrult kaleyi
Benim için ziyaret et sılayı
Turnam sever isen kadir Mevlayı
Uğra bizim ele hakkı seversen

Kesmesin yaradan senden nazarı
Geç kalma yol vermez dağların karı
Bizim elin cuma günüdür pazarı
Cumada orada ol hakkı seversen

Sorarsan gareserin bağları düzde
Gelirsin yazın gidersin güzde
Bir günlük misafir kalmanmı bizde
Sazlık senin kal hakkı seversen. Şair Mehmet çiçek

Not. Şiir Rahmetli babama aittir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088081/turnam-b.html>

O güzel Günler

Bakmayın öyle fotoğrafta dondurulmuş,
Yaşanmışlığın siyah beyaz olduğuna.
O silik yoksulluğun solduramadığı
Sade ve duru yaşantımız vardı bizim.
Bizden gayri löküz hayat yaşansa da
Gönül aydınlığımız vardı bizim.
Bir eli bal da bir eli yağda olanlara
Sofralarını nimet saymayanlara inat
Nasibimize düşen soğan ekmeğe
Sonsuz şükrümüz vardı bizim.

.....

Yazın toza kışın çamura bulansak da
Düşe kalka oynadığımız çamurlu çıkmaz sokağımız
Suyunda çimdiğimiz deremiz çayımız vardı bizim.
Bahçeden bağdan hesapsız yediğimiz
İlaçsız meyvemiz sebzemiz vardı bizim.
Naftalin vanilya pudra kauçuk
Karışık kokusunu içimize çekmeye doyamadığımız
Bisküvi akide kızamık şekeri satan
Mahalle bakkalımız vardı bizim.
Düdüklü elmalı horozlu aynalı şeker Satan çerçilerimiz vardı bizim.
Arada bir olsa da gırnata dümbelek Çalıp oynatan sokak şenlikçilerimiz
Çocuklara dudak şapırdatan
Konik kapaklı tepside
Çöpe rengarenk macun dolayan
Macuncu geldi diye bağırın. Yeniçeri Bekirimiz vardı bizim.

.....

Meğer bir perdelik oyunmuş o günler
Ne başladığını ne bittiğini bilebildik
Meğer, ne güzel günlermiş meğer
İstesek de bir daha gelmez o günler.
051118 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222491/o-guzel-gunler.html>

Sakar Kazma (ÖYKÜ)

Kazma bir ucu sivri diğer ucu keski olarak kazı işlerinde kullanılan, bildiğimiz eşiçi kazmalardan değil. Bu Kazma düşünen, konuşan, verilen işi katlar arasında bir aşağı bir yukarı götürüp getiren, ortalığı temizleyen, belli saatlerde çay servisi yapan, amirlerine karşı saygılı. Bir baltaya sap olan cinsten bu bizim Kazma.

Taşrada bulunan kamu fabrikalarının birinde misafirhane görevlisi olarak vardiya usulü çalışan. Enine boyuna çam yarması gibi cüsseli. Korkutucu görünüşüne rağmen yüreği pamuk kadar yumuşak. Düzgün karakterli, görevini aksatmadan yapan hizmetlilerden biri bu Kazma. İlk okul üçten terk olmasına rağmen azmederek orta ve liseyi dışarıdan bitirip üniversiteyehazırlanan. İşletme okuyup çalıştığı fabrikaya müdür olmayı hedeflediğini söyleyen. Sekiz baş nüfusa bakan azimli ve fedakar bir köy çocuğu bu Kazma.

Misafirhane görevisi olarak gündüz daimi, haftada bir nöbetçi olduğu gecelerde misafirhaneye gelen misafirlerin kaydını tutmak, gidenlerin çıkışını yapmak. Kalıcı misafirlere sabah kahvaltısı hazırlamak, akşamları çay kahve servisi yapmak. Misafirler odalarına çekilince de, görev başında uyumamak için gece geç saatlere kadar ders çalışmak.

Bu sebeple misafirhanede hizmetli olması hasebiyle, Ankaradan taşraya görevli gelenlerin çoğu tanır Kazmayı. Fabrikada görevli bulunduğum günün akşamı, sabah kahvaltı hazırlamasını tembihlemiştim. Sabah kahvaltı salonuna geçtiğimde masa hazırlanmıştı. Porselen demlikten çay servisi yapıp geri çekilirken ayağı takıldı ve tökezledi. Gördüğümü fark edince özür diledi, aldırma önemli değil dedim. Sakarlığımı mazur görün dedi ve geri geri çekildi.

O gün fabrikada işlerimi erken bitirmiştim. Fabrika müdürü ve diğer yardımcılarla birlikte memur lokantasında akşam yemeği yedik. Akşam çayı için birlikte yemekhanenin karşısında bulunan misafirhaneye geçtik. Kazma bizleri kapıda karşıladı, misafir salonuna geçtik. Çayın hazır olup olmadığını sordu müdür bey, hazır efendim dedi. Biraz sonra elinde çay tepsisiyle salona girdi. Müdür beyin çayını sehpa üzerine koyarken avuç ayası üzerinde tuttuğu çay tepsisi elinden kayıp sehpa üzerine devrildi. Çaylar dökülmüş cam kırıkları halının üzerine saçılmıştı.

O, dağ gibi iri cüsseli adam mahcuptu, gözlerinde hüznün dondu kaldı. Kimsenin yüzüne bakamayacak kadar üzgün olduğu belliydi. Sadece müdür beyin gözlerine yalvarırcasına bakıyordu. Sanki ne olur efendim beni işten çıkarmayın, dört çocuğumla ne yaparım sonra, beni affedin diyor gibiydi. Müdür bey Kazmanın sakarlığını pişkinliğe verip fazla üzülmemesi için kahkaha atarak güldü, hay Allah bizi güldürdün Allah da seni güldürsün dedi, bizler de ortamı yumuşatmak için hep beraber güldük.

Üzülme Kazma dedi müdür bey, adın Kazma soy adın Sakar oldukça sana kimse kıyamaz, kızan olsa da buna müsaade etmeyiz öyle değil mi arkadaşlar dedi yanına çağırdı. Yaklaşınca başını eğdi iki eliyle ensesinden çekip okşadı. Git şimdi çayımızı tazele dedi. Zaten temizlik işlerine bakanlar ortalığı anında temizlemişlerdi. Bir müddet sonra karşıda bulunan memur lokantasından çağrılan işin ehli garson, çay tepsisiyle içeri girdi kazma da arkasındaydı. Çaylar içildikten sonra müdür bey diğer çalışanlarla birlikte iyi akşamlar dileyerek misafirhaneden ayrıldı.

Merkez ve diğer fabrikalardan ara sıra görevli gelenler misafirhanede konakladıkları, dışarıdan misafir alınmadığı için genellikle تنها olurdu. Yemekten sonra televizyon salonunda Kazma ile baş başa kalmıştık. Çay taze yeni demledim içelim dedi. Getirdiği çayı tepsisiyle birlikte sehpaye koydu. Otur konuşalım başka türlü zaman geçmiyor dedim. Sırayla köyünü, ailesini, çocuklarını sordum, mahcup bir tavırla sorduklarımı cevapladı.

Adının Hüseyin olduğunu biliyordum, ama kimse ismiyle hitap etmiyordu. Niye kazma dediklerini sordum.

- Tel örgünün berisinde görünen şu köy var ya ben o köydenim. Ailecek çiftçilik yaparız, arazilerimizin bir kısmı kamulaştırılıp tel örgüyle çevrilince, fabrika yapılacağını öğrendik sevindik. İnşaata ne zaman başlanacağını merak ettik. Yıl sonuna doğru şantiye barakaları kuruldu iş makineleri çalışmaya başladı sevindik. Muhtar şantiyeye işçi alınacağı haberini kaymakamlıktan öğrenmiş bizlere duyurdu. Duyar duymaz köyümüzde ve yakın köylerde ne kadar işsiz genç varsa müracaat ettik. Bir kaç hafta sonra işe alındığımızı bildirdiler. İstenen evrakları tamamlayıp muhaberata teslim ettik ve kısa sürede işe başladık. Beni inşaat servisine verdiler. Evrak getir götür, temizlik işlerini yap dediler. Sabahları masaların üzerinin tozunu alıyor, yerleri paspaslıyor, mesai başladığında da personele çay servisi yapıyordum. Bir kaç sene şantiye barakalarında böyle çalıştık, sonra çoğu binalar tamamlanınca, diğer birimlerle birlikte biz de yeni ofis binasında yerimize geçtik.

Fabrika işletmeye alındığında muvakkat işçilerden bir kısmımız ve torpilliler imtihanla kadroya geçtiler, tabi olarak maaşları da arttı. Benim tahsilim ve mesleğim ve torpilim olmadığı için kadro alamadım muvakkat kaldım. Dokuz ay çalıştım kışa doğru çıkarıldım. Çalışmadığım dönemde esnafa yaptığım borcu çalıştığım dönemlerde zorlanarak ödedim. Bayağı geçim sıkıntısı çekiyordum. Elime üç beş kuruş geçince köyde adım sanım duyulur oldu. İstedğim kıızı ikiletmeden verdiler evlenip onunla mutlu oldum. Bu gördüğün Kazmanın şimdi dört çocuğu kalabalık bir ailesi var efendim.

Allah'ıma Nasıl şükretmem binlerce şükürler olsun. İnşaat servisinde bir mühendis ağabeyim ilkokulu bitirmem için

beni teşvik etti, onun sayesinde ilk okulu bitirdim. Bu hızla zaman içerisinde orta okulu da bitirdim. Ortayı bitirdiğim yıl beni inşaat servisinden alıp misafirhaneye verdiler. Kısa sürede işime alıştım, doktor gibi beyaz önlük giyinmem, memur gibi masaya oturup kayıt yapmam, telefonla amirlerin talimatını almam, gelen misafirlerin adam yerine koyması var ya ! Vallahi ne yalan söyleyeyim beni gururlandırıyor. Bu arada gece nöbetimde zamanım bol oluyordu. Amirimin sayesinde dışarıdan liseye devam ettim. Bu yıl bitirip üniversite imtihanına gireceğim. İnşallah iyi bir bölümü kazanırım.

Sorduğunuz sorunun cevabını unuttuğumu sanmayın, unutmadım biraz konuyu dağıtıp eski günlerime döndüm özür dilerim. Önce sakarlığım sonra kazma hikayem sayesinde kadro aldım. Bana kadro veren genel müdürümüze buradan sonsuz teşekkürler ediyorum, ona ömür boyu minnettar olacağım. O günlere dönüp anlatayım efendim;

Fabrika işletmeye alındığından bir kaç yıl sonra merkezden teftiş için genel müdürümüzün fabrikamızı ziyaret edeceği haberi geldi. Tüm fabrika çalışanları, ofis ve mütaka temizliğine giriştik. Yol tamirleri yapıldı, yol levhaları, yol çizgileri, çöp tenekeleri, bordür taşları boyandı. Misafirhanede tüm perdeler yıkandı, koltuklar yerler silindi, banyolar temizlendi kolonya tıraş takımı, en kaliteli markalardan nevresim, bornoz, havlular yenilendi. Misafir salonunun mozaik yer kaplaması üzerine ahşap parke döşendi.

Sonunda beklenen oldu. Genel müdürümüzün yolda olduğu haberini alan fabrika müdürü ve yardımcıları şehir girişinde karşıladılar. Genel müdür kendisi için tahsisli olan birinci katta bulunan süit odada ağırlandı. Zatiyelerine hizmette bulunacağım için beni de donatmayı ihmal etmediler. Takım elbise, beyaz gömlek, kravat, beyaz iş önlüğümü, ayakkabımı yenilediler. O güne kadar hiç genel müdür görmemiştim. Yoğun hazırlık yaptıkları için midir nedir bilmem, yüz yüze geleceğimden heyecanlanmış bayağı korkmuştum. Meğer öyle değilmiş, mütevazı adam gibi adammış efendim.

Genel müdür istirahatete çekilinceye kadar fabrika müdürü ve yardımcıları eşleriyle beraber misafir salonunda beklediler. Allah'tan o ana kadar sakarlık yapıp hizmette kusur etmedim.

Sabah erken saatlerde yine fabrika müdürü ve yardımcıları misafirhaneye geldiler, salonunda genel müdürün kahvaltıya inmesini beklediler. Biraz sonra salona giren genel müdürü ayakta karşıladılar. Selamlaştıktan sonra kahvaltı masasına geçtiler. Fabrika müdür servisi başlatmamı gözüyle işmar etti. Gümüş tepsi üzerine kristal çay bardaklarını gümüş kaşıkları gümüş şekerliği koydum. Heyecanımı yenmem için kendimi kırk kere tembihledim. Kazma salona parke döşendi giriş ile salon arasında yükseklik farkı var sakın takılıp düşmeyeyin diye.

Servise çıkmadan heyecanımı yatıştırmak için duamı ettim ama yine de yenemedim. Dolu tepsiyle mutfaktan salona geçerken girişteki yükseklik farkını unutmamla, kahvaltı masasına doğru uzanmam bir oldu. Her şeyi berbat etmişim. Fabrika müdürü Kazma ne yaptın dercesine gözlerini belertirken bana yiyecek gibi baktığını gördüm. Oradakiler donup kalmıştı.

Genel müdür yerinden kalktı bana doğru geldi beni yerden kaldırdı. Berbat ettiğim yarım kalan kahvaltı lokantadan takviye ile tamamlandı. Kovulmaya hazır, beklerken içeriden haber geldi. Genel müdür seni istiyor dediler. Korku ve panikle genel müdürün huzuruna çıktım. Fabrika müdürü ve yardımcıları ters, ters ne yaptın sen dercesine bakıyorlardı. Genel müdür tebessümlü bir tavırla geçmiş olsun evladım üzülme olur böyle şeyler aldırma dedi. Dikkatimi çekti sana neden Kazma diyorlar senin adın yok mu diye sordu.

– Adım Hüseyin efendim. Soyadım Kazma olduğu için Kazma diyorlar dedim.

- Niye Kazma büyüklerin başka soyadı bulamamışlar mı !

– O yıllar köylük yerinde, köylü lakapla anılmış, soyadı nedir bilmezlermiş ki genel müdürüm. Soyadı kanunu çıktığında köylü sormuş nası bir isim alalım diye. Nüfus memuru köylüye akıl vermiş, taş, toprak, çiçek, dağ, tepe, aklınıza ne gelirse buna benzer olanları soyadı olarak yazabilirsiniz demişler. İlk müracaat edenler bu isimleri soyadı olarak kapışmışlar, sona kalanlar da tırmık, bel, kürek, yaba, saban, çekiç, keser ne varsa onu almış.

En son dedem gitmiş münasip bir soyad bulamayınca nüfus memuru, emmi senin soy adın da " Kazma" olsun demiş. Sakar oluşuma gelince bir işi doğru dürüst yapamadığımdan, kırıp döktüğümünden öyle diyorlar genel müdürüm. Hizmet içi eğitim almadığım için beceremiyorum, eğitim almış olsaydım böyle olmazdı efendim.

- Evli misin çocuğun var mı? - Evliyim elini öper iki oğlum iki de kızım var genel müdürüm. - Ne zamandır, hangi vasıfla çalışıyorsun. – Altı yıl oldu genel müdürüm, bu arada ilkokul üç den terkim ilk okulu, orta okulu bitirdim bu yıl da kısmet olursa liseyi bitirip üniversite imtihanına gireceğim. Şu anda muvakkat işçiyim, daimi olmadığı için kadro alamadım genel müdürüm.

Genel müdürün başımdan aşağı beni süzdüğünü gördüm efendim. Göz göze geldiğimizde tebessümle göz kırpar gibi yaptı ve Kazma sana beklediğin kadroyu vereceğim dedi, uçacak gibi oldum efendim.

Genel müdür fabrika müdürüne dönerek Kazma'nın kadro yazısını gönder dedi.

Sonunda gördüğün Hüseyin, sakarlığı ve kazmalılığı sayesinde kadroyu aldı hayatını kurtardı ve bir kazmaya sap oldu. Yoksa dört çocukla ne yapardı bir düşünsenize efendim.

Aradan on beş yıl gibi bir zaman geçmişti, benim de emekliliğimin beşinci yılıydı. Ege kıyılarında tatil yapmak için yola çıkmıştım. Şehirler arası yol üzerinde bulunan fabrika da öğle yemeği yiyecek yoluma devam edecektim. Yemek salonuna girip bir masaya oturdum. temiz giyimli garson servis açıp tabldotta ki yemekleri saydı. ben yemeğimi yerken salonda bir hareketlenmenin olduğunu gördüm. Hizmetliye bu telaş niye diye sordum. Genel müdür bey fabrikamızda, yemeğe teşrif ediyorlar efendim dedi. biraz sonra teşrif ettiler. Gelenlerden biri hariç hiç birisini tanıımıyordum.

Ayırt edilen çiçekli masaya oturdular. Genel Müdür olduğu beli olan kişinin sağ yanında iri kıyım saçları dökük ve ağarmış olanı genel müdür muhatap aldığına göre galiba fabrika müdürü oydu, sanki bir yerlerde görmüş gibiydim. Hizmetli çağırıp hesabı istedim. Hesap deri portföy içerisinde geldi. Genel müdürün sağ yanında oturan kim diye sordum, fabrika müdürümüz Hüseyin Bey efendim dedi. Bana doğru eğilmesi için elimle ensesinden çektim.

Onun adı Sakar Kazma dedim. Hizmetli, aman efendim estağfurullah müdür beyimiz çok değerli saygın biridir. Yemekhaneden çıkarken protokol masasına selam verirken fabrika müdürüyle göz göze geldim.

Ben fabrika müdürü Hüseyin Kazma, hani bir zamanlar köyden gelen, fabrika hizmetlisi, namı diğer Sakar Kazma. Beni hatırladığınıza eminim efendim. Mücadelem henüz bitmedi, Allah'ın izniyle bir gün solumda oturan genel müdür beyin yerinde olacağım.

Bir zamanlar fabrika hizmetlisi Sakar Kazma, bu teşkilatın hizmetkarı olarak, onuruyla hizmetine devam edecek efendim diyor gibiydi. 280320 mcicek

BeğenTweetSharePin itWhatsApp

mhrck

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1289881/sakar-kazma-oyku.html>

Sarı Çiçek

Yaşama göz kırpmayı
Kaldırım taşıyla dost olmayı
Ayak altında ezilmeyi
Biçilip çöpe gitmeyi
Şartlarım bu demeyi
Bilmiş kabullenmiş.
Zamanı iyi kullanmayı
Güneşle özümlemeyi
Nesli için çiçek açmayı
Bilmiş kabullenmiş.
Dar alanda sıkışık kalmayı
Kısa ömrüne aldurmamayı
Zor olanı başarmayı
Öğüdünü alıp yaşamayı
Bilmiş kabullenmiş. 250407 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304982/sari-cicek.html>

Üzülme Pap

Ben de üşüyorum, çenleyip durma üzüyorsun beni PAP. Ne yazık ki yalnızlığa açlığa susuzluğa alışmak zorundayız.
İnan

bir zamanlar benimde senin gibi sahiblenenim vardı. Rutin bakımlarım yapıyor sevdiğim mamalarla besleniyor, tüm mineral ve vitaminlerle destekleniyordum. Ama bu böyle devam etmedi. Ne zaman leylek bacadan içeri bebeği bıraktı, o an azad edileceğimi anladım. Aile doktoru bebek alerjiye müsait olduğu için, evcil

hayvan varsa uzak tutulması bebeğin sağlığı için uygundur dediğini duydum. Anlayacağın o günden sonra bana yol göründü PAP.

Doktorun önerisi üzerine birilerine vermeye çalıştılar ama olmadı, bir kaç günlüğüne güya yazlığa gitmeye karar verdiler. Kış ortasında ne yer ne içer, nerede barınır diye düşünmeden bu sahilde kaderimle baş başa bırakıp gittiler. Yiyecek yatacak yer bulmak için aç susuz, günlerce sahilde boş evler arasında dolandım durdum. Sahibime benzeyen kimi görsem peşlerine takıldım. Hoşt deyip kovalayanlar, sen ne sevimli şeysin öyle deyip başımı

okşayanlar da oldu. Son bir kaç yıldır tattığım mutluluk buydu PAP. Oysa benim sahiplenilmeye ihtiyacımın olduğunu hiç

anlamadılar. İnan çok zor oldu, azad edildikten sonra açlığa susuzluğa ve yalnızlığa alışmam. Sanırım senin hikayen de benim hikayeme benziyordur PAP. Sabredelim bakarsın talih bir gün bize de döner yüzümüz güler. Üzülüp çenleyip yorulupboşuna nefesini tüketme. Beni üzüyorsun. Mutlu olmaya bak, sütlü kahvem mahzun kader arkadaşım benum. Açlığını bir an

unutmaya çalış, birazdan dere ağzında balık yakalamaya gider karnımızı balıkla doyururuz. Bahar bitmek üzere, az kaldı bir kaç

haftaya kalmaz yazlıkçılar gelir. Her taraf insanla dolar taşar, bizim için cennet olur buralar. Lokanta ve kafeler açılır,

artan yemekleri arka bahçeye bizim için koyarlar oradan besleniriz. Olmadı çocuklar daha duygusaldır, ihmal etmezler, evlerinden

çeşit çeşit yiyecekler getirir bizi beslerler. Üşümeyselim diye kulübe bile yaparlar.

Anladın mı şimdi mahzun kıvrıncığım sütlü kahvem, kader arkadaşım. O mutlu günlerimizi hayal et, yaslan bana mutluluğun tadını çıkar PAP. mcicek haz.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311339/uzulme-pap.html>

Bircan ve Hikayesi

Mutfakta, yeni yıl akşamı için hazırlık yaparken bir taraftan da radyo dinliyordu. Yenişehir de bulunan hastahanelerden

birinde yatan kanamalı hasta için acil (A Rh -) kana ihtiyaç olduğu anonsu geçiyordu.

İçinden bir ses günün bu saatinde kim kan vermeyi düşünür, haydi kalk o hastaya kan vermeye git, bari bir işe yara diye düşündü. Hayırlı bir iş yapmanın sevinciyle evden çıktı.

Dedeefendi sokağın alt başından taksiye bindi, kısa sürede hastanedeydi. Danışma memuresine heyecanla kan bağışında bulunmak için geldiğini

anlattı. Memure zemin kat koridorunu takip etmesini, hemşire odasında görevli hemşireye sormasını söyledi. Hemşire odasında görevli hemşireyle görüştü onun yönlendirdiği doktorun kapısını çaldı, doktor masasında çalışıyordu.

Heyecanla, yirmi dakika önce kanamalı bir hasta için acil (A Rh -) kana ihtiyaç olduğu radyodan anons edildi. Aranan kan gurubundanım, kan vermek için gelmiştim efendim dedi. Galiba doktorun haberi yoktu. Çevirmeli telefonla kan merkezini aradı. Telefonun yakınında bulunan görevli, acil kan bekleyen hasta olmadığını, mutat anons olabileceğini söylediğini söyledi genç adama.

Gencin gözlerine uzun uzun baktı, illa ki kan vermek istiyorsan dışarıda bekle. Bakarsın senin kan gurubuna uyan kan lazım olur o zaman verirsin, söyleyeceğim bu kadar, ilgin için teşekkürler evlat dedi.

Doktorun ne demek istediğini o an anlamamıştı. İyi günler diledi, koridordan çıkış kapısına doğru yürüdü. Hastahane kapısı önünde görevlilerin, bir genci itiş kakış oradan uzaklaştırmaya çalıştıklarını gördü. O an olayın içinde buldu kendini. Genç adam anladı ki yılın son günü

akşamında o gencin kendisi gibi radyo anonsu üzerine kan vermeye geldiği belliydi. Israrla içeri girmek kan vermek istemesi üzerine,

görevliler girmesine engel oluyordu. Boğuşmaktan nefes nefese kalan görevliler, bana dönerek, bunun gibiler kanlarını

satmak için buralarda bekliyor, kan ihtiyacı olan hasta sahiplerinin zaafından faydalanarak yüklü para istiyorlar. Bıktık vallahi bunun gibilerden birader diyordu.

Genç çaresiz homurdanarak oradan uzaklaşırken, Sıhhiye köprüsünü geçene kadar onu takip etti. köprüyü geçer geçmez, hey birader biraz yavaşla diye seslendi. Beraber pazar yerine (Şimdi ki çok katlı oto park yeri) kadar yürüdüler. İsmi sordu genç, adının Bircan olduğunu söyledi genç.

- Görevlilerin senin hakkında söyledikleri doğrumu diye sordu.

- Maalesef doğru ağabey dedi.

- Neden kan veriyorsun ihtiyacın mı var !

Başını öne eğdi, mecburum sanatım olmadığı için iş bulamıyorum. Memlekete dönemem dönsem ne değişecek ki ! dedi.

Üzerinde sadece yazlık pantolon, kısa kol mavi çizgili gömleği altında tir tir titriyordu. Konuşa konuşa Mahmut Esat Caddesinden evinin olduğu yokuşlu sokağa gelmişlerdi bile. Eve davet etse gelmeyeceğini düşündüğü için onu konuşmayla oyalayıp evine getirmişti. Niyeti belliydi ama Bircanın tedirgin olduğu her halinden belliydi, ama hayır da dememişti.

Ona mükellef sofraya hazırlandı, Bircan yemeğini yerken, giyinme odasında gardırobundan kışlık bir takım ile giyinmediği

deri kabanını,

yün gömleğini, sıfır yaka kazağını çıkardı, yemekten sonra giyinmesi için küçük odada etejerin üzerine koydu.

Yemekten sonra onu giyinmesi için küçük odaya aldı, o giyinirken ayakkabılıktan bir

çift yeni ayakkabı çıkardı.

Üzerinden çıkan giysileri de gazete kağıdına sarıp ayakkabılığın üzerine koydu. İhtiyacını gidersen diye bir miktar parayı vermeyi düşündüğü deri deri kabanın cebine koydu. Bircan yemekten sonra gitmek için müsaade istedi.

Geçici de olsa açlığı, soğuşu yenmenin mutluluğu onu gözyaşlarına boğmuştu. Genç aileye teşekkür ederek çıkıp gitti.

Bircan kimdi, nereliydi diye sormadı bile, gözden kaybolmasına rağmen bir müddet kapı önünde dondu kaldı.

Aklına altmış dokuz yılında tahsil için geldiği bu şehirdeki zor günleri geldi, gözleri doldu. Kapıyı kapatırken kendi kendine mırıldandı, o da içimizden biriydi dedi.

İşe yaramayan negatif kanlarımız işe yaramasa da, radyo anonsu, her ikimizin de yeni yıla mutlu girmemize sebep oldu dedi. 201020 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1329680/bircan-ve-hikayesi.html>

Çan Çin

Babamın grip olduğunu hic görmedim. Yıkda bir kaç kez soğuk algınlığına yakalanırdı hepsi o kadar. Rahmetli annem, eyvah adam yine yatağı yorganı ıslatacak, ben ne yaparım şimdi derken mırıldanarak isyanın ederdi. Limonlu çayını hazırlar içine iki gripin tozu boşaltır içmesi için verirdi. Babam tir tir titrerken, limonlu çayı içer, hanım

çabuk üstümü ört donuyorum derdi. Kat kat çamaşır giyinir, ayak ve alınına sirkeli bez konmasını isterdi. Kürtün gibi kalın yün yorgan altında bir kaç saat buram buram terlerdi. Annemin surat düşer, çamaşırılar neyse de kış ortasında yorgan

sökülecek, yünü melefesi çarşafı elle yıkanıp kurutulacak, yapağlanmasın diye yün didilecek, gözün kör olmasın herif

der delirirdi ! Bu işler bir haftamı alır derken iki elinşakağında kara kara düşünürdü. Babam ıslak çamaşırılarını çıkartır, boy havlusuna sarınıp annemin soba üzerinde kulplu kazanda ısıttığı suyu yüklük altı hamam evinetaşır bir güzel yıkanır, çivi gibi ayağa kalkardı. Neden bunları konu edip yazdığımı söylemek isterim.

Sözüm ona Çinli bir uzman yeni bir şey bulmuş gibi, sıcak su buharının baş belası Korona canavarını öldürdüğünü,

sosyal medya hesabı üzerinden paylaşmış. Laf sıcak su buharından açılmışken, o Çinli uzmana sormak lazım. Hey üstat Çan Çin sen hiç Türk hamamı gördünmü, göbek taşına uzanıp ter ile birlikte toksin ve virüs attınmı. Tellak Şakire teslim oldunmu. Kemiklerini hamur gibi yumuşattın mı diye. Kilometrelerce uzunlukta

Türklerden korunmak için atalarınızın yapmış olduğu setin ardından ahkam kesiyorsun. Biz Türkler, asırlardır buna benzer belaların dermanını hamamlarımız ılcılarımız da buluruz.

Kurtulmak için illa ki hamama gidileceğini, göbek taşına yatılacağını, pamuk gibi yumuşayıp, buharının

teneffüs edileceğini, ter ile birlikte toksin atılacağını nereden bileceksin Çan Çin

Biz Türkler sağlıklı yaşam sırlarımızı atalarımızdan öğrenirken Bay Çan Çin izin atalarınız felsefe yapmakla

meşguldüler. Uygulama yöntemimizi öğrenip bir şekilde kendinize mal edeceğinize, şu yarasadan doğma baş belası

Korona Canavarıyla mücadelenizi yapın. Diyorlar ki ana vatanını çok özlemiş size doğru ilerliyormuş. Bir an önce her

köşebaşına bir Türk hamamı yapmanızı öneririz, her hamama yetecek kadar yumuşatıcı şakir bulunur bizde yeter ki siz isteyin.

141120 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350412/can-cin.html>

Koca Yürekli Adam

Savaşta şehit oldu biliniyordu. Köyünde gıyabi cenaze namazı kılındı. Dokuz yıl aradan sonra saç sakalı ağarmış olarak köyüne döndü.

Evinin kapısını çaldı, ben geldim işte ölmedim, döndüm demek istedi. Bir an bunun doğru olmayacağını düşündü. Ayalım, ya evlenmiş çoluk çocuğa karışmışsa diye de düşünmeden edemedi. Geri dönüp gitmek istedi ama bir türlü geri de dönemedi. Kuytu bir köşede olduğu yerde dona kaldı. Çaresiz ne yapacağına karar veremeyip uzaktan biçare evini izledi. Koyunlarını sürüye katmak için önünden geçen akrabası Hasan ile göz göze geldi. Hasan olamaz o Çanakkale de şehit düşeli yıllar oldu mümkün değil o olamaz diye mırıldandı. Yanına doğru yürüdü hayırdır birader birini mi bekliyordunuz diye sordu.

- Tanımadın mı beni Hasan, ben dayı oğlun Seyid dedi.

Hasan, köyde herkes seni Çanakkale de şehit düştün biliyor Seyid dedi. Şehit düşmeyi çok isterdim, isteyince olunmuyormuş kısmet olmadı be Hasan. Savaştan sonra tezkerem uzadı, sonunda işte gördüğün gibi sağ salim köyüme döndüm işte. Evimin kapısını çalmaya cesaret edemediğim için burada biçare kaldım. Hanımım belki kocaya varmıştır diye cesaret edip evime giremedim, evlendi mi be Hasan.

- Hayır Seyid, çok isteyen oldu ama o senden sonra kimseye varmak istemedi. Sen gittikten sonra bir kız çocuğun dünyaya geldi, şimdi sekiz yaşında. Haydi durma git kapıyı çal. İçeri girmek için acele etme sakın, çocuk seni savaşta öldü biliyor. Babası olduğunu şimdilik bilmesin, zamana bırak çocuk bunalıma girebilir. Kapıyı çocuk açarsa biraz beri dur korka bilir, anasını çağırmasını söyle. Anladın değil mi, haydi bana müsaade, davarı sürüye katacağım, hoş geldin evine dedi Hasan, davarın peşinden yürüdü.

.....

Dokuz yıl evvel olduğu gibi kapının tokmağını dört kez vurdu. Gözleri boncuk mavisi sarışın güzel kızı araladı kapıyı. - Kızım ananı çağırır mısın.

- Ana bir amca seni çağırma mı söylüyor dedi. Kapı tokmağının aralıklı dört kez çalındığında heyecanlanmış, bu Seyid'den başkası olamaz diye de zaten umutlanmıştı. Elinde ki işi bırakıp, Allahım inşallah odur diyerek kapıya doğru yürüdü. Kapıyı araladığında eşiğin biraz gerisinde duran Seyid ile göz göze geldi, heyecanını gizleyemedi. Seyid sen diyebildi, hıçkırıklara boğulup göz yaşlarını tutamadı.

- Aman Allahım sen, sen.! Seyid çabuk söyle bayılacağım dedi.

- Evet hanımım benim dedi ve Seyid de göz yaşlarına hakim olamadı. Hasretle kucaklaştılar. Küçük kız anasının fistanı na sarılmış, dokunuşlarıyla çektiyordu.

- Ana bu emmi kim.

- Kızım o senin.. ! dedi lafın sonunu diyemedi. Haydi git odanı topla bu emmi yabancımız değil diyebildi.

Küçük kızın babasını kabullenmesi epeyi zaman aldı. Yıl bin Dokuz yüz on beş, mart ayının on sekizi, düşman donanmaları Çanakkale Boğazını geçmek için saldırıya geçmiş, donanma gemileri toprakla Gelibolu sırtlarını dövüyordu. Havranlı Seyit Kilit bahir de Rumeli Mecidiye Tabyasının neferiydi. Queen Elizabeth zırhlısından atılan top mermileri Mecidiye Tabyası cephaneliğine isabet etmiş batarya neferlerinin çoğu şehit düşmüş, bataryada sadece iki nefer bir de batarya kumandanı Hilmi Bey sağ kurtulmuştu. Kurtulanlardan Niğdeli nefer Ali, diğeri Havranlı koca Seyid di.

Ocean Elizabeth zırhlısını batırmaya ahdı vardı Seyidin. O iki yüz yetmiş altı kilo ağırlığında top mermisini arkadaşı Ali'nin yardımı ile sırtlanıp vinci tahrip olan bataryanın altı basamağını iman gücüyle çıkıp mermiyi namluya yerleştirip kamasını kapamış, düşman gemisi Ocean Elizabeth i dümen dairesinden vurmuş, Nusret mayın gemisinin döşediği mayınlara çarparak mürettebatıyla batmasına sebep olmuştu.

Seyid, bu başarısından dolayı Hilmi Bey tarafından onbaşı rütbesine terfi ettirilmişti. Zaferden sonra isteği üzere üç yıl daha onbaşı olarak Balkan savaşında bulunmuş savaş sonrası terhis edilmişti.

Seyid Onbaşı terhisinden sonra on üç günde yürüyerek ancak köyüne varabilmişti. Köyde savaş ile ilgili anılarını hiç kimseyle paylaşmadı. Dokuz yıl da yaşadıkları kendisinde sır olarak kaldı. Ta ki Mustafa Kemal Paşa ile yüz yüze gelene kadar.

- Mustafa Kemal Paşa 1929 yılında bir açılış için Balıkesir Havrana geldi. Açılış sonrası onuruna verilen yemek esnasında nahiye müdürüne, Seyit Onbaşı adın da Çanakkale savaşına katılmış bir neferi bulmasını istedi. Nahiye müdürü araştırılması için talimat verdi. Sonunda Seyid Onbaşının Manastır köyünde yaşadığını öğrenildi. Köyünden getirilmek üzere iki jandarma neferi görevlendirildi. Jandarmalar akşamüstü köye vardıklarında Seyid'in evde olmadığını dağ da odun kesmeye gittiğini öğrenip dönmesini beklediler. Akşamın geç saatlerin de dağdan dönen Seyid Onbaşı kapı önünde jandarmaları görünce ihbar edildiğini düşündü. Ama kuşkulandığını da pek belli etmemeye çalıştı. Jandarmalar, korkmayın Havran'a gelen Mustafa Kemal Paşa seni görmek istiyor, onun için götürmeye geldik dediler. Seyid Onbaşı bu habere çok sevindi. Demek Paşam beni görmek istiyor öylemi dedi.

..... Jandarmalar paşa neden seni arar ki diye sordular yol boyunca Seyid Paşayı nereden tanıdığını anlattı. Savaş sonrası namım dünya gündemine oturmuştu. Paşam savaşa katılan İngiliz, Fransız, İtalyan general huzurun da aynı mermiyi bir daha kaldırmam istendi, defalarca denememe rağmen yerinden oynatamadım. Nasıl kaldırdığımı sordular " iman gücüyle kaldırdım" dedim. O fotoğraf içi boşaltılmış boş kovan, göstermelik dedi. Gece yarısı Havrana vardılar. Nahiye müdürü, ertesi gün huzura çıkacağı için banyosunu, tıraşını yaptırdı, temiz giysilerle hazır hale getirdi. Mustafa Kemal Paşanın isteği üzerine o muhteşem anısını anlattı. Paşa, savaşta olmazı başardığın için,

sana maaş bağlatacağım dedi. Koca Seyid Onbaşı, Paşam ben vatan için vazifemi yaptım, istemem maaş bana haram olur, ama sizden bir dileğim var. Ormanda kurumuş dalları kesip kömür imal ediyorum. Havran'a Edremit'e götürüp el altından kaçak satıyorum. Çoğu zaman korucu yakalayıp baltama el koyuyor, kaçak kesimden dolayı ceza yazıyor. Kazandığımı ceza olarak ödüyorum. Eğer, emir buyurursanız da korucu baltamı almaz, ceza yazmazsa rahat geçinir kimseye muhtaç olmam Paşam dedi.

Mustafa Kemal Paşa, ilgililere talimat verdi. Seyit Onbaşı'ya dokunulmayacak ona ceza yazılmayacak, onun ayrıcalığı var, o bir vatan kahramanıdır borcumuz ödenemez dedi. Verilen şifahi emire göre bir kaç yıl odun kesmesine müsaade edildi, görevliler tayinleri çıkıp yerlerinden ayrılınca, yeni gelenler ne Seyid Onbaşıyı ne de verilen talimatı tanımadılar.

Seyid Onbaşı, bir süre daha dağ da kaçak odun kesmeye devam etti. Yaşlandığını bahane ederek kömür işini bırakıp Havran da hamallık yaparak geçimini sağladı.

Dünyanın takdirini kazanan mavi gözlü dev adam, bin dokuz yüz otuz dokuz yılında elli yaşında, zatürreden hakkın rahmetine kavuştu. Cenazesi köyünde toprağa verildi.

.....

Çanakkale Savaşında canlarını seve seve feda eden binlerce şehit ve gazinin sembolü olarak anılacaksın Koca Seyit Onbaşı. Tüm şehitlerimizin ruhu şad mekanları cennet olsun. (Düzenleme) mcicek120121

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358661/koca-yurekli-adam.html>

Hayat Hikayemiz Dedikleri

Geçmiş yıllar, yoksulluğun kol gezdiği yıllardı. Zenginleri vardı elbet, ama yaşamları bu günlerde ki zenginlerinin yaşamlarına benzemezdi. Atadan kalma mülklerin hasat gelirleri, büyükbaş, küçükbaş ve kümes hayvanlarının etiyle sütüyle geçimlerini sağlardı. Başkaca da düzenli gelirleri yoktu. Sosyal güvenceymiş emeklilikmiş nedir bilmezlerdi. Fukaradan hallice iki katlı aşı boyalı cumbalı evlerin selamlığında oturur kireç badanalı duvarlarında konsül üzerine iliştirilmiş göz lambalı pilli ahşap radyodan ajans dinlerlerdi. Köstekli saat kullanan, pompalı gaz ocağında pişirilmiş yemekleri yiyen, hışırtılı yanan löküz lambasıyla aydınlanırlardı. Fukarardan fazlalıkları, hepsi hepsi buydu.İsimlerinin sonuna bey, fukaraların isminin başına sülale lakabı konulur efendi diye anılırlardı. Ekseriya hicaza giden, minderi, yastığı halı kaplı sedirde oturan, löküz lambası aydınlığında sakal sıvazlayan ziyaretine gelen fakir fukaraya el öptüren, hurma ikramında bulunup, onlara mis kokulu tespih seccade hediye eden zengin beylerdi. Zavallı fukaralar yer minderinde oturan, yer yatağında yatan, tandırda pişen yemeği yer sofrasında yiyen, tezek közlü mangalla ısınan, petrol lambası loş ışığında aydınlanırken hayal kuranlardı. O günleri yaşamış, savaşı, yokluğu, fukaralığı yenme mücadelesinde bulunmuş kuşaklar milenyum çağında hatırlanıp onore edilmeliydi, ama edilmedi kimsenin de aklına gelmedi. Her on yılda bir değişen, modern çağın çarkında enflasyon canavarıyla boğuşan, boğazlarından artırdıklarıyla gelecek kuşakları düşünen yine o fukara nesillerdi. Kırmızı kadife üzerine iliştirilmiş ipek kağıda yazılmış, cumhur imzalı devlet şiltiliyle onore edilmeseler de hatırlanmalıydılar ama hatırlanmadılar. Zaten otuzlu yılların kuşağı o ödülü almadan çoktan göçtüler, kırklıkların sayısı azaldı, ellililer göç hazırlığındalar, atmışlıların henüz zamanları var. Onlarında kırmızı kadife üzerine iliştirilmiş manevi ödülleri belli, koskoca bir hayal ! Nesli tükenen yaşlı neslin hayat hikayemiz dedikleri siyah beyaz geçmişleri, renkli televizyonda olmasa da, ibret için radyo skeci "arkası yarın" ile (Z) kuşağına dinletilmesi umulur. Skecin finalinde "Yaşam Mücadele Ödülü" temsili olarak genç ama rol icabı sesiyle yaşlandırılmış oyuncuya verilmeli ki !. Genç kuşaklar geçmişimizi saygı ve tebessüm alkışlarıyla anılalım diye düşünürüz. mcicek 091220

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363261/hayat-hikayemiz-dedikleri.html>

Hayal Sultan

Yaş itibarı ile hepsinden büyüğüm ya
Almanya'dan mesaj göndermiş
Çok sevdiğim en küçük kardeşim.
Sen bizim kralımız'sın diye yazmış
Kafa bulduğu belli, pofpoflasa da
Hoşuma gitmedi de değil hani
Kendimi bir an kral sandım.
Gülmek geldi içimden kral çıplak yazdım.
Kral mıral dinlemedi parmağım azdı
Kral olsa ne yazar
Olduğun gibi kal dedi bildiğini yazdı.

.....
Galiba hoşlanmadın anladım
Kırma bizi be abi
Bari sultanımız ol diye yazdı
Sultan mı !
Bak bu olur işte diye yazdım.
Sultanım kulunuzu bağışlayın
Dünyayı sultaniyeniz neresi Emir buyururmusunuz diye yazdı
Sultan ile dalga geçilir mi hiç,
Destur dedim parmağıma görüntüyü açtırdım
Sultanlara has davudi ses tonumla
Kaşlarımı çatarak kükredim
Ülkem gönül dünyam
Payitahtım gönül sarayım Bre densiz dedim kükredim.

.....
Tezden gelip şehzadem olasın
Madem ki sultanınım budur fermanım
Bre gafil dalga geçmek neyine. Derhal dönesin ülkene, Ne işin var yaban eller yazdım.
mcicek 211220

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1367312/hayal-sultan.html>

Şemsiye

Ne zaman hava yağmurlu , Yanıma şemsiye alsam,
Günlük güneşlik olur yağmaz. Ne zaman gök yüzü masmavi, Pamuk beyazı bulutlarla kaplı. Yine havaya güvenirim,
Yağmaz diye şemsiye almam. Yine yanıltır beni.
Gökyüzü birden kararır, Kendi kendime söylenirim ! Şemsi sen misin havaya aldanan.
Onun içindir korkarım havadan buluttan.
Bahara güven olurmu hiç, Yağar boşalır sanırsın bardaktan. Islatır beni cibit gibi, Değilmi adı eşek ıslatan. Havaya
kızıp kahırlanma derim, Sen Şemsi değilmisin be adam. Hava bozmuş bozmamış neyine, Tak koluna at havanı arada
bir eğil öp, Mutlu et Şemsiye'ni. Yağsın yağabildiği kadar, Keyiflen görsün akan yaşını, Göster Şemsi ile Şemsiye'nin,
Yağmurlu havada aşk yaşadıklarını.
mcicek 161021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393994/semsiye.html>

Yaşanmışlık Ödülü - Deneme

Yoksulluğun kol gezdiği yıllarda zenginlerde vardı elbet. Çağın zenginleri gibi şaşalı yaşantıları yoktu tabi ki. Atadan kalma mal ve mülklerinden hasat gelirleri, etiyle sütüyle geçimliliklerini sağladıkları türlü cinsten mallarından gayri düzenli gelirleri yoktu. Sosyal güvence, emeklilik nedir bilmezlerdi. Fukaradan hallice yaşarlardı. Hemen hemen tüm zenginlerin evleri İki katlı selamlık da otururlar, duvar konsolü üzerine iliştirilmiş ahşap radyodan ajans dinler, köstekli saat kullanır, pompalı gaz ocağında pişirilmiş yemekleri yer, hışırtılı löküz lambası aydınlığında aydınlanırlardı. Fukaradan ayrıcalıkları bunlardı. Zenginlerin isimlerinin sonuna bey, fukaraların isimlerinin başına sülale lakabı konulur öyle anılırlardı. Zengin beyler fakir fukaraya efendi diye hitap ederdi. Ekseriya hicaza giden, misafirlerini minder ve yastığı halı kaplı sedirde oturtan, nurlandıklarını şiddirip, löküz lambası aydınlığında aydınlanan, hurma ikramında bulunan, uğurlarken seccade hediye edenlerdi. Fukara sınıfındakiler yer minderinde oturan, yer yatağında yatan, tandırda pişen yemeği, yer sofrasında yiyenlerdi. Tezek közlü mangal da ısınan petrol lambasının loş ışığında ŞİNANAY mutluluğu yaşayanlardı. O günleri yaşamış, savaşı, yokluğu, fukaralığın mücadelecı bu yaşlı kuşağın kalanları, milenyum çağında hiç hatırlanıp onore edilmediler. Oysa edilmeliydiler. Her on yıl da bir değişen modern çağın çarkında, enflasyon canavarıyla boğuşan, zorunlu olarak boğazlarından artırdıklarıyla evlatlarının tahsilini düşünenlerdi. Bu fedakar fukara nesil, kırmızı kadife üzerine ilişik ipek kağıda yazılmış cumhur imzalı devlet brovesiyle onore edilmeselerde hatırlanmalı milli bayramlarda gaziler gibi hatırlanmalıydılar. Zaten otuzlu yıllarda yaşayanlar çoktan terki diyar eyleyip göçtüler. Kırklıların sayısı azaldı, ellililer ise göç hazırlığındalar. Atmışlıların henüz zamanla şindilik sorunları yok. Onlarında hatırlanmıyacağı, kırmızı kadife üzerine iliştirilmiş manevi ödülü alamıyacakları belli ! Nesli tükenmek üzere olan bu cefakar yaşlı kuşakların, hayat hikayemiz dedikleri siyah beyaz geçmişleri, renkli tv.de belgeselleştirilmese de, radyo skeci olarak renklendirilmeliydi. Skecin finalinde "Yaşam Mücadele Ödülü" makyajla yaşlandırılmış genç oyunculara temsili olarak verilirken, hiç olmazsa kalanlar sevindirilmeli diye düşünürüm. mcicek091220

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395106/yasanmislik-odulu-deneme.html>

Yalanmış Meğer

En azından dünyaya beş çocuk getirecek, kırsal kesimde köy kadını olacaksın. Yokluk içerisinde çile çekecek ama aldırmayacaksın. Büyük çocuğun eskilerini yamayacak, kız oğlan ayırt etmeden bir küçüğüne giydireceksin. Bağ bahçeyi çapalayacak, meyve ağaçlarını ilaçlayacak, ürünleri toplayıp kurutacaksın. Bulgur kaynatacak değirmende öğüteceksin. Bağ bozumunu yapacak, taş haftlarda üzümüleri çiğneyecek, şerbeti ağ topraklı kıl torbada süzecek, tandırı yakıp, lenger de şırayı kaynatacak pekmez yapacaksın. Yemekdi bulaşıkdi, çocukların yırtığıydı söküğüydü, bir de gün boyu kavehanede pişpirik oynayıp kaybettiği için yorgun argın eve gelen herifin tafasına katlanacaksın. Daha neler neler, velhasıl bu işleri bir ömür boyu yapacaksın. Hemi de bunları hiç bir sosyal güvence olmadan özveriyle yapacaksın. Onun için zordur Anadolu kadını olmak.. Bu toprakların kahraman kadınlarının mücadeleden tek amacı, özellikle kız çocuklarını okutup ekonomik özgürlüklerine kavuşturmak, meslek sahibi biriyle evlendiklerini, çoluk çocuğa karışıp mutlu olduklarını görmektir. Erkek çocuklarının da okuyup adam olmalarını, babaları gibi tarla tapan işlerinde heder olmamalarını görmektir. Kendileri için tek beklentileri, çocukları yuvadan uçurduktan sonra, kalan ömürlerini huzur içinde geçirmektir. Elleri nasırlı, ayakları kaysalı olan güçlü kadınlarımızın, bakmayın tenleri gibi yüreklerinin yanık olduğuna. Onların yürek yangınlığı, ileri yaşlarında emellerine nail olacakları o günlerin özlemindedir. Alınlarında ki nota çizgilerinin üzerinde oluşan beste, gençliklerini yaşamadan, hayalleriyle yaşlanmışlıklarındandır. Mırıldandıkları türkülerini ağıt olsa da asla pes etmez gözyaşlarını içine akıtırlar. İnançları gereği bilirler emeklerinin karşılığını elbet yaşlılıklarında göreceklerini.

..... Bu cefakar yaşı kemale ermiş huzuru bekleyen analardan biri olan annemi, ellerim şakaklarım da hayal ederken görür gibi oluyor anısına saygımdan hikayesini yazıyorum.

Yol altı taşlı bahçemizin mutat işlerinden, yükü çalı çırpı olan emektar eşeğimizin önünde, yorgun argın düşüncelere dalmış evimize doğru yürürken, önünden tozu dumana katarak geçip giden traktörün tozunu teneffüs edip de çaresizliğine hüznlendiğini görür gibi oluyorum. Bir zamanlar kalabalık nüfusumuzdan nasıl oldu da karı koca yalnız kalabildiklerini ağıdımsı mırıldandığını, evlat hasretine, boşa geçen ömrüne hayıflandığını, içli yöre türküsünü tiz sesiyle mırıldandığını, derin bir of çektiğini duyar gibi oluyorum. Yüreğinde çöreklenen hasret yangınının sönmediğini, kahırlı günlerini unutmadığını, beklenen sona doğru yürüdüğünün farkında olduğunu, başı önünde eşeğimizin yularını çektiştirirken dehh dediğini duyar gibi oluyorum.

Bu ataerkil Anadolu kadınının, beklentisi olan o ileri ki günler gelmeden hakkın rahmetine kavuştuğunu, cenaze evinde eş dost ve akrabaların ağıt yaktıklarını görüyor gibi oluyorum. Büyütüp umutlarını boşa çıkarmayan, gurur duyduğu biz evlatlarının uzak diyarlarda acı haberi alıp görevleri nedeniyle cenazeye yetişemediklerini, hoş görerek gülümseyen ruhunun kendi cenaze seranomisini izlediğini, görür gibi oluyorum. Gözü yaşlı babamın evlatlarım belki cenazeye yetişirler diye cenazeyi bir gün beklettiğini, sessiz ağıdına yakınlarının da eşlik ettiğini, ağlamaktan yorgun düşenlerin oldukları yere yığılıp kaldıklarını, gün ağardığında başsağlığı dileyerek evlerine gittiklerini görür gibi oluyorum.

.....
Definden sonra eşinin ayak ucunda göz yaşı dökerken yaşlı babamın çok uzaklara dalıp gittiğini, ebediyete uçup giden meleğinin hayat arkadaşının beyaz bulutlar arasından tebessümle bakarak üzülme bey, yaşadıklarımız iki pedelik bir oyundu. Biz rolümüzü en alasıyla oynadık. Birinci perde benimle kapandı. İkinci perde de sen varsın. Acele edeyim deme sakın. İkinci perdeyi sen oynayacak sen kapatacağın dediğini duyar gibi oluyorum. 011221 mcicek

Ana Karakterler:

Evlat için Harcanan Ömür

Beğen

mhrccck

Kayıt Tarihi:1 Aralık 2021 Çarşamba 13:10:02

« Önceki YazıSonraki Yazı

HER ŞEY YALANMIŞ MEĞER YAZISI'NA YORUM YAP

"Her Şey Yalanmış Meğer" başlıklı yazı ile ilgili düşüncelerinizi ve eleştirilerinizi diğer okuyucular ile paylaşın.

YORUMLAR

Henüz yorum yapılmamış.

BölümlerŞiirlerYazılarForumArama

BölümlerKitaplarNe Nedir?Edebiyat TVKütüphane

BölümlerBurçlarBebek İsimleriRüya Tabiriİsimler

SiteKurallarYardımliletişim

Edebiyatdefteri.com, 2016. Bu sayfada yer alan bilgilerin her hakkı, aksi ayrıca belirtilmediği sürece Edebiyatdefteri.com'a aittir. Sitemizde yer alan şiir ve yazıların telif hakları şair ve yazarların kendilerine veya yetki verdikleri kişilere aittir. Sitemiz hiç bir şekilde kâr amacı gütmemektedir ve sitemizde yer alan tüm materyaller yalnızca bilgilendirme ve eğitim amacıyla sunulmaktadır.

Sitemizde yer alan şiirler, öyküler ve diğer eserlerin telif hakları yazarların kendilerine veya yetki verdikleri kişilere aittir. Eserlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur. Ayrıca sitemiz Telif Hakları kanuna göre korunmaktadır. Herhangi bir özelliğinin kısmende olsa kullanılması ya da kopyalanması suçtur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402189/yalanmis-meger.html>

Olsan Ne Olur

Tükenmişse yıllar ansızın,
Zaman kavramsız !
Kıt kanaat yaşansa ne olur.
Verse Mevla deryasından, Malı mülkü hesapsız.
Ömür vefa etmez ki ! Vakit çok geç,
Karun kadar zengin, Olsan ne olur,
Olmasan ne olur.
mcicek181019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408566/olsan-ne-olur.html>

Börekçi Baba

Havlamayı kes be Bobo, anladık burası senin sokağın. Ne zaman sesimi duyup beni görersen, hep aynı şeyi yapıyorsun pes yani. Bu sokağın vaz geçilmez Börekçi Babasını tanı artık. Sessiz olmayı öğren lütfen, sokak sakinlerini rahatsız ediyorsun. İstedğin peynirli börek olsun, vermezmiyim veririm yeter ki sus. Yahu o ne öyle hav hav hav, arada bi dur, nefes al yav. Bir bakıma havlaman benim için iyi olmuyorda değil hani. Sanki öğütlemişim de, ben gelince havla sayende böreklerimi satayım demişim gibi. Bakarmısın ! sokak sakinleri huu komşu Börekçi Baba geldi diye birbirilerini çağırarak uyarıyorlar. Görüyormusun hemencecik pencere ve kapılara üşüştüler. Sayende bu gidişle tüm börekleri satacak gibiyim.

- Lütfen havlamayı kesermisin Bobo. Şu sağımdaki konağın üst kat penceresinden seslenen hanım efendi ne istiyor anlayayım.

-Yok, yok börek için havlamıyorum Börekçi Baba. Sokağın başında volan şapkalı adamı bakarmısın. Üç ayaklı sehpa üzerinde bulunan tahta kutuya tek gözünü dayamış bize bakıyor. Gidip o adama havlama mı, hırlamamı, dişlerimi gösterip korkutmamı istermisin ! -Sakin, yerinden kıpraşma Bobo. Gördüm o kutuya photograft makinesi deniyormuş. Önüne düşen, görüntü her ne ise aynısını, kutu içinde bulunan sıvıya yatırdığı ipek kağıda düşürüyormuş, öyle dediler. İnsanlar yıllar sonra bakıp bakıp, o günlerini anımsayıp mutlu olsunlar diye icat etmişler.

- Bobo, volan şapkalı adam galiba görüntümüzü kutusunun içine aldı. Sanırım birazdan kağıt üzerine düşürecek. Sakın havlayayım deme, gidip o adamdan fotograftımızı isteyeyim. - Yani, yıllar sonra bu sokağın sakinleri ve bizi olduğu gibi mi görecekler Börekçi Baba ! Evet Bobo lütfen sakın ol, şimdi hayal dünyamdayım. O fotograft da sende olacaksın ama sesin olmayacak Bobo. Milenyum çağında dört nüfuslu genç bir aile, çocuklarını aralarına almış, albümünde bulunan Börekçi Dedelerinin börek satarken çektiği sararmış fotoğrafı seyrediyorlardı. Gaipten bir ses sanki onlar ile konuşuyordu. - Bobo haydi, selamlıyalım bizi seyreden torunum, hanımı ve çocuklarını. - Bobo sakın havlayayım deme lütfen, yıllar sonra gördüğüm torunlarımla konuşmama müsaade et. - Torunlarım, baktığınız fotoğraft da gülümseyen gözlerimin içine iyi bakın. O volan şapkalı adam, sizin foto yahut paparazi dediğiniz sokak fotoğraftçısı. İyi ki haberimiz olmadan üç bacaklı sehpa üzerinde bulunan takoz makinasıyla, kağıt üzerine doğal halimizi düşürmüştü. Onun sayesinde yarım asır geride kalan sokağımızı, beni ve bedavacı Bobo'yu tanımış oldunuz.

Sus havlama Bobo, burası Üsküdar, kağıt penceremizden bizi seyredenler yabancı değiller, onlar torunum hanımı ve çocukları.

, Hey, evlatlarım bendeniz Börekçi Dedeniz . Sırtımda taşıdığım börek sandığımdan, size sıcacık böreğimden versem yermiydiniz der gib bakıyordu. mcicek 100219

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416832/borekci-baba.html>

O Söylesin

Marifet mızrabdan mı, Altı telli sazda mı, Yoksa derdi olanda mı, Bir güzele sevdalanmışsa eğer,
Var ise gönül yangınlığı. O sazın teline vuran bilir. Marifet ne mızrabın, Ne inleyen sazın, Ne de iç yakan sözündür.
Marifet çin için yananın, İçinde ateşi tütenin, O yangını başlatanındır. Neden ateşle oynadığını, İlla ki canı yanınca bilir.. mcicek 180222

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419419/o-soylesin.html>

Kahredendir Aşk

Kalıcı değil hercai, Sanki elma kurdu gibidir aşk. Gözle kaş arası giren, Göz de feri söndüren, Sevgiyi sömürüp beslenen, Çürütüp içine edendir aşk. Bazan da ceviz kurdu gibi. Yürek evine girip yerleşen, Bir süreliğine kiracı gibidir aşk. Sonunu hüsrarla bitiren, Bedel ödemededen çekip giden, Ev sahibini kahredendir aşk. mcicek 110322

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420945/kahredendir-ask.html>

Saklı Anılar

- Geçmiş zaman, anılarımızı albümlerde saklı tutarken, - Çok uzaklardan gelsin istenir anılar. - Anınca ne güzeldii deriz o günler. - Zaman zaman kenarları dantela kesimli, - Fotoğraflarda hazine ararmışçasına göz gezdirirken, - Aranan o çocukluğu ya da gençliği bulup göz kırptırmak, - Tebessüm ederken mutlu olmak ne güzel.. - Bir kış günü ayazında bacası tüterken, - Saçağından buz sarkıtlarının sündüğü, - Toprak damlı taş evlerin çevrelediği, - Parke taş döşeli dar sokakların da gezindiğimiz günleri anımsamak, - Perde gerisinde mendil sallayan, - Yürek sızlatan sevdayı anmak ne güzel. ,,..... - Sinema seyredencesine gözümüz önünden akıp gitmesi ne güzel. - Daha dün gibi gerilerde kalmış zaman, - Sevgili duyup baksın diye buz sarkıtına taş atıp, - Kış ortasında camlarını kırmak, - Çekilen kulak ağrısını, - Kironik yürek sancısını, Tekrar anımsamak ne güzel. - Rüzgar gibi geçip giden zaman , sGnçliğimizi vermesende seni anmak ne güzel. - Geri dönüşü olmayan dondurulmuş zaman, - Tekrarını anımsayıp, tebessümle izletirken, - Bir tatlı huzur estirmen, - Ne güzel mazimizden. mcicek190717

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427614/sakli-anilar.html>

Akmaz eşmeler

Suyumuz yoktu susuzdu evimiz, Kaynağından akardı billur gibi tertemiz. Bir zamanlar ne güzel akıyordu, Güldür güldür, sokak çeşmelerimiz. Bağlarımızda kar sarnıçlarımız, Derelerimizde esvap yunaklarımız, mahallelerimizde hamamlarımız. Zaman içinde hayatımızdan, Neden çekilip gittiniz. Direnemediniz yıkıcı zamana, . Hikayenizle birlikte yenilgiyi kabullensiniz. Bize sadece anı olarak kaldı, Pöğreğinizden akarken ırıldayan sesiniz. Ardınızdan sokağınız kayboldu mahalleniz. Var olma mücadelenizde ayakta kalanlarınızı da Sokak serserileri canınıza okudular. Sarnıçlarınızı, yunak ve hamamlarınızı Hazine arayıcıları canınıza okudular. Sizleri koruma altına almakta geç kaldık. Kiminizin hazin sonuydu sessizce gitti. Unutulmuş olanlarınızın yalıkları içinde Ayyaşlar ateş yaktı kararıp islendiniz. . Hey siz akmaz çeşmeler Sokağı yok olmuş virane evler Yıkılmadım ayaktayım, Akmasam da tıslayayım diyen Geçmişini yad eden çeşmeler Pöğreğinizden yaşınız akmasa da, Yerinize gözden yüreğe aktığınızı bilin isteriz. 030612 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1431284/akmaz-cesmeler.html>

Üç Yorum

-Meryem, biraz insaf lütfen biri anam diğeri babam. Onlar öyle mahzun mahzun baktıkça içim parçalanıyor. Tek istedikleri, son günlerini kendi evlerinde anılarıyla yaşamak. Ne yapmamı bekliyorsun söylersin. Adına huzurevi denen o bakım evlerine nasıl bırakırım onları. Meryem sesini biraz kısarmısın, babam konuştuklarımızı galiba duydu, bak olduğu yere yığıldı kaldı. - Abdi, benim de içim parçalanıyor inan, ama ne yapabiliriz ki !. Kış yaklaştı durumumuz malum, birer ay arayla diğerkardeşlerine kışı sizde geçirsinler, kış çıkınca alırsınız dedik de ne oldu. Türlü bahaneler uydurdular, hiç biri yanaşmadı biliyorsun. Pes doğrusu gidişlerinden çok mutluymuşum gibi düşünüyor suçluyorsun beni. Abdi benim de vicdanım var senin kadar ben de üzülmüyorum elbette, Yüzlerine bakınca içim sızlıyor, için için ağlayıp üzüldüklerini görmediğimi mi sanıyorsun. - Ne olur, Annee, babaa..! Dedemle ninemi o eve göndermeyin biz onlarla mutluyuz, gitmelerini istemiyoruz. Naz ile aramızda anlaştık anne. Geceleri kalkıp sütlerini içireceğiz, ihtiyaçlarını gidermeleri için yardım edeceğiz, hadda banyo yapmalarına bile yardımcı olacağız. Okuldan gelince yürüyüşe de çıkarırsınız onları. Bakarmısın anne ! Gözleri senin üzerinde yalvarıyor gibi bakıyorlar. Ne olur gitmelerine müsaade etme bizimle kalsınlar anne. - Bükmeysin boynunuzu çocuklarım. Ne onların gitmesine ne de sizin üzülmeye dayanmam. - Abdi babamı düştüğü yerden kaldı. Haydi çocuklar toparlanın otobüs gelmeden bir an önce evimize dönelim. Çocuklar sizde babaannenizin koluna girin, Abdi sende babamın. Onların aradığı huzur, huzur evin de değil evimizde. 011019 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438605/uc-yorum.html>

Çocuksu Hayaller

Çocuk aklımızla neden düzümüzü terse çevirip pabuçlarımızı ters giymez, başımızı bacaklarımızın arasına alıp baş aşağı tersimize bakmaz. Burnumuzu kolumuza, göz yaşımızı yumuk ellerimize silmez, biz de olmayanı diğer çocuklar da görüp, anne bende isterim diye ağlamayız.

..... - Geçmiş günlerimizi hatırlayınca, paranın ne demek olduğunu iyi ki bilmiyormuşuz. Büyüdükçe öğretti hayat, para ve şöhretin iyi kullanılmadığında ne menem şey olduğunu. Düzenin hileyi şer üzerine kurulduğunu, mataryel uğruna insanlığımızın unutturulduğunu. Bu nedenlerle geç de olsa anladık dejenerasyona uğrayıp değiştirildiğimizi. Bu gün ki kirli dünyamıza, temiz çocukluk dünyamızın benzemediğini. - Güya büyüdük, büyüdük de ne oldu. Keşke çocuk kalabilseydik, keşke başımızı bacaklarımızın arasına alıp, o temiz dünyamıza başaşağı güle güle bakabilseydik. -Bakamayız ki yaşandı, perde kapandı oyun bitti. Çocukların önlerinde nice yaşayacakları yılları, yaşlanma hakları var. Yaşamışların, yaş almışların malesef harcadıkları yıllara dönme hakları yok, sadece anılarıyla yaşama hakları var.

..... Belli mi olur bakarsınız balık kavağa çıkar, zaman tüneli çocukluğunu yaşamak isteyen yaş almışları alır temiz dünyalarına götürür. - Götürmese de yaş almışların hayalleri ummadıkları bir anda rüyalarına girer, çocukluklarını yaşatır mutlu olurlar. Bir daha o rüyayı görmeyi çocukluklarını yaşamayı hayal ederler. 230622 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439063/cocuksu-hayaller.html>

Onurlu Yaşamak

İnsanı, doğayı canlı olan her şeyi sevmektir yaşamak. Çoğu zaman mutlu bazan mutsuz, ömür devrelerinde sevgiyi saygıyı kaybetmemektir yaşamak. Daracık kaldırım taşı arasından, cılız gövdesi üzerinde çiçek açan bitkiden ibret almayı, ezmeden üzerinden atlamayı, bol imkanlarımıza şükretmeyi bilmektir yaşamak. Niye ağladığını bilmeden ağlayan çocuğa hüzünlenip duygulanmayı, ağlarken gülen çocukla gülmeyi bilmektir yaşamak. Yaz sıcağında duyarlı insan olmayı, sorumsuzların kirlettiği çevreyi el birliğiyle temizleyip topluma örnek olmayı bilmektir yaşamak. Sokak hayvanlarının soğuktan sıcaktan korunmaları için barınak, içmeleri için bir tas temiz su koya bilmeyi bilmektir yaşamak. Kanunlara yönetmeliklere, toplum ahlakına örf ve adetlere uyarken onurlu yaşamaktır yaşamak. Evreni, içinde bulunan her şeyi bizlere karşılıksız veren yüce Yaratanı şükür duası ile anmak, aile büyüklerini hadda küçüklerini zaman zaman, sıra beklemeden büyük küçük demeden arayıp hal hatır sormayı, dualarımızla iyi dileklerde buluna bilmeyi bilmektir yaşamak. Öncelikle insanlığa hizmet de, bayrak yarışında el uzatıp yarışta ola bilmeyi bile bilmektir yaşamak. Paylaşımçı olmayı, hak'dan hukuktan yana nasip almayı, adam gibi adam olmayı bilmektir yaşamak. Sevgiden saygıdan bi haber ot gibi uzun yaşamak, olmamalı yaşamak. mcicek200722

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442853/onurlu-yasamak.html>

Koş Dodi

Sakın havlayım deme Dodi, eli sopalı adamları çağırıp kovalanmak mı istiyorsun. Çabuk ol, adamlar gelmeden kaçalım buradan. Kadere bak yahu ! Önce apartman yönetimi evlerimize girmemizi, tasmalı sahibimiz yanımızda olmasına rağmen toplu taşıma araçlarına binmemizi, yine kamuya açık parklarda dolaşmamızı yasakladılar. Bu yasaklardan bıkan sahiplerimiz kimimizi köpek evlerine, bazılarımızı başka semt ve ilçelere, bizim gibilerini de, senenin dokuz ayı terk edilmiş sahil evlerinin boş sokaklarına ne yer ne içer, nasıl barınır demeden bırakıp gittiler. Bakarmısın Dodi, kumsal girişine diktikleri levhanın üzerine resmimizi koyup köpekler sahile giremez diye yazmış, resmimizin üzerine de çizik atmışlar. Anlayacağın sahillere girmemiz de yasaklanmış. Güvenlik görevlileri kendi aralarında konuşuyorlardı. " Köpekleri gördüğümüz yerde kovalayacak, saldırırlarsa sopayla korkutacaktık, müdür talimatı "dediklerini çit altında gölgelenirken duydum. Koşup uzaklaşalım Dodi, bu sahilde bize ölü balık bile yedirmez, halden anlamaz eli sopalı adamlar. Biz aç kalmaya razı olalım. Zira kaçmak sopa ile dövülmek vurularak ölmekten iyidir, koş Dodi. mcicek 240921

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443507/kos-dodi.html>

Özdeştir Yaşam

Gerektiğinde geri gitmeyi, tekamül için yol kat etmeyi emreder yaşam. Geçmişe, geleceğe bakmayı, bilgiyle deneyim kazanmayı, emeğe saygıyı, gelişerek çağ atlamaya ister yaşam. Evrenin sonsuz olmadığını, ileri denen varışın, başlangıca düşüş olduğunu kabullenmeyi önemle vurgular yaşam. Geride bırakılan eserlerin, geçmişle modern çağın arasında köprü olmasını ilkeler yaşam. Hiç bir şeyden bihaber, içinde kaynağı cehalet olan yozluğu barındırana hayat tanımaz yaşam. mcicek 070822

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1445476/ozdestir-yasam.html>

Özledim

Sevginin yağmur bulutu olup yağdığı, Çocukluğumun mutlu günlerini özledim.
Borcu harcı bilmeden, Gami kederi dert etmeden, Güzel geçen günlerimi özledim. Gök yüzünde salınarak
uçurduğum, Rüzgarın alıp götürdüğü, Uçurtmanın ardından koşarken, Burnumu çeke çeke ağladığım, Yumuk
ellerimle gözyaşımı sildiğim,
Hüzünlü çocukluğumu özledim. Hepsi bir yana ele avuca sığmayan, Uçurtmamın peşinde kaybolan,
Çocukluğumu O günlerimi özledim. mcicek 100922

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450508/ozledim.html>

Sevdayı Aşk

- Göz göze süzüşerek bakışmak, - Tutkudur oluru değildir aşk. - Önseziyle birinin diğerine,
 - Senden hoşlanıyorum demesi,
 - Diğerinin tebessümle ben de senden
 - Demesi değildir aşk. - Oysa anlık değil yürek evinde
 - Bir ömür boyu yaşamak için, - Kat edilen yolun adıdır aşk. - Tatlı sözün can katıcı sevdanın, - Gönül sarayının kalıcı konuğu, - Sevda gücünün adıdır aşk. - Gök kubbe altında mutluluğun yolu, - Hayallerin gerçek olduğu, sevgi seli, - Bitmeyen sevdanın fotoğrafı, - Mutlulu yaşamın reçetesidir aşk.
- mcicek151022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451965/sevdayi-ask.html>

Sarı Pabuç

Fotoğrafta da ayakkabılarını bağına basarak sevinen çocuk, bana çocukluğumda, bir tekini sel suyuna kaptırdığım sayası sarı renkli ayakkabımla ilgi anımı anımsattı.

Sanırım beş, altı yaşlarımdaydım, kalabalık aile içerisinde amca hala çocuklarıyla beraber büyüdüm. Yeni ayakkabılarını bağına basan çocuğu görünce , o günleri, çocukluğumu hatırladım, paylaşmak istedim. - Amcam ile babam Orta Anadolunun kırsal kasabalarından birinde tarla, bağ bahçe işleriyle uğraşırken birilerinin aklına uyarak, hani derlerya İstanbulun taşı toprağı altın misali, Ankara'nın

Cebeci semtinde bakkal dükkanı açmaya karar verirler, kimseye haber vermeden giderler ve devraldıkları dükkanı açarlar. O yıllarda bakkal dükkanları q çerçi dükkanı gibi, ne ararsan her şeyin bulunduğu dükkanlardı. Tezgah üzerinde kefeli terazi yanında veresiye defteri defterin cilt sırtına bağlanmış sabit kalemleri, tezgahın önüne sıralı dizilmiş cam kavanozlar içerisinde baklava dilimli çingene pembesi kızamık, akide, horozlu, aynalı şekerler ve son kavanozda yeşil ve kırmızıya boyalı pişmiş yumurta bulunurdu. Raflarda mes lastiği, şibidik terlik, dışarıya koyduğu sifonlu gaz yağı varili. Dükkan içerisinde yerde blok blok kaya tuzu. Yine tahta raflarda iğne iplik, tarak, horozlu ayna, gripin, daha neler neler bulunurdu. Bu ürünlerin dükkana sinen kokusuna bir de kauçuk, vanilya ve naftalin kokusu sinince, eh yani biz çocukları da hayal dünyasına götürürdü. İki katlı çörtlenli kerpiç evlerin altında bulunan, akşam olduğunda kepenk sesiyle kapanan sinekli bakkallarımızâ rüyalarımıza girerdi. Biz çocuklar haşlığı bayramdan bayrama görürdük. Bakkal amcanın koyduğu yasak yüzünden dükkana tek başımıza giremez, ancak ebeveynlerimizin refakatiyle girebilirdik. Ebeynlerimizle beraber girdiğimizde, aynalı şeker horozlu şeker, akide şekeri, kırık leblebi,hannup almaları için vızıldardık. Gönülsüz olsalarda sonunda aldırırdık. Burnumuzu çeke çeke aynalı şekerimizi yalarken mutluluğumuz gözlerimizden okunurdu. Çocuktuk işte şekerden gayrı, senede bir zorlayarak olsa da tenekeden yapılmış oyuncak araba almalarına razı eder onunla vızıldayarak oynardık. Kıskaç sümüklü oyun arkadaşlarımızın oyuncak arabayı görünce suratları düşer, ağladı ağlayacak halde burunlarını çeke çeke evlerine giderdi. Oyuncak aldınız, bizim oğlанда istiyor sizin yüzünüzden zorda kaldık diye, elti eltiyle, gelin görümceyle dalaşırdı. Annelerimiz üç beş gün küser birbirleriyle konuşmazlardı. Babalarımız ise bu işlere bulaşmaz, günün yarısını bağ bahçe tarla tapan işlerinde, günün diğer yarısını köy kahvehanesinde domino taşıyla oyun oynayarak geçirirlerdi. O yıllarda kasaba ve köylerde hayat böyle geçerdi. İşte bu hayattan sıkılan babam ve amcam ticaretle hiç uğraşmamış olmalarına rağmen oyun arkadaşlarının dolduruşuna gelerek kimselere haber vermeden, hasattan elde ettikleri parayı da yanlarına alarak bakkal dükkanı açmak için Ankara'ya giderler . Ancak açtıkları dükkanın kazancı veresiye defterinde kalır. iş yapamaz duruma düşerler. Üç beş ay sonra sermayeyi kediye yüklerler. Posta treniyle her istasyonda dura dura on sekiz saatte evlerine dönerler . Babam, annemiçin satılmayan yükte hafif gönül alıcı, filkete toka ayna tarak, pertev marka, kapağı çift minare kabartmalı, krem gibi malzemeleri hediye olarak getirir. O yıllarda henüz plastik oyuncaklar olmadığından kardeşime bir kaç bez bebek, bana da cam akide şekeri ile sarı sayalı altı ince kösele ayakkabı getirir. Amcam ise yaşıtımlan oğlu Ali'ye, sayası kahverenkli, tabanı kalın kauçuktan kışlık ayakkabıyı getirir. Çocuktuk işte, benim aklımın onun, onun aklının benim ayakkabımda olduğunu belliydi. Değişemezdi zira ben ona göre iri yapıyıldım, ayak numaralarımız farklıydı. Ayakkabıma kıyamadığım için giymeyip saklıyordum. Yatarken yatağımlın başucuna koyuyordum. Mevsim ilk bahardı, olayın olduğu gün çay kenarında bulunan bahçemize, hayvanlara ot yolağa gitmiştik. Aniden hava karardı, fırtınanın ardından gök gürledi şimşekler çaktı. Fırtınaydı yağmurdu derken, çay sel sularıyla silme dodu taşı, nevar ne yok önüne kattıp götürüyordu. Ali, o gün giydiğim sarısayalı ayakkabımı istedi vermeyince ayakkabımın tekini çay"a fırlatıp attı. Ayakkabım sel suyunun üzerinde salına salına uzaklaşıp gitti. Ayakkabımı isterim diye ağlarken, kıskaç Ali gülüyordu. Ayakkabılarımı ilk kez o gün giymiştım. Benim ısrarım üzerine sel suları çekilince, acaba kıyıda bir yere takılmış olabilir mi diye annemle çay yatağımlı belli bir yere kadar takip etmiştik ama bulamamışdık. Aklıma düştükçe, sarı sayalı ayakkabımı sakladığım yerden çıkartıyor tekiyle uyuyordum. Bu gün, hayalimde kalan o sarı sayalı ayakkabıdan bulabilsem alır, ayakkabı için ağlayan gözü yaşlı bir çocuğu bulur onu sevindirir, ayakkabılarına sahip çık çocuk, sakın kıskaç Ali'lere kaptırma derdim. 240423 mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1484490/sari-pabuc.html>

Hayatın Gerçeği

Soğuk bir kış günü Mithatpaşa caddesi üzerinde bulunan iş yerinden çıkmış, Bayındır sokağa odaklı yürüyen bir adam. Dokuz yaşlarında duvar dibinde, çıplak ayakla mukavva kutu üzerine oturtulduğu halinden belli olan, erkek çocuğunu görünce çocukluğunu hatırladı. O an içinin acıdığını hissetti. Çocuğa yaklaştı, onunla konuşmak istedi. Evlat neden çıplak ayakla oturuyorsun, çorabın ayakkabın yokmu senin. Çocuk adamın para vereceğini düşünerek mahçup tavır takınarak, paramız yok ki dedi. Adam bekle evlat yerinden ayrılmaya sakın, sana ayakkabı alıp geleceğim dedi. Çaresiz görüntü veren çocuk düşünceli başını öne eğdi. Adam Soysal pasajı arka giriş kapısından içeri girdi. Çocuk ayakkabısı satan dükkanlardan birinden, otuz yedi numara yarım boğaz miflonlu bot, bir çift çorap aldı. Hızlı adımlarla çocuğun bulunduğu yere geldi. Çocuk adamı görünce kuşkulandı ve Mithatpaşa Caddesine doğru koştu. Akan trafiğe rağmen yolun karşı tarafına hızla geçti. Dr. Mediha Eldem sokağın altında bulunan Kızılay binasına doğru koşarak uzaklaşmaya çalıştı.. Adam çocuğa almış olduğu hediye paketiyle arkasından hızlı adımlarla yürürken fısıltıyla, beden kaçıyor illa ki vermem lazım diyordu. Çocuğu sağlık sokak TED. koleji arka giriş kapısında yakaladı. Çocuk, amca ne olur zabıtaya götürme beni diye ağlayarak yalvarıyordu. Yok oğlum ne zabıtası, sana demiştim ya, ayağın üşümesin diye aldım bunları haydi giyin ve git dedi. Ayakları ıslak ve kirli olmasına rağmen çorabını, botunu giyinmesine yardım etti. Çocuğun mutlu olduğu yanına düşen gülücükten belli oluyordu. Sağlık Sokak 1 den Ziyagökalp caddesine çıktı. Sağa döndü gözden kayboldu. Adam o an tekrar dilendiği yere gideceğinden emindi. Kestirme yoldan çocuğun dilendiği yere, ondan önce vardı. köşede bulunan telefon kulübesini siper aldı, onun beklediği yeri gözetledi. Biraz sonra çocuk aynı noktaya koşarak geldi, mukavvasının üzerine oturdu. Gözlerini yeni botundan ayıramadığı mutlu olduğu halinden belli oluyordu. Oturduğu yerin karşısında bulunan meyhaneden, orta yaşlarda saç sakalı birbirine karışmış pejmurde kılıklı, kirli bir adam meyhaneden çıktı. Trafığı bağırarak durdurup caddenin öbür yakasına geçti. Çocuğa doğru yalpalayarak yürüdü. Neden yerinden ayrıldın ulan kafasız, bu ayakabıları kim verdi neden kabul ettin. Bu ayakkabıları ayağında görenler sana inanırda para verir mi hiç eşoğlu ... dedi. Bir taraftan da adamın aldığı hardal renkli edik botun üzerine yıpranmış kirli botlarıyla basarak kirletti. Durumu izleyen adam dayanamadı, yetişip çocuğu yüzüstü çirkef adamın elinden kurtardı. Kirli yüzüstü adam ortalığı vavelaya verip infial yaratmak için, ulan utanmıyormusun sabi çocuğa sarkmaya hayvan herif diye bağırıyor ağza alınmayacak küfürler savuruyordu. Aynı meyhaneden çıkan kendisi gibi ayyaş ekipden iki genç, sapık var lafi üzerine sokaktan geçen üç beş kişiyle birlikte adamın üzerine yürüdüler. Kaş göz demeden adama tekme tokat giriştiler. Olay aleyhine dönmüştü, nw dese boştu. Olay büyürse kurtulma şansının olmayacağını bildiği için çareyi kaçmakta buldu. Yaptığı iyiliğin onu ne zor duruma düşürdüğünü geç de olsa anlamıştı. Takip edilme korkusuyla Atatürk bulvarından sıhhiye yönüne doğru kalabalığa karıştı. Zafer çarşısı merdivenlerinden tekrar iş yerine yakın Bayındır sokak, Selanik caddesi kesişiminde bulunan meyhanelerden birine, içkiyle arası olmamasına rağmen girdi. Cam kenarında yuvarlak küçük bir masaya ilişti. Henüz sipariş vermemişti. - Birahanenin bitişiğinde bulunan beyaz eşya mağaza ortaklarından lise arkadaşı, sosyete dişçisi M.Olgan, randevulaştığı bir arkadaşına bakmak için içeri girdi. Nefes nefese saç başı dağınık halde Adamı gördü. Hayırdır oğlum, bu ne hal böyle, ne işin var senin buralarda. Fısıltıyla kalK mağazada elini yüzünü yıkar kendine çeki düzen verir kendine gelirsin hadi kalk dedi. Adam, tamam gideriz de şimdi beni arıyorlar buradan çıkarsam yakalarlar. Otur bir kaç dakika anlatacağım dedi. Başından geçen olayı olduğu gibi anlattı. M. Olgan, bu ve bu gibi haksızlıklara tek başına çare olamazsın. Onun gibi çocuklar iç içe olan halkaların en küçük halkası durumundalar. Kaldı ki sen en dışa aşama yapmış, yırtmış biri de değilsin ki onları kurtarasın. Zar zor ayakta durmaya çalışan bir devlet memurusun. Bu devirde her fert bulunduğu halkadan bir üst halkaya sıçramak zorunda, öyle değil mi. Terk edilmiş, unutulmuş sahipsiz çocukları ve kadınları koruyup kollamak, asalaklardan kurtarmak devletin görevi . Olay biraz daha büyüse, karakolluk olsaydın. Üstüne üstlük bir de tecavüzcü damgasıyla suçlanıp yargılansaydın. Ailenden toplumdan dışlanıp işinden gücünden olacaktın. Haydi kalk gidiyoruz, burası sana göre değil. Mağazanın çay saati, hem biraz lise anılarımızı tazeleriz. Arkadaşlardan gördüklerin varmı, varsa kimler nerelerdediler dedi. O günleri yad edip bayağı sohbet ettiler. - Hava kararmıştı. Adam arkadaşına teşekkür ederek mağazadan ayrıldı. Yol boyunca yapmaya çalıştığı iyiliğin iyilik hata olduğunu anlamıştı. Yol boyunca o çocuğun taba renkli yarım boğaz botu giydiğinde, yüzünde çiçeklenen mutluluğu görür gibi oldu gözleri doldu. Hüzünlense de tebessümle hay Allah dedi başını sağa sola salladı. Gözlerini elinin tersiyle sildi, akşamın karanlığında gözden kayboldu. 010623mcicek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1489620/hayatin-gercegi.html>